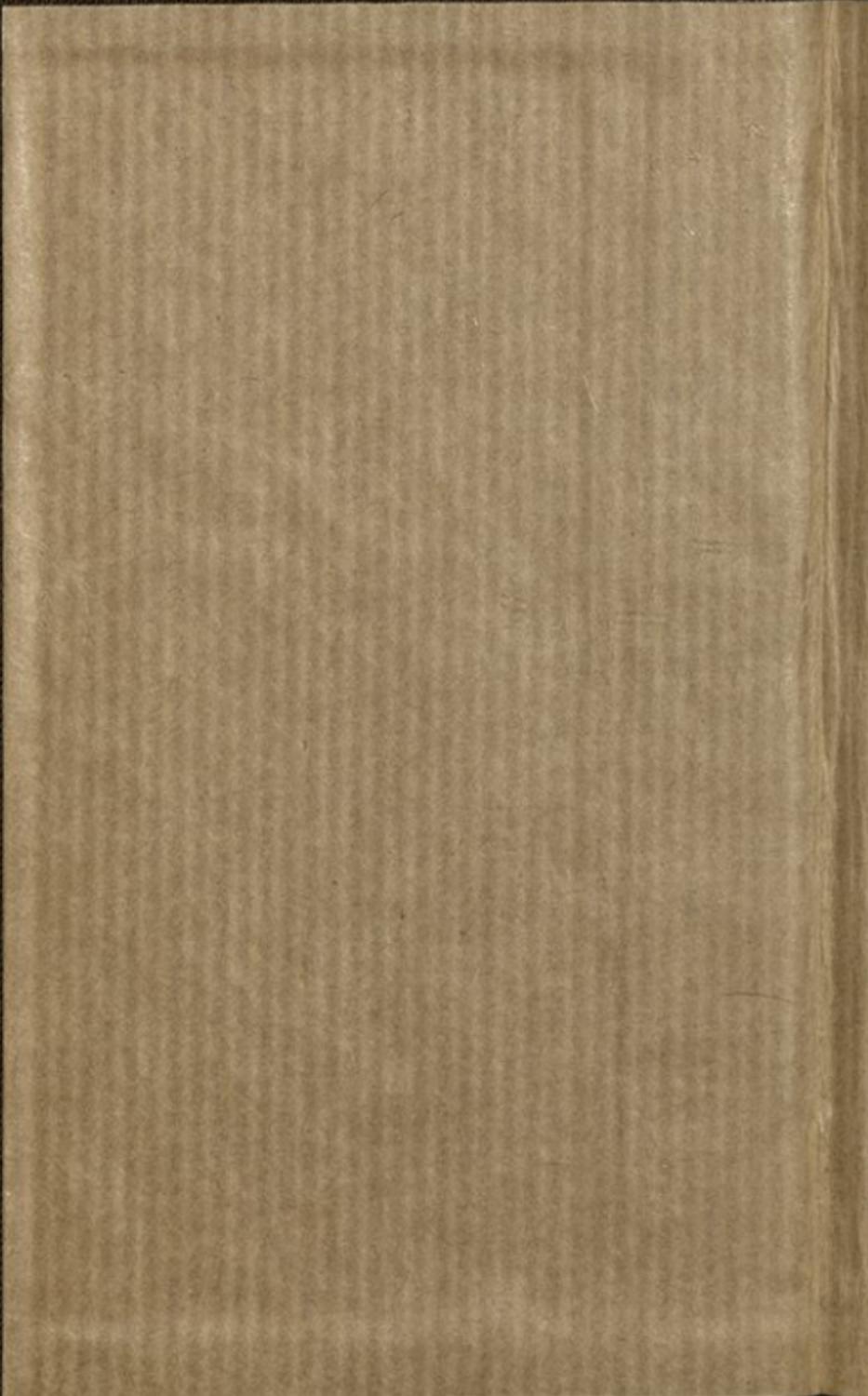

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

13092 -
- 13093

ΑΒΤΙΔΩΝ

αρχαια αντικεντησιαν οντον

ΘΕΟΝ

οντοντες οντες επι την αντιλογιαν

Σ. ΠΙΣΩΓΙΑΝΗ

αντιλογιαν αντιλογιαν αντιλογιαν αντιλογιαν

αντιλογιαν

13093 II.C.9

L. Wahl sc.

Pridte, veselmo se v' Gospodi, ino hvalmo
Boga nasega zveliqara. Kral David Ps. 94, 1.

S T O
CIRKVENIH
INO
DRYGH POVOXNIH
PESME
MED
KATOL8KIMI KRISTJANI SLO-
VENSKEGA NARODA

NA
STA JARSKE M.

Na svetlo dal

Peter Dainko,

kaplan pri mestni fari v' Radgoni.

v' RADGONI

v' Alojz Waicinger'ovem i knigist.

1826.

Z' DOVOLENOM NAJ DRAGOVRED.
NESEGА, NAJ BLAGOVASTITNESEGА
KNEZO . 8KOFOVSKEGA ZBORIJA, V'
GRADCI 13. APRILA 1825.

ROMAN SEBASTIAN,
KNEZOSKOF.

IVAN PURKARTHOFER, m. p.

Z' DOPYSENOM VELIKOHVALOVIT.
NEGA CESARSKO - KRALOVEGA PRED.
NEGA PREGLEDIJA KNIXNEGA, V' BE.
MI 13. MAJNIKA 1825.

SARTORI, m. p.

|hv=030004399

PREDGOVOR.

Da vsaki jezik imá svoje lastne glase, so tydi vsakemi, či ga kdo kratko ino prav pisati čé, ino xelí, da bi ga drygi dobro razuméli, lastne pismence (knixne čerke) potrebne.

Tak najdemo xe pri starih Grekih, poznej pri Latinih, ino v' naših dnevih pri vseh podvodenéših narodih za njihove lastne jezične glase tydi več ali manje lastnih pismenc.

Ravno za tega volo, dragi Slovénec! najdeš tydi ti v' nazópnih knigah namésto starih pismenc neke novozebráne kračéše ino pravéše znamle, z' kerimi se drygega nikaj ne iše, kak lepoto tvojega jako imenitnega jezika se bole povígati.

Tote novozebrane znamle pa so nikak ne opervių novozmišlene, temož

le od tistih priátelov našega daleč razsirjanega jezíka semvzéte, keri so xe davno pred nami hvale vredno za lepi Slovenski jezik ino dobroserqni narod totega jezíka skerbéli.

Tydi se ne prikaxejo tote novozebráne znamle med nami v' toti knigi operviq, temoq veliko Slovenskih kníg se je vu naših dnevih z' njimi xe na svetlo dalo ino v' kratkemi qasi skazalo, da Slovenci lexej ino rajši svoje kníge v' totih, kak pà vu starih znamlah berijo.

Misli se zato brez vse skerbi, da bode še tydi vsaki drygi Slovenec, keri koli Slovenske knige z' totimi novimi pismencami še operviq pred sé dobí, toti hasek hitro sám spoznal ino Slovenske knige skoro z' dosta vekšim veseljom v' nazóqnih, kak pà vu starih znamlah bral.

Teliko veq se to dá obeqáti, da je vsaki, keri le nekaj pismo rázumi, toto potrebo xe duge leta vidil ino z' poti iméti htél,

Spodoba ino pomenenje totih novozebranih pismenc je tak: a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, ѡ, o, p, r, s, Ѣ, z, x, t, u, y, v, ј.

Vse se izgovárjajo, kak prejdoč.
Le pridoče so novo žaponiti:

c	sunce, mesec, serce, namesto starih z				
ѡ	ѡегова ѿива,	—	—	nj	
s	сé si сè nasitil,	—	—	f	
Ѡ	ѡаѡа раѡа lepѡа,	—	—	ѡh	
z	zemla, zakon, merzlo,	—	—	s	
x	xelím duxnost,	—	—	sh	
y	dyѡа, vysta, lydié,	—	—	ü	
ѱ	reѹem veѹ ѱastiti,	—	—	zh	

Svetléši navyk za hitro ino lehkó
branje Slovenskih knig glej abecedno
knixico.

PREDGOVOR.

Nikaj, dragi Slovénec! ne lybiš v' tvojemi národi več, kak poboxne pesmi. Kak hitro se v' jytro zbydís, se twojo serce xe vesélo v' pesmah glasí. Niédna naj veksa vročína létnih dnevov, niédno naj texézo delo, ne premóre tebe zaderxáti, ki si ne bi zmes popéval. Celi dén, ino že večér, kda ves tryden od opravila na polah po travnikih ino med vinogradi domo gres, se pajdášiš k' tvojim továršom, ino iz serca vesélo popévajoč ides po poti. Keliko koli krat na té, dragi, z' malim dovólen Slovenec! zmislim, kak si ti pri svoji xivíni ino vu vsemi tvojemi texkemi stani veséli, se mi zdi, da poboxnega kraja Davida v' Izraéli vidim ino pēti čýjem.

Teliko več, moj Slovenski priáteľ!
 si pri tvojih pesmah vse hvale vreden,
 ki išes le z' lepimi poboxnimi pesmami
 sebe ino svojega blixnega v' dyši veseli
 li ino k' večnemi zvelíčanji ravnáti.

Iz radosti proti tvojemi poboxno veséleži serci, sem niēdne protívnosti
 ino nikakega tryda ne maral, pesmi,
 kere naj rajši peješ, zebráti, keliko
 potrebno, pobolžati, ino v' nazópní
 knigi natišjene tebi sporóqiti. Pej jè
 z' vystami ino sèrcom, ino kaj v' njih
 Boxjega navyka najdes, po tém se za-
 derxávaj, te bode tvoja dyša v' Bogi
 veséla na veke.

V' Radgoni 27. Januara 1825.

Peter Dainko,
 kaplán.

Pystite Boxjo besedo obilno med vami prebívati, vyčte ino opominjate se sami med sobo vu vsi mudrosti z' psalmi, ino hvalnimi pesmami, ino dyhovnimi popevkami, ino pejte Bogi s' vesejom vu vasih sercah.

Kolos. III. 16.

CIRKVENE INO DRYGE POBOXNE PESML

VJYTERNE PESMI.

1. *Vjyterna Pesma.*

1.

O Bog! noq je minula,
Tebi bodi hvala vsa,
Da smo zdravi no veséli
Toto jtyro doxivéli.

2.

Tebe, o Bog! prosimo,
Ladaj s' tvojo milostjo
Nas pa tydi dnes no vseli,
Naj mo sveto le xivéli.

3.

Kaj nas vabi k' grebenji,
Tega nas obráni ti,
Daj nám moq, naj bomo čisti
V' našem serci no v' obisti.

4.

Tydi v' nažem deli nas
 Blagoslávi vsaki čas,
 Naj mo srečno vse spočéli,
 No na konci vsi veséli.

5.

Daj, naj dnes no dneve vse
 Prexivímo sveto le,
 No na konci vsi veséli
 Večni xitek bomo méli.

2. *Bog je vsegamogóyen.*

1.

Glejmo nebo, zemlo, vse,
 Kaj na nebi, zemli je,
 Rekla de nam náráv cela:
 To so ne človéčje dela.
 Naj možnési narodi,
 Krali no cesári vsi
 Ne zamôrejo výniti,
 Kaj mi rečemo: „stvoríti.“

2.

Velki Bog le stvoril je
 Nebo, zemlo, reči vse,
 V' svoji vsemogóčni voli,
 Kere vidimo kde koli;

Bog le sám zamóre vse
 To vqiniti, kaj le qé,
 Zato bodi on v' iméni
 Vsemogózen poveléni.

3.

Sunce z' neba jezer lét
 Sveti no segréva v' réd,
 Ino Boxja moç se v' ñemi
 Od nás hvalno vedoç vzemi!
 Mesec, zvezde, nebo vso
 V' noçi pogledávajmo,
 Vse se bliska, no svedóçi
 Od velike Boxje moçi.

4.

Glejmo zraçne vtíce vse,
 Ľumo ñih popévanje,
 Kak se lepo-nam glasíjo
 Ino Boxjo moç qastíjo.

Glejmo ta na travni cvet,
 Drevje, stvár no celi svet,
 Vse prevéno nam svedôçi
 Od velíke Boxje moçi.

5.

Pejmo Bogi tydi mi
 Hvalo s' qiste radosti:

Boxja roka vsemogóqna

Tydi je na nami moçna;

Vse, kaj koli mamo mi,

Xitek, zdravje, dari vsi,

Vse nas terdo presvedóqi,

Da smo vseli v' Boxji moçi.

6.

Bojmo se razxálenja

V' Boga vsemogóqnegra;

Kajti s' tim bi se nehvala

Proti ħemi od nàs dala.

Grehov se ogíblimo;

Oni Boga xalijo,

V' ħih bi znal nas Bog vlovíti

No na veke pokvaríti.

7.

Qi kdo z' nas xe v' grehi je,

V' Boxjo moç zanési se;

Kajti skoz pomóq od Boga

Se odvzeme vsa nedlóga.

Bog nas vse postavti zná

Z' zemle vu dexélo tá,

Kde vsi bomo v' kyp veséli

Sladki veçni xitek meli.

3. *Bog je naj dobrótlivnési.*

1.

Glejmo na dobróto vso,
 No na sé, kaj koli smo,
 Ino rekli bomo vseli:
 To brez Boga ne bi méli;
 Vsaki dober dár se dá
 Le od Boga veýnega,
 Le z' nebés se vse dobíva,
 Kaj vso stvár no nas oxíva.

2.

Z' Boxje vole je le dár,
 Da xivímo mi no stvár,
 Da smo zdravi v' našem teli
 Ino v' dyši vsi veséli.
 Le z' dobróte Boxje mi
 Vsaki dén dobímo vsi,
 Kaj napája nas no hrani,
 Ino glada, xeje bráni.

3.

Da se pole zelení
 Ino kryh nam porodí,
 Je dobróta le iz neba,
 Kera vêq da nam, kak treba.

Da se drevje ne skvarí,
 Temoq sad nam porodí,
 Se le Boxji voli slava
 Od nas naj na veke dava.

4.

Da se traya korení,
 No xivíno mamo mí,
 Je nebeskega Oqéta
 Nam le milost razodéta.

Da se obderxáva nam
 V' šladkem míri ves naš hram,
 Se ovádi za svedôka
 Boxja dobrotliva roka.

5.

Naj se zlega branimo,
 Le za dobrim xejamo,
 Tydi k' tém Bog ne odlága,
 Temoq vseli rad pomága.

Tydi grešnikom na sád
 Dava Bog dobróte rad,
 Naj bi Boga tydi lybli,
 No se né skoz grehe zgybli.

6.

Kakti na pravique vse,
 Ravno tak na grešnike

Boxjo sunce síja z' neba,
 Vsim Bog vêq da, kak jím treba.
 Hvalmo zato Bogi vsi,
 Lybmo ga iz čistosti,
 Te si bomo mira vedni
 No dobróte Boxje vredni.

7.

Xe na zemli srečo vsi,
 Bole pâ že v' večnosti
 Bomo mir vsikdár iméli,
 Boxja deca se veléli;
 Vxivali mo se dobrót,
 Kere dava Bog Gospod
 Zvestim ysim v' nebêškem raji
 V' večnem veličestnem kraji.

4. *Bog je povsodik nazýcen.*

1.

Mi od Boga dobro znamo,
 Ino možno verjemo,
 Da je ne v' nebêšah samo;
 Temoč njega pune so
 Tydi morske globočíne,
 Gore, doli, zemle vse,
 Ino dryge vse krajíne,
 Kelko jih kde koli je.

2.

K' sunqnemi iztóki hodmo,

Ino Boga najdemo,

Na poldnešnem sunci bodmo,

Ino ħem nazóqni smo.

Kde se od nás sunce skríva

Tydi tam se znajde Bog,

Kda se v' noči vse roqíva,

Pun od Boga je oblóg.

3.

Hodmo prek vsih morjov v' strane,

V' zágorje no v' loge vse,

Tydi ħe ma Bógl vse znane;

Kajti v' īih nazóqen je.

Glejmo neba vse višíne,

Kere so neskonqane,

Hodmo v' zemle globoqíne,

Boga pune so nam vse

4.

Glejmo drevje, travo, setvo,

Ino vse, kaj koli je,

Vsakih róx naj menšo betvo

Kak so vse obléqene;

Tydi v' īih je Bog nazóqen,

Da tak lepo rasejo;

Kajti le Bog vsemogócen
To zamóre, kake so.

5.

Tydi v' nami Bog prebíva;

Kajti Bog nam reče sam,
Da nas sveti Dyh oxíva,

Ino da smo Boxji hram.

Nasi vestni, Boxji glasi

Nam to posvedóqijo;

Vedoq dajo v' vsakem qasi,

Kaj mi Bogi duxni smo.

6.

Zato mejmo skerb Kristjani!

Da vqinimo dobro vse;

Bogi smo povsódik znani,

On zvelíqa dobre le.

V' strahi negove oblásti

Odpovejmo grešenji,

Vzel de nas k' nebêški qasti,

Kera veqno veselí.

5. *Bog vse zná.*

1.

Véri moqno, o Kristján!

Da je Bogi ves svét znan,

No da reçi naj skrivnéſe
 V eçonem Bogi so svetléſe
 Kak pá naj svetléſa lýč.

2.

Kaj se od vsíh vék do nas
 Je godílo vsaki čas,
 Kaj je nam ne vedoč dano,
 To je Bogi bole znano,
 Kak nám naj znanéſa reç.

3.

Kaj se koli zdaj godí
 V' strani naj skrivněſemi,
 Tydi to je ħem' znanéſo,
 Ino dosta bol svetléſo,
 Kak pá sunce v' jasnosti,

4.

Kaj že se godílo bo
 V' časih, keri prídejo,
 Tydi v' Bogi razodéto
 No svetlej je vedom vzeto,
 Kak svetlóba ognova.

5.

Neba, zemle reçi vse,
 Kelko jih kde koli je,
 V' Boxjem oki so svetléſe,

No od njega se vidneše,

Kak na jasnem sunci mi.

6.

Kaj se od nás govori

Z' glasom ino v' tihoti,

Tydi to je Bogi znano

Ino bole vedou dano,

Kak med sobo samim nam.

7.

Tydi misli, xele vse

V' našem serci skrivane,

So pred Bogom razodéte,

Bole svetlo vedom vzete,

Kak pa v' serci lastnemi.

8.

Ino zato, o Kristján !

Da je Bogi ves svet znán ;

Niç ne zmoreš zatajiti,

Niç tak skrivnega vquiníti ,

Kaj on ne bi dobro znal.

9.

Toti navyk v' serci mej ,

Dobro le vquiníti glej ,

Te boš vsikdar míren v' vesti ,

No se moçno smel zànesti ,

Da dobíš zvelíçaue.

6. Bog je naj razumnéši.

1.

Kelko lepše reči so,
 Kere premislávamo,
 Ravno telko pametnési,
 Ino tydi razumnési
 More biti tisti vsak,
 Keri jè je nekda tak
 Jako lepo vse naprávil
 No v' očí pred nas postávil.

2.

No či nebo, zemlo vso
 Dobro mi premislimo,
 Tydi moremo spoznati
 Ino 's serca glasno zvatí:
 Bog, od keregga ves svét
 Naj bol lepo je spočét,
 More biti naj mudréši
 Ino naj bol razumnéši.

3.

Boxje dela velke so,
 Razum ves premágajo,
 Ino 'z njih se vsi vyčímo,
 Da mi Boga naj častímo,

Ki tak mudro, razumno
 S' svojo vsemogópnostjo
 Svét je stvoril, naj xivímo,
 Ino večni raj dobímo.

4.

Stvorjeni smo tydi mi
 Po spodobi Boxji vsi,
 Ino ostro dobro znamo,
 Da mi pamet, razum, mamo,
 Da po Boxji voli zdaj
 Ty na zemli vsak den naj
 Vsi postanemo mudréši
 Ino Bogi spodobnëši.

5.

Vsak den blike spoznajmo
 Boga, ino z' lybavjo
 Vsak den bole zvesto ħemi
 Slyxmo 's serca radi v' vsemi,
 Kaj nam mudro povelí
 K' naħemi zvelíqanji,
 Da naj v' ħemi vsi le sveti
 Večni xitek znamo meti.

7. Bog je naj mudrësi.

1.

Z' mudrih zrokov se zgodí,
 Kaj kda koli Bog vquiní,
 No naj bolši konec vseli
 Skaxe Bog pri vsakem deli,
 Zato muder se velí.

2.

Le poglejmo reči vse,
 Kelko jih pred nami je,
 No svedočtvo bomo meli
 Od mudrosti Boxje vseli,
 Da so dobro stvorjene.

3.

Zvali bomo z' Davidom
 Le z' veselim hvalenjom:
 Boxje reči so velike,
 Vnoge, ino pune dike,
 Mudro jè je stvoril Bog

4.

Letni časi pridejo,
 Nam k' vesélji, haski so,
 Ino vsaki den tekóči
 Nas verjéti presvedóči,
 Da Bog muder je krez vse.

5. Kda

5.

Kda texáve mínejo,
 Kere nas bolele so,
 Se iz ȝih mi podvyqímo,
 Da le v' Bogi vsi xivímo
 No da mudro lada nas.

6.

Zato pravoverniki!
 Kelko koli nas xiví,
 Vsi se le sporóqmo Bogi
 Vu nebeškemi oblógi,
 On je muder ladavec.

7.

Vse, kaj z' nami on vqiní,
 Pela nas k' zvelíqaní,
 Vu nebeški raj veséli,
 Kde mo veqno vsi xivéli
 V' qisti dyqni radosti.

8. *Bog je naj svetesi.*

1.
 Neba, zemle reqi vse
 Dobro Bog naredil je;
 Boxji poti so resnica,
 Ito qista vsa pravica.

To xe stari Mojzeš sam
 V' svetem pismi reče nam:
 Svetu skerbte se xivéti,
 Da Gospod naš Bog je sveti.

2.

Ino David nam velí,
 Da Bog tega ne terpí,
 Keri v' serci je brezbóxen
 No z' hujdobnostjo oblo xen;
 Temoq da hujdobnike
 Ino nepravíque vse
 Bog vsikdár le zametáva
 No nikól ne zveliqáva.

3.

Tydi Kristus reče to
 V' svojem vyki s' častjo vso:
 Po nebeškemi Očeti
 Bodte vši popúni, svéti.
 Svetu pismo zato nas
 Presvedóqi vsaki čas,
 Da na veke je veléti
 Bog le Sveti, Sveti, Sveti.

4.

Qí se mi premislimo,
 Kaj je vqinil z' radostjo

Jezuš Kristuš skoz terpléje,
 Naj bi dal nam posvečéje,
 Tydi to vse verne nas
 Presvedóqi vsaki čas,
 Da na veke je veléti
 Bog le Sveti, Sveti, Sveti.

5.

O Kristjáni! kaj nas je,
 Da Bog svéti je krez vse,
 No da qé on vsikdar meti,
 Naj smo tydi mi vsi sveti;
 Zato pystmo k' strani vse,
 Kaj nesvéto, grešno je,
 No le krepost lybmo vseli,
 V' mislah, xelah no pri deli.

6.

O! qí bode Bogi to
 Od nas zvesto skazano,
 Znali bomo te xivéti
 V' Bogi na vse veke sveti.
 Péli bomo večen čas
 Na nebëski blagoglas:
 Sveti, sveti, krez vse sveti
 Si Bog Oča, Sín, Dyh Sveti.

9. *Bog je naj pravijnesi.*

1.

Yi premislimo lydí,
 Kak se proti blixnemi
 S' svojim govorom glasíjo
 Ino v' delah zaderxíjo ;
 Te beséd preklijanjskih
 Ino laxi dosta 'z njih
 Proti blixnem چuti znamo,
 No jè za kriviqne mamo.

2.

Veukrat hujdo hvalijo,
 Dobremi pà proti so ;
 Veukrat hujdim plaço dajo,
 Dobre pà v' kaštigi majo.
 Tak se nam skoz چase vse
 Sveta totega lydjé
 Skaxejo le neresniqni
 Ino tydi nepravíqni.

3.

Tak pà je pri Bogi ne ;
 Kajti on vse dobro vé,
 On le govorí resnico
 Ne vqiní nam le pravico ;

Dobro on pohvali, no
 Plača s' sladko večnostjo,
 Hujdo vseli zaničáva
 No v' kaštigo odmetáva.

4.

O Kristjáni! bojmo se
 Boga, ker nad nami je
 Vsemogózen no resnízen,
 V' svoji sodbi le pravízen;
 Kajti on nas bode prej,
 Alipa že kda poznej
 Vse le ravno tak obsódil,
 Kak je v' xitki nas kdo hodil.

5.

Na bogastvo, blago, část,
 No na našo vso oblást,
 Kero mi na sveti mamo
 No prevzétno vedouč damo,
 Ne dè Bog pravízen nam
 V' sodbi dal nebëski hram;
 Krepost le nam bode dala
 Tam obliuje Boga krala.

6.

Po pravici Boxji do
 Se zanësli z' radostjo

Vsi neduxni siromatci,
 Kak brezgrešni vysi bogatci
 Tam na vekoveqni raj
 Vu naj veseléši kraj;
 Grešni vyi pà bodo v' sili
 Se na veke xalostíli.

7.

Chi texáve vnogi qas
 Zdaj posila Bog krez nas,
 Terpmo ne le volno radi,
 One bodo k' dygnem sádi;
 Duxne no neduxne vse
 Z' nimi Bog zvisáva le,
 Bog jih preveq nam ne dava,
 No nas preveq ne skydáva

8.

Gresne skoz texáve Bog
 Resti iše iz nedlög,
 Na pokóro ne pozáva
 No v' nebesa povzdigáva;
 Ino vse neduxne pà
 Skoz texáve, kere da,
 V' krepostah Bog moqne dela
 No jè blixo k' sebi pela.

9.

V' svetem Evaŋgelji nam
 Reče Jezus Kristus sam,
 Da nám ne výiní krivice,
 Tydi tě ne, kda z' desnice
 Ty na sveti grešniki
 Več da, kak pobóxnemi;
 Kajti grešno vso siróto
 Milno iše on z' dobroto.

10.

Zato, kaj le dobro je,
 To mi výinmo radi vse;
 Kelko v' sercah smo čistéši,
 Telko v' dyši veseléši,
 Ino naša vest de te
 Ty na zemli mirna xe
 No v' pravíqnom Bogi vseli
 Bomo sladki xitek meli.

10. *Bog je naj milostivnesi.*

1.

Jezus Kristus nas vyčí:
 Kak resnično Bog xiví,
 Tak on gresním néče smerti,
 Temoč naj od grehov sterti,

Hujdo bì zavergli vsi,
 K' Bogi se povernuli
 No v' nebésah vsi xivéli
 Na vse veke le veséli.

2.

Kristus, dober naš pastír
 Ise gresne nas le v' mír;
 On je Oča dobrotlíven,
 Nam pregréšním milostiven.

On se silno xalostí,
 Či se z' nas kdo v' greh zgybí,
 Či se kdo od ňega zajde
 Ino v' pogybleňi znajde.

3.

On se možno veselí,
 Či se človek spokorí,
 Rad ga v' nebo blagosláví
 No tám óbed řjem připráví,
 Tak kak v' pripodóbi nam
 Reče Jezuš Kristus sam,
 Da vesélje je v' Očeti
 Proti najdenem detéti.

4.

Grehe nam pozábtí qé
 Male ino velke vse,

Чи је le oxálostímo
 No se v' ќеми spokorímo ;
 Kajti on nam sám velí :
 O otróki loqeni !
 Pridte , ja bom vas ozdravil
 Ino z' mirom blagoslávil .

5.

Verni ! razvesélmo se ,
 Чи smo ravno v' grehih xe ;
 Kajti Bog je dobrótlichen .
 No brez konca milostíven .
 Prosmo ga za milost mi
 No dovedli mo se vsi ,
 Da de milno nas oslisal
 Nase xele z' mirom vtisal .

6.

Tydi pà se vyčmo vsi
 Milost proti blixnemi ,
 No odpystmo 's serca radi
 Tydi ќеми , чи nas svadi .
 O ! чи to vyčinímo mi
 Tydi 's чiste lybavi ,
 Te mo v' Bogi vsi xivéli
 Na vse veke le veséli .

11. *Bog je večen.*

1.

Xe naš lastni razum sam
 Reče ostro glasno nam:
 Delavca je prejdoq sila,
 Kak se zdajo opravila;
 Tak mi tydi z' mudrostjo
 Xe skoz razum sklenemo:
 Bog je mogel prejdoq biti,
 Kak se znal je svet stvoriti.

2.

Ino tak ge razumno
 Tydi lehko sklenemo,
 Da je Bog xe mogel biti
 Večno prej, kak svet stvoriti.
 Ne se je nikol spoqél,
 Ino ne de konca vzel,
 Bil je večno, je nazóqi
 Zdaj no vsaki čas bodóqi.

3.

Tydi sveto pismo to
 Reče nam s' poterdostjo:
 Prej, kak je kaj bregov bilo,
 Prej, kak se je kaj stvorilo,

Bil je naš Gospod Bog xe
 Od vših vek na veke vše,
 Ino ujem se večno dava
 Hvala, uást, molítba, slava.

4.

V' Boga se zanesmo vši,
 Kaj nas koli kda xiví;
 Či priáteľov ne mámo
 Te že v' serci dobro znamo,
 Da je Bog priatel nam;
 On je dober, večen sam,
 On le večen naš stvorítel,
 Večen Oča no zderxítel

5.

Kaj se hitro pá zgybí,
 V' tem ne mejmo skerbi mi,
 Temoú le za Bogom glejmo,
 Večno nam xiví, to vejmo.
 Spunmo z' radovolnostjo
 Vsikdar volo uégovo,
 Večno bomo v' ujem xivéli
 Tam v' nebésah le veséli.

12. Bog je nepremenljivi.

1.

Kaj na sveti znajde se,
 Vse to preminočo je;
 Eden den za drygim teče,
 Ino zadnij se nam reče:
 Vse je nam preminulo
 Z' dosta vekšo hitrostjo,
 Kak smo prejdoč v' mislah meli,
 Kda bi to mi doxivéli.

2.

Reči ne ostanejo
 Kak jè dnes mi vidimo;
 Temoč vse se spremenijo,
 Drygo lice nadobíjo.
 Premení se hiter čas
 Tydi vsaki z' lydi nas
 V' svojem teli ino djáni
 Ino v' vsakem zaderxáni.

3.

Zdaj smo mladi močni mi,
 Skoro stari, slabi vsi.
 Dobro blixnem dnes xelímo.
 Hujdo jyter tem vqinímo.

Dnes mi kaj obéčamo,
Jyter je pozábleno.

Dnes že zdravi mi xivímo,
Jyter v' zemli xe perhnímo.

4.

Tak pá je pri Bogi ne;
On ostáne čase vse,
V' lastnostah nepremenočí,
Kak nam David posvedočí:
O Bog! kaj od vsih vek si,
To ostánes večno ti,
Tvoje leta do terpéle,
Večno ne do konca vzele.

5.

Naže leta tečejo,
Ino hitro k' konci so;
Boxje leta pa terpíjo
Ino se ne premeníjo.
Dobro znamo, da Bog je
Do nás skoz vse veke xe
Psisti Dyh no vsemogúcen
Po vsíl stranih nam nazócen.

6.

Da vse vidi, čuje, zná,
Naj svetléši razum má,

Proti všim je dobrôtíven,
No brez konca milostíven;

Da de enkrat sodil vse
Ravno tak, kak prav le je;
Kajti on je naj svetéši,
Večno sam naj pravičnéši.

7.

Ravno tak se dale de
On ostál na veke vse
V' vsaki starosti bodoči
V' lastnostah nepremenoči.
No da večno Bog xiví,
To nas v' dyši veselí;
Kajti tak mi v' strádi, sili
S' haskom bomo k' ħem molíli,

8.

On se zdaj je dober Bog
Ino Oča vsih otrók,
Ker nam lybav ne odlága,
Temoč vseli rad pomága;
Nega 's serca čistega
Išmo za priatela,
Večno bomo v' ħem xivéli,
Sladki dyšni mir iméli.

13. Bog je večno resnichen.

1.

Mojzeš nam xe rekel je:
 Bog je ne, kak mi lydjé,
 Keri laxi govorímo
 No resnico pa tajímo,
 Bog je vsa resnica le.

2.

Tydi David nam velí
 Ino močno nas vycí:
 Bogi moremo verjéti,
 Da resnichen je, no sveti,
 Le resnico govorí.

3.

Ino Jezuš, Božji Sín,
 S' svojim Očom Bog edín
 Reče: Ja sem le resnica
 Ino čista vsa pravica,
 Kdo mi verje, de xivél.

4.

Bog v' besé dah večno je
 Čista vsa resnica le;
 Kaj je rekel skoz preróke
 Ino verne vse svedôke,
 To se zvesto steklo je.

5.

Vsi mi močno verjemo,
 Da na veke resen bo,
 Kaj nam k' starosti bodóci
 Jezuš, Boxji Sin preróci
 Sam, no skoz Apostle.

6.

O Kristjani! vujmo se,
 Naj smo vsi pravíčni le,
 Kak je večen Bog pravíčen
 No na veke le resnīčen,
 Te mi bomo srečni vsi.

7.

Ty na zemli do lydjé
 Radi nam verjéli vse,
 Bog pa bode nas povisal
 Ino večno z' mirom vtišal,
 Kak nam je oběčal vsim.

14. *Bog je neskončano zvesti.*

1.

Sveti Pavel nam velí:
 V' Boxji veri rasmo vse,
 Ino se zanēsmo v' ġega;
 Vsikdar močno 's serca vsega;
 Zvesti je v' obećají,

2.

Tydi Jezuš nam velí
 V' svetem Evangeliom:
 Pi se nebo, zemla zejde,
 Kaj sem rekel, se ne prejde,
 Temoq spunilo se bo.

3.

Glejmo na preróčenje,
 Kero Jezuš daval je,
 Sam, no tydi skoz preróke,
 Svoje vere vse svedóke,
 Vso preróčtvo resen je.

4.

Bog je ne, kak mi lydjé,
 Keri mi obéčanje
 Dostakrat le zgovorímo,
 Deno pa ga ne vçinímo,
 Temoq le nezvesti smo.

5.

Kaj Bog koli zgovorí,
 Vse to tydi on vçiní;
 Kajti on je le resnichen
 Ito v' zvestosti pravichen
 Vsemogben dober Bog.

6.

Zato na obêcaje,
 Kero Jezus zrekel je,
 Moçno se zanesti smejmo,
 Serçno vujraje imejmo,
 Priti vu zvelicajce.

7.

Vsim nam on obêcal je,
 Dati le zvelicajce,
 To de tydi spunil zvesto,
 Vzél nas vse v' nebeško mesto,
 Yi smo tydi zvesti le.

8.

Zvesto zato vçinmo vsi,
 Kaj nam Bog Gospod velí,
 No zanesti mo se smeli
 Da mo veçno mi xiveli
 V' kralestvi nebeškemi.

15. *Boxja previdnost.*

1.

Glejte rôxe, glejte ȝive,
 Kak nas vse to veseli!
 Glejte ȝreþne, grozdje slive,
 Vse da Bog, naj nas redi.

Vsim Kristjánom dobro je
V' Boxjo skerb zanesti se.

2.

Níq ne rase od samsebe,

Temoq Bog vse rasti da,
On skerbí za vse potrebe,

Kere koli ćlovek má.

Kaj je, kaj mè xalostí? —

Níq, da Bog za mé skerbí.

3.

Prazne misli mè ne pečte,

Moj oskerbnik ęe xiví,

Boxji vyki meni rečte,

Bog vse zna, kaj kdo xeli.

On moj Bog je moj Gospod,

On skerbí za mé povsod.

4.

Prej, kak ęe so gore stale,

Nemi je vse znano blo,

Leta so se v' nemi znale

Prej, kak k' nam pritekle so.

On potrébe naže zna,

Kaj nam hasne, to on dá.

5.

Qi pogledam tá na leta,

Kere sem xe prexivél,

Dyh no telo mì povéta:

Hujdo sem, no dobro mel;
Ino tak resniqno vem,
Da ja v' Boxjih rokah sem.

6.

Moj Kristján! vse Bogi zrouči,

Verxi prazno skerb od se,
Zvišaj serce k' Bogi Oči,

On k' pomóči tebi je.

Reči, kda na delo gres,

Da se v' ħem' zanesti qes.

7.

Oqa! ti si pun dobróte,

Vse premoreš, no vse vēš,

Mi brez té smo vsi siróte,

Vqini z' nami, kak ti qes.

Pojdi prazna skerb od nas,

Bog nas zdérxi vsaki qas!

16. *Boxjega iména veliqéstvo.*

1.

Boga veqnega imé

Vsih imén naj vekso je

V' nebi, zemli, vsih krajínah

Tydi v' morskikh globoqínah;

Sem od jytra denskega
 Ta do noči zahoda
 Je razsírjano vse čase
 No premága vsih vyst glase.

2.

V' Boxjemi iméni vse,
 Kaj na nebi, zemli je,
 Vsikdar kaxe se bojéčo,
 Trepetočo no klečéčo,
 Ino s' serqno xgéqostjo
 Dava ħemi hvalo vso,
 Ne li kde na čase neke,
 Temoč zdaj no na vse veke.

3.

Ino srečen človek vsak,
 Ki se zaderxáva tak,
 Da ne vzeme brez potrebe
 Boxjega iména v' sebe;
 Kajti kdo ga prav svetí
 Ino s' častjo zgovorí,
 Takem je Bog milostíven
 No brez konca dobrotlíven.

4.

Sveti Peter povelí
 Starem z' roda plantavci:

V' Boxjemi iméni hodi
 Ino odzdaj zdrav ves bodi.
 Ino k' mesti se je to
 Z' Boxjo volo zgodilo,
 Plantavec se je ozdrávil
 Ino Boga blagoslávil.

5.

Tydi pa prestrašno je,
 Qi se kdo podstópti qé
 Boxjo imé odsvetíti
 No zamán izgovoríti;
 Kajti Izraélca je
 Bog na toto vqinenje
 Dal iz lystva vulovíti
 No s' kamejom ga pobíti.

6.

Zato skerbmo se, da vsi
 Z' vystami no delami
 Boxjo imé le svetímo
 No po vrednem zgovorímo;
 Ino qi se od nás to
 Vsikdar bode vqinilo,
 O! te bomo vsi veséli
 V' Bogi veqno srečo meli.

17. *Bogi na hvalo.*

1.

Tebe, o Bog! hvalimo
 Tvojo moç, Gospod! çastímo;
 Cela zemla, nebo vso,
 Vsaka stvar no mi svetímo
 Tvojo veliko imé:
 Oça naç na veke vse.

2.

Kaj te koli hval'ti zna,
 Kerubini, Serafíni,
 No nebeska vojska vsa,
 Pejejo na glas edíni,
 Ino z' njimi tydi mi:
 Sveti, Sveti, Sveti si.

3.

Sveti si, Bog Sabaot!
 Vse je puno tvoje çasti,
 Nebo, zemla, o Gospod!
 'S tvojih dobrih rok oblásti
 Vsak potreben dár dobí,
 Vse se v' tebi veselí.

4.

Blaxeni oçáki vsi,
 Ino zvoleni preróki,

Sveti vsi apostoli,
 Ino vernali vsi svedóki
 Tebi ćast no hvalo le
 Davajo na veke vse.

5.

Tydi tvoja cirkva vsa,
 Kde se koli razširjava,
 Po vsém sveti vedoū da:
 Naj ti bode večna slava,
 O Bog Oča ino Sin,
 Sveti Duh, le Bog jedín.

6.

Ti Bog Oča! mudro si
 Stvoril vse po svoji voli,
 Kaj lexí, stojí, xiví,
 Vse tè slavi ino moli:
 O Gospod no Bog krez nas!
 Bodi hvalen vsaki ćas.

7.

Jezuš, večni Božji Sin!
 Ki se ćlovek si narodil,
 Naj bi nas iz globočí
 S' tvojo smertjo oslobođil,
 Tydi tebi naj od nas
 Bode hvala vsaki ćas.

8.

Zdaj je nebo vernim nam
 Vsim odperto k' veseléji,
 Pri Oqéti si zdaj tam,
 Prišel boš po razodéji,
 Z' veliqéstvom sodit nas,
 Nam neznan je tisti čas.

9.

Tebe zato prosimo,
 Pridi nam no vsim k' pomóci,
 Keri v' tvoji veri so,
 Vsaki se ti priporóci;
 Kajti nas odrešil si
 S' tvojo dragó kervjo ti.

10.

Vzemi nas v' nebeski raj,
 Naj se vsi tam veselímo,
 Milost vsim nam gresnim daj,
 Naj tak tydi mi dobímo
 Tvojega oblíqja slast
 Dygno vekivečno čast,

11.

Mi te čemo dneve vse
 'S serca hvaliti, častiti,
 Tvojo veliko imé

Vsikdar slaviti, svetiti;
 Le Gospod! obrani nas
 Zlega greha vsaki cas.

12.

Slyšaj naše prošće glas,
 Utisaj našo poxeléje,
 Smili, smili se krez nas,
 Daj nam grehov odpyšće,
 Ino večno bomo vši
 V' nebi tebe hvalili.

VEČERNE PESMI.

18. *Hlapčíkov ino deklíci veyer
nicā po deli.*

1.

Drage vi deklíci,
 Ino mi hlapčíci!
 Sunce xe zahája,
 Noq se nam nagája.

2.

Delo zdaj nahajmo,
 Domo se podajmo,

Bogi večnem krali
Bomo hvalo dali.

3.

Kajti pred nesrečo
No texávo xgečo
Nas je oslobódil
Ino mudro vodil.

4.

Dal je nam xivléjje,
Zdravje, veseléjje,
Skerbno nas je hranil,
No pred gladom branil.

5.

V' moč nas je postávil,
V' deli blagoslávil,
Nam glasí se zvonec:
Srečen je naš konec.

6.

V' Bogi vsi xivímo,
'Z Boga vse dobímo,
V' ħem se vse poqíva,
Večni mir dobíva.

7.

Tydi nas de vodil,
Zlega oslobođil

Bog po svojí močí
Tydi v' toti noči.

19. *Kristján pred nočním spánkem.*

1.

Moja vyra blizo ide,
Zna xe biti, toto noč
Bridka smert po mene príde
No vmarí skoz svojo moč.
Z' mojim telom bom odíšel
V' černo mater zemlo jas,
Z' mojo dyšo pa bom prišel
Ta vu vekovečni čas.

2.

Boxji Sin de me obsódil,
Ravno tak, kak sem xivél;
Či sem v' grehe se zablodil,
V' nebo me ne bode vzel;
Temoč v' pekel bom porinjen,
Kde le gorka xalost je,
Strašnem ogni bom podvinjen,
Keri xge na veke vše.

3.

Le pokóra že ozdrávi
Mene vu nebeški raj,

Yi jo jas ob vyri pravi
 Rad vujinim na zemli zdaj;
 Zato grehe oxalýjem,
 Kerih sem se vujnil krv,
 Ino k' Bogi si zdihýjem,
 Naj mi bode milostiv.

4.

Znam, da bode Bog oslísal
 Moje serqne prošje glas,
 No, da bode mene vtísal
 V' moji dyži večen čas;
 Zato v' grehov oxaléji
 V' vesti mirno ja zaspím,
 No po Boxjem odrešéji
 Se v' nebesa veselím.

5.

Jezuš! bodi mi k' pomóci
 Boxji aŋgel! ti pa stoj
 Polek mene v' toti noči
 Ino vari xitek moj.
 Vi pa, o svetniki v' nebi
 Proste Boga vsi za mé,
 Naj mè vu nebesa k' seb:
 Na vse čase vzeti čé.

20. Lybav k' Jezusi.

1.

Jesuš! lybim tebe,
 'S serza več, kak sebe,
 Tydi več, kak reči vse
 Jas lybim tebe.

2.

Perv si lybil mene,
 To me v' serci gene;
 Zato več, kak reči vse
 Jas lybim tebe.

3.

Ti si dobrotlíven
 Grešním milostíven;
 Zato več, kak reči vse
 Jas lybim tebe.

4.

'S tebe mam xivléjje,
 Vsako veseléjje,
 Zato več, kak reči vse
 Jas lybim tebe.

5.

Kaj mi koli treba,
 To mi ti das 'z neba;

Zato več, kak reči vše
Jas lybim tebe.

6.

Ja sem se zاغresil,
Ti si me odréšil;
Zato več, kak reči vše
Jas lybim tebe.

7.

Ti me bog ozdrávil,
V' večni raj postávil;
Zato več, kak reči vše
Jas lybim tebe.

21. Prosyja k' Jezusi za poučno
obrambo.

1.

Jezuš! nasa vše pomóč,
Ti nas zderxi toto noč,
Naj se v' miri mi naspímo
Ino zdravi pá zbydímo.

2.

Kaj na teli nas kvarí
No na dyši pogybí,
Tega, Jezuš! nas obráni,
Tvoji moči smo poddáni.

3.

Jezuš! posli anđele
 V' noći k' nam za varehe,
 Naj k' pomóći nam stojíjo,
 Pred nesrećo nas zderxíjo.

4.

Jezuš Kristuš! zderxi nas,
 Zdaj ino na smertni čas,
 Da le v' tebi naj xivímo,
 Se na veke veselímo.

22. *Gresnikova seja od stireh poslednih reyi.*

1.

Men' pa se nicór sejále
 Čtiri stražne reči so,
 V' serci so me tak zaxgále,
 Da sem v' strahi z' dygo vso:
 Najmreć, smert me je vlovila,
 Ino brezi milosti
 'S tega sveta vumorila,
 Spravla v' sodbo k' Jezusi.

2.

Vidil sem pod sobo pekel,
 Verho sebe Boxji raj,

Gresnem men' je Jezus rekel:
 Pojdi v' večni ogen zdaj;
 Kajti ne si lybil Boga,
 Ne človeka blixnega,
 Temoč le krivica vnoga
 Je od tebe vpijena.

3.

Tote stiri velke reči,
 Smert no strašni sodni dén,
 Nebo ino pekel xgeči,
 V' kerem večno je plamén,
 Me vu moji gresni vesti
 Na pokóro genejo,
 Čém se odzdaj ves prenesti
 'Z grehov na poboxnost vso.

4.

Boxji navyk meni reče,
 Da se to resnično vse
 Gresnim zemle nekda steče,
 Kaj se men' sejálo je;
 Zato moja nočna seja,
 Kero sem ja v' spají mel,
 Meni je resnice teja,
 Kaj de gresnik doxivél.

5.

Zdaj mè grehi xalostíjo,
 Da sem xe skoz dugi ças
 Boga, v' kerem vsi xivíjo,
 Gostokrat razxalil jas.

Чем па днес no vsikdar tebe
 O Bog! veç kak reçi vse,
 Ino blixnega, kak sebe,
 S' celim sercom lybti le.

6.

O! qì bom se zaderxával,
 Kak si v' serce vzemem zdaj,
 Te bom grehe odmetával,
 Se pribixal v' Boxji raj.
 Xe na zemli de pretekla
 Vsaka vyra sladko le,
 Vest no seña ne de pekla
 Mene skozi strahote.

23. *Ylovéyja preminoynost.*

1.

Kaj si үlovek, ty na sveti? —
 Drygo niq, kak prah, pepél;
 Pride ças, da moreg vmreti,
 Qi si zdrav, ali vesél.

Mogel boš ti zapystiti

Blago no bogastvo vso,
Ino 's sveta v' večnost ití.

Чловек! змисли да на то.

2.

Tvojo telo more príti

V' černo mater zemlo ta,
Kde se nega majo vxíti

Черви ино земля вся.

Na pepel no prah sperhnélo

Bode tvojo telo vso,

No na zemlo se prevzélo,

Чловек! змисли да на то,

3.

Чловек, ker xivis prevzétno,

Gledaj tam na brytivi,

Kak premíne vse posvetno,

Kam se 's sveta vse zgybí;

Ino skerbi se na sveti

Vsikdar za ponixnostjo;

Kajti, te znaš mirno vmreti.

Чловек! змисли да на то,

24. Kratki qas xivleya.

1.

Kaj si ɿlovek ti na sveti! —
Kratek qas maꝝ le xivéti.

Opoméni se na to,
Slyxi Bogi z' moꝝjo vso.

2.

ɿlovek v' svojemi xivléji
Je spodóben sunqni terji,
Kera je okóli nas
Viditi le kratki qas.

3.

Kak nam seja vnoge ɿine
Hitro skaxe, ino mine,
Tak se hitro doxiví,
Ino naglo vse zgybí.

4.

V' jy whole glej na krín cvetéqi
Kakda ɿerstvo je stojéqi,
Proti noqi pa on xe
Ves obledjen, sparjen je.

5.

Ravno tak mi doxivímo;
Hitro 's sveta se zgybímo;

Bleda smert nas poloví
Ino naglo spomorí.

6.

Zato ȝlovek! muder bodi
No se v' grehe ne zablodi,
Temoq slyxi Bogi le,
Te xivíš na veke vse.

25. *Aŋgel vareh.*

1.

Sveti aŋgel, ker si dani
Men' od Boga za pomóq,
Tvoja roka mè naj bráni
Vsaki dén no vsako noq,
'Z mé prexéni vse texáve
Dyȝnega zovraxnika
Prav terpéti vse texáve
Výci mene greȝnega.

2.

Sveti aŋgel! k' Bogi nosi
Moje serqne xele vse,
Ino Boga za me prosi,
Naj mi dá zveličanje.
Prosi Boga, naj razsvéti
S' svojim Dyhom mojo vest,

Naj mo zmogel razuméti
Kaj mè pela v' veçno uest.

3.

Anđel! ti mè brani tydi,
Kda se greha okrivim,
Na pokóro mè obýdi,
Naj ja milost pá dobím.
Prosi, naj mè Bog odlóci,
'Z vsega, kaj pregrezno je,
No mè Bogi priporóci,
Naj dobím pomileñ.

4.

Mojo dygo tí obári
Naj se ja ne pogybím
No mè vsega greha vári,
Naj pobóxno le xivím.
Meni anđel stoj na strani
V' sreçah, no nevárnosti,
No mè v' Bogi vsikdar brani
Vsega, kaj mè le gybí.

5.

Tydi, kda se 's sveta loçim,
Bodi, anđel! vareh moj,
Tebi sé ja príporóci,
Ti k' pomóci meni stoj,

Naj bom s' tobo prisel k' Bogi,
 No na veke ga qastíl,
 No v' nebeškei oblógi
 Se na vsikdar veselil.

PRI OPRAVILI SVETE MESE.

Pri tihim mesi.

Pristop.

1.

Ponixni prihitímo
 Pred té, Bog vsih vnoxín!
 No mešo zdaj svetímo,
 Kak nam velí tvoj Sin.
 No kak ti smo podloxní,
 Tak nam daj moq, da mi
 Zdaj tebi smo poboxní
 No dopadliví vsi.

2.

K' večerji pred terplerjom,
 Kda svet zapyšal je
 Xe Jezuš s' pomislenjom,
 Da k' texki smerti gre,
 Je vzel on kryh no vino,

Ga blagoslavil je
Rekóq: To qinte, ino
Vsi mislite na mé.

3.

Je rekel: Jejte, pite,
To mojo telo je,
No 's tega se vyqíte,
Kak ja vas lybim vse:
Ja qém na krixi vmréti,
Da vas odréšim vse,
Kdo qé le mé verjéti,
Dobí zveličanje.

4.

Bog toto slyxbo vzemi
Od nas z' dovolnostjo,
No milost daj nam k' temi,
Kaj tebe prosimo.
Xivádi ti ne damo,
Kak Aron delal je,
Le Jezu - Krista samo,
Ki nas spriazni vse.

Slava.

I.

Bog Oqa! tebi bodi
Vsa qast, vse hvalé glas,

Kaj nam na dygi skodi,
 Odverni ti od nas.
 Daj mirno nam xivéti,
 Da tebe z' moqjo vso, bo iaskia ov.
 Kak ti le qéz iméti,
 Vsi veqno lybimo.

O Jezus, Boxjo jagne!
 Na krixi vbit za nas,
 Na milost tè naj nagine
 Molítbe naše glas.
 Pohvalen bodi tydi
 Dyh Sveti, smilni Bog!
 Rassvéti gresne lydi
 Odrégi nas nedlog!

Evaŋgelje.

1.

Naš sveti Evaŋgeli
 Je prišel od Bogá,
 Za pervi navyk vseli
 Ga prava cirkva má:
 Bog sám ga je oznanil
 Nam gresnim vsim lydem,
 Naj bí ga vsaki sranil
 K' veselji blaxenem.

2.

On večnega xivlénja

Besede nas vyučí,

No strasi od greséňja

Pri vsaki priliki.

Bog daj, naj ga zderxímo

Na svéti totemi.

No nebo z' ňím dobímo

V' pridóči večnosti.

Vera.

1.

Bog Oca! dobro známo

No močno verjemo,

Da svet, no vse, kaj mamo

Si stvoril z' mudrostjo.

Od tebe je izišel

Tvoj večno rojen Sín,

No nás odresit prišel

Iz gresnih globočín.

2.

María ga dobila

Je 'z Dyha svetega,

V' divíctvi porodila

Veléla Jezusa.

Na dyši no na teli
 Je on za nas terpél,
 Na tretji dén veséli
 Se 'z mertvih oxivél.

3.

V' nebésa je odísel,
 Na desni tam sedí,
 Od ondod bode prišel
 V' oblásti veliki;
 Nam sodbo bode zrekel,
 Pravíqne k' sebi vzel,
 Zavergel gregne v' pekel,
 Ker néde konca mél.

4.

Je z' vero vedoū damo
 Edíno cirkvo mí,
 Tovarstvo v' nej imámo,
 Kak telni vudi vsi;
 Vsih grehov odpyšejo
 Skoz mešnikov oblást
 No naših tél zbydeje,
 Naj gremo v' večno čast.

Priporáyaje.

1.

Zdaj kryh no vino damo
 Iz mešnikovih rok,
 No serqne xele mamo
 Prosíti tebe Bog!
 Naj xive nas na sveti
 No mertve verne vse
 V' nebesa qéz priéti
 Med tvoje zvolene.

2.

Bog! tebi tydi damo
 Zdaj naše serca vse,
 No misli, kere mamo,
 Le vseli ladaj ne.
 No moq daj nám vqiníti,
 Vse, kaj iméti qéz,
 S' pokóro greh vmoríti,
 Kak ti nam zapovez.

3.

Vso našo premoxéje,
 Ves xíves no teló,
 Vso gleštvo no xivléje,
 Vse to naj tvojo bo.

Daj nam po tvoji voli
 Zdaj dex, zdaj sunqni xár,
 Naj bo na xitnem poli
 Dobrote tvoje dár.

Svet.

1.

Mi үемо vsi zapeti
 Zdaj pesem, o Gospod!
 Da Sveti, Sveti, Sveti
 Si ti, Bog Sabaot:
 Vsi sveti tè үastíjo,
 Na zemli verni vsi,
 Le daj, da tè svetíjo
 8e vsi neverniki.

2.

Da bi mi vsi goréli
 V' lybezni, no na glas
 Z' veselim sercom péli:
 Hozana vsaki үas,
 Pohvalen, keri príde
 • Skoz té med nas poslán,
 Hozana! re8it ide
 On ves үloveqji stan.

Povzdigavajte.

1.

Nas dyh zdaj tebe moli,
 Nazoqni xivi Bog!
 Ne verxi nas nikoli
 Iz tvojih varnih rok
 Kaj mi ne mor'mo znati,
 To vera nas vyqí,
 Skoz qo ti hvalo dátí
 Na veke qemo vsi.

2.

Boxanstvo je zakrító
 Biló pri krixanji,
 Človéqtvo nam je skrito
 Zdaj v' teli rešnemi.
 Ta skrívnost je k' spomíni
 Terplejja bridkega,
 Skoz kero v' Bogi Sini
 Se nam xivlejje da,

3.

Zdaj súisti dyso mojo
 Kerv tvoja, o Gospod!
 Daj meni milost tvojo,
 Ti morje vsih dobrót.
 Kaj tebe nam zakriva,

To yzemi, Bog! od nas,
Da našo serce vxiva,
Bližejí tvoj obráz.

Boxjo Jagne,

1.

Veselmo se Kristjáni!

En զydex se godí,
Zdaj Jezus je med nami,

Ne vídimo ga mi.

V' spodóbi kryha, vina

Je zdaj v' altári tam

Kerv, meso Boga Sina

Nazóqi skrivno nam.

2.

Zakrít za nas v' altári

Se znajde Boxji Sín,

Vsak զlovek, mladi, stari

Imá na յem' spomín

Da on vsih dyš je xitek,

Kak vera nas vyčí,

No naš ves pridobitek

Se greha braniti.

3.

Kda bomo zapystiti

Xe mogli toti svet,

Nam daj, o Bog! se vxiti
 Hran dygnih no beséd;
 No či mi to dobímo,
 Te smert ne vstráži nas,
 Da tak mi vsi xivímo
 Pri Bogi večen čas.

4.

O Bog! goréčo hvalo
 Ti damo vsaki čas;
 Da se ti je dopálo
 Prebívati pri nas;
 Zdaj v' kryhi zaderxáno
 Je Jezuša teló
 Xivleňe nam je dano,
 Razveseleňe vso.

5.

Pomagaj, naj vquinímo
 Pokóro pravo vsi,
 No naj tè zadobímo
 Pred našo smertjo mi;
 Bog! daj nam k' tebi príti
 Po twoji milosti,
 No tam pri tebi biti
 V' nebeškem kraleství.

Konec.

Konec.

1.

Odslyxli smo poboxno
 Zdaj mešo, tebi, Bog!
 No prosimo podloxno,
 Še xegnaj nas ednok.
 Da bi se le dopáli
 Vsi z' našo brymnostjo,
 Bi se zanesti znali
 Dosegnuti nebo.

2.

Gospód! ti nas obári
 Na dnes no vsaki qas,
 Da kde zovraxnik stari
 Na kvar ne spravi nas.
 Bog! daj brez greha priti
 Pred tvojo sodbo nam,
 No večno zadobiti
 Nebeško plaço tam.

V 27. Pri veliki mesi.

Pristop.

1.

Pred tobo, Boxja visokost!
 Kerstanjstvo ty kleçi;

D

Očí, sercē, kak je duxnóst,
 Povzdignemo zdaj mi:
 Krez nas, stvorítel! smili se,
 No nam odpýsti grehe vse,
 O Bog! iz twoje milosti
 Pregresnih nas ne zverxi ti,
 Ne zverxi ti,
 Le nas ne zverxi ti!

2.

Gospod! tvoj dár zapravli smo,
 Kak nekda zgyblien sín,
 Zdaj naše dyše v' grehih so,
 O xalosten spomín!
 Oberni pà na nas očí,
 Kak xalostni smo gresni mi,
 Oslyšaj naše prošje glas,
 Drygoč o Bog! pomili nas,
 Pomili nas,
 O Bog, pomili nas!

3.

Da smo mi delo tvojih rok,
 Podloxní tebi vsi,
 Pomoč nam slabim daj o Bog!
 Krez nas se smili ti.
 Zdaj tebi daryvamo to,

No grehov dug povračamo.

Bog! kervi vrednost velka je

Kak jo tvoj Sin prelejal je,

Prelejal je,

Za nas prelejal je.

Slava.

Vsa hvala bodi tebi^{1.}

Jedíni trojni Bog!

Na zemli no na nebī,

Od tvojih vsih otrok;

Le tebe Bog! molíti

Povsodik čemo mi,

No tebi hvalni biti

Zdaj no na veke vsi.

Evangelje.

Iz Boxjih vyst izhája^{1.}

Zdaj Evangeliom,

Vu serca se zasája

K' xivlenji vernikom:

Bog muder no resnícen

Nas sám to vše vyčí,

Pri ħem' de vsak pravícen,

Ker ħegov vyk zderxí.

Vera.

1.

Gospod stvorítel! s' trepetájom
 Spoznáva tebe tvoja stvar,
 No verje z' xivim postyvanjom
 Na tebe, pravi Bog, vsikdar.
 Že Sina, keri je izisel
 Od tebe, rojen večno bil,
 Vylovečen 'z Dyha k' nam je prišel
 'Z Divíce qiste se rodil.

2.

No Jezus prišel je v' lybezni
 Nas spravlat k' Bogi na ves uas.
 Na se je vzel on vsih bolezni,
 Prelejl na krixi kerv za nas.
 On smert no pekel je premagal,
 Pri Oqi desnik zdaj sedí,
 No vse nas enkrat bo prevagal
 Po tem, kak smo xivéli mi.

3.

Že verjem, Boxji Dyh nas vixa
 V' keršanjski cirkvi verne vse,
 No kdo se k' Bogi rad priblíxa,
 Od grehov ves oqíšen je.
 Na sodni dén se mí zbydímo,

Vsih svetih dryxba, prosi ti,
 Naj dyšni mír mi tam dobímo,
 No večno srečni bomo vši.

Priporavajte.

1.

Zdaj kryh no vino damo
 Iz mešnikovih rok,
 No serčne xele mamo
 Prositi tebe Bog !
 Naj xive nas na sveti
 No mertve verne vse
 V' nebesa češ prieti
 Med tvoje zvolene.

2.

Bog! tebi tydi damo
 Zdaj naše serca vse,
 No misli, kere mamo,
 Le vseli ladaj že,
 No moq daj nam včiniti
 Vse, kaj iméti češ,
 S' pokóro greh vmoriti,
 Kak ti nam zapovéš.

Svet.

1.

Pej Sveti, Sveti, Sveti
 Je Bog no naš Gospod,
 Pej z' angelomí Sveti
 Si ti Bog Sabaot!
 V' nebésah no na zemli
 Naj tebi slava je,
 Od nas vso hvalo jemli
 Zdaj no na veke vse.

2.

Veséli v kyp zdaj pejmo
 Iz cele dyše vsi,
 No blagosláv spovejmo
 Gospodi našemi:
 Hozana na višínah,
 Bog naj pohvalen je
 Po zemle vsih krajínah
 Na večne qase vse.

Povzdigavaje.

1.

Pogledaj Oqa! 's visokosti
 S' pomilejom na naš altár,
 Vu tvojem Sini po duxnosti

Ti damo zdaj prieten dár.
 Mi tebe molimo skoz njega
 Ponavlíq v' meši no na glas
 Spomín terpleja njegovega,
 Kak je skoz smert odkypil nas.

2.

On našo slabost vso zdaj nosi
 Naj v' dyši ćisti bomo mi,
 Pri svojem Oči za nas prosi,
 Naj večno z' njim xivimo vsi.
 O Jezuš! daj nam poxelenje,
 Nas slabe vsikdar krepi ti,
 Naj twoja kerv ino terpléje
 Za nas se nikdar ne zgybi.

Boxjo Jagne.

1.

Zdaj mega razodéva
 No verne nas vyčí,
 Da Jezuš kerv preléva,
 Za nas vse omedlí;
 No tak skoz smert izbríže
 Nam naše grehe vse,
 No v' nebo nas zapíše
 Pokorne vernike.

Zavxivaje.

1.

Gospod! ja sem ne vreden,
 Da mén' pod streho gres,
 Povej pà govor eden,
 No vreden bom kak ýéš;
 Vu dyhi te priéti
 Iz serca zdaj xelím,
 Daj, dyže xenih sveti,
 Naj milost ja dobím.

Konec.

1.

Zdaj jagne je zaklano
 Dokončan aldov, tam
 'Z altára v' nebo dano
 Je jagne, Jezuš sám.
 Bog! naj ti smo priéti,
 No 'z morja tvoj'h dobro
 Skos toti aldov sveti
 Porósi nas Gospod.

28. *Veselje nad sveto meso.*

1.

Ja sem možno zdaj vesél,
 Da sem velko srečo mél,

Tam pri sveti mesi biti,
Boxje skrivnosti svetiti.

2.

Opomíjal sem se jas
Tam na tisti blagojas,
Kde je Jezus mel terpéti,
No na krixi zá nás mreti.

3.

Skazalo se meni je
V' serzni veri skrivno le,
Tam v' spodobi kryha, vina
Kerv no meso Boga Sina.

4.

Molil sem tam Jezusa
Boga večno xivega,
Ki je človek omedléval,
Svojo kerv za nas preléval.

5.

Hvala Bogi Oteci
Ino Sini Boxjemi,
Ino Dyhi Svetem tydi
Bodi večno od vsih lydi.

SPOVEDNE PESMI.

29. *Od Pokóre.*

1.

Kaj, o človek! v' grehih spiš? —
 Yi si dyšni mír xelíš,
 Se iz greha k' Bogi zbydi,
 No pokóre ne zamydi;
 Kajti, kakda zdaj xivíš,
 Tako sodbo té dobiš,
 Kda tě Bog pozóve k' sebi,
 Vše pravíqno plača tebi.

2.

Zdaj se zbydi, zdaj je čas,
 Zdaj oslyšaj Boxji glas;
 Zdaj te zove preobílno
 Na pokóro Jezuš milno,
 Naj vse grehe zapystíš,
 No v' neduxnosti xivíš,
 Naj se v' dyši ves ozdravíš
 No k' zveličanji připravíš.

3.

Kak pastír za ovčico
 'S svoje pase zgybleno
 Hodi, xalostno jo iše

V' svojo ovqjo zbiralíš,
 Tak te Jezuš zdajni čas
 Ise skoz pokóre glas
 'S pogybleja odvoditi,
 Večno srečnega včiníti.

4.

Dnevov bož se doxivél,
 Kde več ne bož prilik mél,
 'Z grešnih dugov se 'skopáti
 K' dygnem miri se podáti;
 Zato zdaj že, kda maš čas,
 Slyšaj zveličéci glas,
 Kaj je hujdo, vše závérxi,
 Dobre dela zvesto zderxi.

30. *Opomin na pokóro.*

1.

Grešnik! kam se tak spozábiš,
 Ki se vsak dén v' grehe grabiš,
 No pokóre ne včiniš;
 Ty na preminočem sveti
 Večno misliš ti xivéti
 No se smerti ne bojíš.

2.

Zna se tebi nagodítì,
 Da bož mogel dnes xe iti

'S sveta v' dugo večnost ta.
 Kaj tì bode Bog tam rekel? —
 Vergel bos se v' večni pekel,
 Kde je le texáva vsa.

3.

Gresnik! to premisli v' sebi,
 Kaj je k' večnem miri tebi,
 No zaverxi grehe vse.
 Gostokrat si k' serci jemli,
 Da xivlejë nam na zemli
 Preminóqo, kratko je.

4.

Skerben bodi, tak xivéti,
 Da bos xitek znal iméti
 V' Boxjem večnem kralestvi;
 To de k' pravem miri tebi,
 Veselil bos se tam v' nebi
 V' dyžnemi zvelíqanji.

31. *Sadni pokorni čas.*

1,

Gresnik! k' xitki si pozvani,
 Zato hitro 'z greha vstani;
 Vsaka vyra je za nas
 Za pokóro zadni čas.

2.

Kajti mi nikdár ne znamo,
 Kda xe 's sveta iti mamo
 Tá pred Boga večnega,
 Naj raujúne z' nami má.

3.

Vsaka vyra hitro ide,
 Blixe groba z' nami príde,
 No človeka vsakega
 Z' naglo smertjo vzeti zna.

4.

Vsako vyro zato glejmo,
 Ino v' vesti skerb imejmo,
 Da xivímo v' čistosti,
 Kak v' nebesah zvoleni.

32. *Opomín k' spovedi.*

1.

Dobro si Kristján zapóni,
 No se z' volo ne odkloni,
 Zvesto vse včiniti, kaj
 Tebi k' haski rečem zdaj.
 Kda si koli v' greh zapleten
 Ino Bogi nepriéten:
 Vu serci močno xalost mej,
 No se grehov vših spovej.

2.

Ne ostáni v' nepokóri,
 No ne misli, ne govóri,
 Da se xé poznej je uas
 Slyšati pokóre glas;
 Kajti vsikdar je nemarnost
 Ino velika nevarnost,
 Yi v' pregešenji xivíš,
 No se k' spovedi mydiš.

3.

Zna se lehko nagodíti,
 Da bos mogel 's sveta iti,
 Kde veu ne bos v' priliki
 Grehov se spovedati;
 Ino to bi strašno bílo,
 Veuno bi te xalostilo,
 Ki si ne k' zvelíčaŋi
 Iskal Boxje milosti.

4.

K' spovedi pà maš posebno
 Boga Dyha lyu potrebno;
 Ona tebe razsvetlí,
 Grehov se domisliti;
 Sperviu zato k' Bogi moli,
 Naj ti on po svoji voli

Razum razsvetlíti ūé,
Zmisliti na grehe vse.

5.

Z' Bogom tvojo vest spitavaj,
Ino v' sebi premišlavaj,
Kak si gresil z' mislami,
Z' xélami no zgóvori,
Z' delami no z' opyšejom,
Ali téga zamydejom,
Kaj si Bogi, blixnemi,
Ino sebi duxen ti.

6.

Kda se grehov zopoméneš,
Se naj v' serci moqno geneš
V' bridko xalost záto, da
Naj dobrotlivnešega
Oqo, Boga si né hvalil,
Temoq silno le razxálil,
No nevredno le xivíš,
Ki se Boxja stvar veliš.

7.

Maš si zvesto k' serci vzeti,
Da ūeš dosta rajši vmreti,
Kak se veq zاغresiti
Proti Bogi tvojemi.

Boga lybiti se trydi,
 No vqiníti ne zamýdi,
 Kaj on tebi poveli
 K' tvojemi zvelíqají.

8.

Kda na Boga se zazávaš
 Ino grehov spovedavaš,
 Te naj zvesto skerb imáš,
 Da jè vse naj vedoū daš;
 Kajti qí se vsih ne toxiš,
 Temoū neke 'z njih odloxiš,
 Te se novi greh vqiníš,
 V' Bogi mira ne dobiš.

9.

Jaj, o reven gresnik tebi!
 Ti zablodiš cesto k' nebi,
 Qi se greha ne bojíš,
 No ga v' serci zatajíš.
 Jaj, o reven gresnik tebi!
 Ti zablodiš cesto k' nebi,
 Qi se samo z' vystami
 Grehov qes spovedati.

10.

Gledaj zato gresnik vseli,
 Da bos ves na dygi celi,

Grehov vsih se prav spovej
 Ino Boga v' serci mej.
 Te bos srečno xe na sveti
 Vujanje imél xivéti,
 Nekda pa na veke vse
 Priti vu zveličanje.

33. Pokornik.

1.

Kda ja dneve premislávam
 Kere sem xe doxivél,
 Te si bridko vedoq davam,
 Da sem grehe rad imél,
 Ino Boga večkrat xalil,
 Kak pa za dobróte vse
 Nemi s' qistim sercom hvalil,
 Kere meni včinil je.

2.

To mè v' serci strašno reče;
 Večne smerti vreden sem,
 Mojih vudov vsak trepêče,
 Kodi reven koli grem;
 Vést je v' meni vsa brez mira,
 No mi pravi, da mè xe
 V' pogybleje greh podíra,
 Kde le večna xalost je,

3.

O Bog! ti si ne protiven
 Tim, ki tebe išejo,
 Temoq rad le milostiven,
 To mi veseléje bo.
 Glej na bridke slojze moje,
 'S serca meni tečejo,
 Daj mi iz dobróte tvoje
 Naj mi greh odpyšen bo.

4.

Sem pripravlen, rajsi v mreti,
 No te lybiti krez vse,
 Kak pa odzdaj se zajéti
 Več v' naj menše grehe le.
 O Bog! bodi mi k' pomóci,
 Naj spuníti zmorem vse
 Skozi vsak moj dén xivoqi,
 Kaj po tvoji voli je.

5.

Daj mi, naj vse zametávam,
 Kaj posvetno, gresno je,
 Ino naj le premislávam,
 Kera pot v' nebesa gre;
 Vero, vujpaže, lybezen
 Vujxgi v' meni tí o Bog!

Naj ne padnem vu bolezen
V' gresni kvar iz tvojih rok,
6.

Daj mi, naj skoz vso xivljenje
Tvojo volo le vujinim,
Ino vsako pregresenje
Odzdaj v' sebi zadyšim.
No na tisti den posleden,
Kda me sodit prideš ti,
Daj, da naj postanem vreden
Biti v' tvojem kralestvi.

34. *Oxaléje grehov.*

1.

Bog! v' naši voli ne stojí,
Kak dugo 'z nas kdo naj xiví,
Mi vsi le v' tvoji roki smo,
No kda ti učes, nam mreti bo.

2.

Bog! vsako vyro, vsaki uas
Is sveta znaš pozvati nas,
No zato daj nam, naj mo mi
Na smert vsikdar pripravleni.

3.

O! brani nas pregresenja
Se več, kak zlega vsakega;

Skoz greh se ti razxalostíš,
No našo dyšo pokvaríš.

4.

O Bog! ti dobro pójnaš nas,
Vu grehih smo xe dugi čas,
No tebe smo razxalili,
O! to nas možno xalostí.

5.

O Bog! ti všikdar vreden sí,
Vše naj čistéže lybavi,
No tebe smo razxalili,
O! to nas možno xalostí.

6.

O Bog! dobróta vsa si tí,
Is tebe se ves dár dobi,
No tebe smo razxalili,
O! to nas možno xalostí.

7.

O Bog! naj bolši oča naš,
Za nas ti mudro skerb imáš,
No tebe smo razxalili,
O! to nas možno xalostí.

8.

O Bog! od tebe je ves svet,
No tydi človek vsak spočét,

No tebe smo razxalili,
O! to nas moçno xalostí.

9.

O Bog! od té mo sojeni,
Po tém, kak smo xivéli mi,
No tebe smo razxalili,
O! to nas moçno xalostí.

10.

O Bog! tvoj dár zapravli smo
Se synuli v' nesréçó vso,
No tebe smo razxalili,
O! to nas moçno xalostí.

11.

Poglej pà sem na nas z' oçmí,
Kak xalostni smo greñni mi,
Oslygaj naše proþje glas,
Drygóç, o Bog, pomili nas.

35. Prosyja za milost is Psalma 50.

1.

Bog se smili!
Bog se smili!
Bog se smili krez nas vse!
S' kralom Davidom kriçimo
No si v' sercah vsi xelimo,

Naj se z' ním tak spokorímo,
 Kak se z' ním vsi pregresímo,
 Bog se smili!
 Bog se smili!
 Bog se smili krez nas vse!

2.

Bog se smili!
 Slyšaj nas vse!
 Nas nevolne gresnike!
 Bog! po tvoji premilosti,
 Ino twoji obilnosti
 Nam odpýsti vše krivice,
 Resi nas vše nepravice!
 Bog se smili!
 Slyšaj nas vse!
 Nas nevolne gresnike!

3.

Bog se smili!
 Bog opéri!
 Revne nas od grehov vših!
 Tebi samo smo gresíli,
 Le pred tobo zlost storíli,
 Vsi zdaj spoznamo hujdóbo,
 Nespodóbo, no gnysóbo.
 Bog se smili!

Bog opéri!
Revne nas od grehov vših!!

4.

Bog se smili!
No opéri!
Tydi naše serca vše!
Novo serce v' nami stvori,
S' tvojím Dyhom nas spokóri,
Glej na našo xalostéje,
Zbriži našo pregreséje.
Bog se smili!
No opéri!
Tydi naše serca vše!!

5.

Bog se smili!
No obýdi!
V' našem serci oxaléje!
Stvar za dár ti od nás néqeš,
Xalost grehov, kak nam reqeš,
Dobro serce qéš le méti,
No za dár dovólno vzéti.
Bog se smili!
No obýdi!
V' našem serci oxaléje!

6.

Bog se smili!
 Bog razdêri!
 Vse pregresne návade!
 Naj ne gremo veç v' nevárnost
 Ino v' grešno zanikárnost,
 Naj te nikdo veç ne xali,
 Temoç vsaki veçno hvali.
 Bog se smili!
 Bog razdêri!
 Vse pregresne návade!

7.

Bog se smili!
 Slyšaj nas vse!
 Oça! Sín, no Sveti Dyh!
 Naj mo tvojo milost najšli,
 Ino né veç v' grehe zajšli,
 S' tvojo moçjo nas podári,
 V' tvoji slyxbi nas obári.
 Bog se smili!
 Slyšaj nas vse!
 Oça, Sín, no Sveti Dyh!

36. *Zdihavaje gresnika k' blaxeni
Divíci Marii, Materi Boxji.*

1.

O María, Boxja mati,
Ti si puna milosti,
Tebe za pomoč čem zvatí,
Naj me Bog razveseli.
Ah, krez mé posmili se
Mati Boxja, pros' za me!

2.

K' tebi, moja pomočnica!
V' grešni sili pribexím,
Bodi meni veselnica,
Da se v' grehih xalostím.
Ah, krez mé posmili se,
Mati Boxja, pros' za me!

3.

Hodil sem po hujdi cesti,
Dopernesel grehe vse,
Bil sem ja na vsakem mestí
Bogi nepokóren le.
Ah, krez mé posmili se,
Mati Boxja, pros' za me!

4.

Zdaj učem grehe zapystiti,
 Kelko sem jih koli kriv,
 Dobre dela učem včiniti,
 Doklič mo na zemli xiv.
 Ah, krez mé posmili se,
 Mati Boxja pros' za me!

5.

K' Bogi serce povzdigávam,
 Naj se z' dyšo ne zgybím,
 K' tebi milno si zdihávam,
 Naj se v' kvar ne pogrozím.
 Ah, krez mé posmili se,
 Mati Boxja, pros' za me!

6.

Vsih Kristjanov pomočnica,
 Mojo vso zavujpanje,
 Vsih pregežnih veselnica!
 Prosi meni smišenje.
 Ah, krez mé posmili se,
 Mati Boxja, pros' za me!

7.

Tydi k' tvojem Boxjem Sini,
 Ki je terpel za nas vse,
 Tvojo milno prosto včini,

Naj dobím zveličanje.
Ah, krez mé posmili se,
Mati Boxja, pros' za me!

8.

Prosim že tè 's cele móci,
Kda de moje smerti čas,
Ne odverni tvojih óci,
Kda bom v' sodbo stopil jas.
Ah, krez mé posmili se,
Mati Boxja, pros' za me!

37. *Grešnikovo naprevzetje poboljšanja.*

1.

Čem si močno k' serci vzeti
Ino zvesto pazko meti,
Da vse grehe zapystím
No poboxno le xivím.
Kda mè kaj na grehe vábi,
Te vèù nézem biti slabí,
Temoč vsaki priliki
Čém se odpovedati.

2.

Vsem, kaj mene greha brani,
Čém se skazati poddani,

Kak po Boxjem vyki vém,
 Tak se zaderxáti qém,
 Kaj sem kolí koga vkanil,
 Nepraviqno sebi sranil,
 To qem vse povernuti,
 Kak mi Boxji vyk velí.

Kaj sem dryge pohujšával,
 No na grehe zapelaval,
 To qem vse pobolgati
 Z' dobrimi besedami,
 Z' Boxje vere postyvanjom
 Ino takim zaderxanjom,
 Kak v' kerstanstvi se vyuím,
 Da naj vseli ja xivím.

4.

Qém že 's serca odpystití
 Ino dobrovolen biti
 Mojim nepriátelom,
 Ino vsim zovraxnikom;
 Vsaki človek je moj blixen
 Vsakem biti qém ponixen,
 Ino lyb'ti vsakega,
 Kak mi Jezus navyk dá.

5.

Vse duxnósti v' mojem stani,
 Kak od Boga sem pozváni,
 Zvesto radovolno jas
 Čém spuníti vsaki čas;
 Vse bom delal k' Boxji časti,
 Jokal v' dobrih delah rasti,
 Bog mi bodi na pomoč,
 Naj ne padnem v' greh drygoč.

38. *Gresnik ino gresnica k' sveti
večerji pováblena.*

1.

En gresnik ino gresnica
 K' večerji sta pováblena,
 K' večerji sta pováblena.
 K' večerji tam pripravleno
 Je Boxjo Jagne z' radostjo.
 Je Boxjo Jagne z' radostjo.

2.

No tam se naj zavxíjeta
 Zdaj tela Jezušovega
 Zdaj tela Jezušovega.
 Se tydi naj napíjeta
 Tam kervi Sina Boxjega
 Tam kervi Sina Boxjega.

3.

Veçérjo sta zamydila,
 No xalostíla Jezuša,
 No xalostíla Jezuša;
 Da sta zaverbla Boxji glas
 Odnašala pokóre čas,
 Odnašala pokóre čas.

4.

No Jezuš jima rekel je:
 O! gorje vama v' čase vse,
 O! gorje vama v' čase vse.
 Vsi, keri me zaverxejo
 Kaštige veçne duxni so
 Kaštige veçne duxni so.

5.

O gresnik! to zapóni vse
 No grehov se ogíbli le,
 No grehov se ogíbli le.
 K' veçérji Boxji prídi rad,
 Na dyši bož imél te sad,
 Na dyši bož imél te sad.

6.

Le, keri Boga lybijo,
 V' nebésa príti vredni so,
 V' nebésa príti vredni so,

No bojo večno gledali
 Ožéta v' čistem kralestvi,
 Ožéta v' čistem kraelstvi.

OD PRESVETEGA REΣNEGA TELA.

39. *Od presvetega Resnega
Tela. A.*

1.

Nebeški dyhi! k' nam dol príte,
 Popévat nam pomágat ite;
 Ti dén je sveti vam, kak nam.
 Kryh, kerega mi dnes častímo,
 No s' kerim dygo mi redimo,
 Naredi nas spodobne vam.

2.

O! prite, kak ste bli nažoči,
 Prí Jezusi vu zadni noči,
 Kda z' jogri je večerjo mel.
 Tam vidli ste ga kryh lomíti
 No slyzali tak govoríti:
 To vzemte, te bom ód vas sel.

3.

To mojo telo je. Savxite!
 K' opomíni mojem naj činíte,

Kak ja vujním med vami perv.
 Kda koli bote to storíli,
 Te vseli bote, spremenili
 Kryh v' mojo meso, vino v' kerw.

4.

O nedorevna dobróta,
 Je ne zadosta, kak siróta
 Nas Bog se je rodil za nas
 Kak ćlovek, no 'z lybezni prave
 Prenasal gresnikov texáve,
 Vroqíno, xejo, glad no mraz.

5.

Od njega merti oxivléje,
 Na smert boléni ozdravléje,
 Vsi trost no navyk dobli so,
 Naj né bi prišli v' pogybléje,
 Na krixi pýstil je xivlejje,
 Je to xe ne zadosti blo?

6.

O, ne! vse to je blo premálo,
 Zveliqari se je vujxgaló
 'Z lybezni serce proti nam,
 Tak daleq se je k' nam ponixal,
 Da ves se je med nas priblixal,
 Med nami meti uje svoj stan.

7.

Je on premogel več storíti,
 Kak tó, da skóz ue z' nami biti,
 Kak dugo svet kraj ne de vzel,
 Boxanstva svojega svetlóbo
 Zakriva v' kryhovo spodobo,,
 Naj v' našem serci stan bi mel.

8.

O! zdaj Kristjani, cvetne dare
 Poboxno dajmo na altáre!

Naj sladki dyh 's kadila gre.
 V' ɿisti xitek, greni vstante,
 Veselje cirkvi dnes oznante,
 Razglaste zvoni to v' meglé.

9.

Veselje peti se skerbímo,
 Da skrivnost tistega ɿastímo,
 Ker nam je dan ɿastiti dnes.
 ɿast, hvala ɿemi v' Sakramenti,
 Ker nekda v' starem Testamenti
 Poxélen, já zdaj pri nas ves.

10.

Zapejmo Svet, Svet, Svet, Kristjan
 Zdaj večnem krali, ker med nimi
 V' Presvetem Re nem Teli je,

Neduxnem jagni, kero skrító
 V' spodobi kryšni čudovító
 'Z altára gleda na nas vše.

11.

O Bog, Gospod krez vše mogóψni
 V' xivleja kryhi nam nazóψni
 Zdaj v' roki tvoj'ga mešnika!
 Naklonjeni čast damo tebi
 Na celi zemli no na nebi
 Xivóψi mi no nárv vše.

12.

O, Smilen! daj se nam molíti,
 Kda revne vidis k' tebi priti,
 Oslyšaj tvoj'ga lystva glas,
 Daj srečo nažemi cesári,
 Dexélam vsim, no toti fari,
 Naj vseli mir tvoj bo pri nas.

13.

Kak dugo nam bo ty xivéti,
 Daj, z' vrednim sercom te priéti,
 O kryh, ker z' neba prišel si!
 Yi tebe mo za strošek meli,
 Te večno bomo vši xivéli
 Vu kralestvi nebeskemi.

40. *Od presvetega Resnega
Tela. B.*

1.

Prite verni keršeniki!
Boga molmo, kak svetniki;
Vu spodobi kryha vina
Nam je vsaki čas
Kerv no meso Boga Sina
Dyšni dár za nas.

2.

Jezuš Kristuš se ponýdi
Tam za revne gresne lydi,
No dobróte vekše nega,
Kak je on za nas;
Kera dyša glesta nega,
Večno srečna je.

3.

Dragohvalen bodi vseli
Jezuš Kristuš v' Rešnem Teli!
Razveseli nas v' texávah,
Kda tè išemo,
Možne vjini nas v' skysávah,
Kda tè prosimo.

4.

Pydovítni kryh iz neba,
 Blagoslávi nas, kda treba,
 Kda smo v' kaki koli sili,
 Te nas zderxi ti,
 No se krez nas grezne smili,
 Naj smo srečni vsi.

5.

Daj nam, naj se spokorímo,
 Ino sveto le xivímo,
 Naj po pravi veri dela
 Zvesto skaxemo,
 No de naza dyga mela
 Tvojo kralestvo.

6.

Daj nam v' tebi se zanéstí,
 Nas ravnaj po pravi cesti,
 Naj po tvoji voli srečno
 Vse dokončamo,
 Ino našo serce večno
 V' tvoji roki bo.

7.

Vujxgi serca vernih lydi,
 Tvojo lybav v' nami zbydi,

Naj le vseli to vqinímo,
 Kaj nam ti velís,
 Ino nikaj ne xelímo,
 S' qim se xalostís.

8.

Kda na zemli doxivímo,
 Tvojo volo xe vqinímo,
 Te med zvolenih vnoxestvo
 Vzemi k' sebi nas,
 Daj nam tvojo veliqéstvo,
 Sladki veqni qas.

9.

Qast, molítba bodi vseli
 Tebi Svetem Rešnem Teli!
 Slava tebi Bogi Oqi,
 Sini, Dyhi je,
 Zdaj no v' starosti bodóqi
 No na veke vse.

41. *Od presvetega Resnega
 Tela. C.*

1.

Vsi jeziki popevajte
 Skrivnost Tela slavnega,

Dragi kervi hvalo dajte,
 Kero vsega naroda
 Kral za svet prelejal je,
 Naj bi nas odkypil vse.

2.

On je rojen iz divice,
 Dani nam k' odrešenji,
 Je vyzil nas pot pravice
 V' svojem svetem navyki,
 Ino svoje dneve vse
 Čudovitno skončal je.

3.

Pred terplejom v' zadni noči,
 Kda so vsi večerjali,
 Jezus vsim továrgom zroči
 Svojo telo, naj se vsi
 Vxijejo zveličanja
 V' kryhi, vini Jezusa.

4.

'S kryha, vina je on storil
 Svojo kerv ino mesó,
 Ravno tak na kerv zgovoril
 Je on v' kupi vino vso.
 To se viditi ne dá,
 Vera močna to le zna,

5.

Telkem Svétství hvalo pejmo,
 Kelko le mogóqno je,
 Novi zakon v' serci mejmo
 Mesto stare navade.
 Kaj ne razumímo mi,
 V' tem nas vera naj vyuči.

6.

Bogi Oqi, ino Sini,
 Ino Dyhi Svetemi
 Dajmo v' voli ino qini
 Hvalo, qast no slavo vsi,
 Naj tak vsi dosegnemo
 Zveličečo kralestvo.

*42. Od presvetega Reynega
 Tel'a. D.*

1.

Sveto obhajilo pejmo
 Vsi vkyp z' dygno radostjo,
 Ino 's qistih sere spovejmo
 Večnem Bogi hvalo yso.
 Stare gnehe zdaj zaverxmo
 No jih več ne delajmo,
 Vsi le qisto krepost zderxmo,
 To priétno Bogi bo.

2.

Dnes mi tisti dén svetímo,
 Kde je pri večerji tam,
 Kak verjéti se vyúimo,
 Jezus postal hrana nam;
 Kajti on je kryh no vino
 V' svoje svete roke vzel,
 Ga je blagoslavil ino
 S' svojim Telom v' ňem' xivel.

3.

Kak se nekda serim staršom
 K' vyzmi jagne dalo je,
 Tak on svojim vsim tovaršom
 Sam za jagne biti ţé;
 Rekel jim je: Jejte, pite,
 To zdaj mojo Telo je;
 Vsí se moje kervi vxíte,
 Kero dam za gresne vše.

4.

Tak je prejdoū, kak se loqil,
 Na terpléňa opomín
 Svojim vernim priporóqil
 Svetlo meso — velki ţín;
 V' ňej se kryh nam blagoslavlja
 V' xivo Telo Jezuša,

Boxja lybav se ponávla
Z' ħim na grešnorefnička.

5.

Kral no cesar se ga vxíva,
Tydi vsak ponixen stán
K' dyšnem xitki ga dobíva
Vu nebeški večni strán.
Mi ga lehko vsi dobímo
K' slasti mira dyšnega,
Vsi se lehko z' ħim redímo
V' večni raj zveličaſa.

6.

O Bog! kak tè mi qaſtimo
V' tvojem Reſnem Teli zdaj,
Tak nam daj, da naj dobímo
Tvoj nebeški svetli raj.
Daj nam moq, da naj xivímo
Xe na zemli v' kreposti,
Ino naj se veselimo
Večno v' tvojem kralestvi.

43. *Od presvetega Reſnega
Tela.* E.

Našem Bogi no pastíri,
Ki nas vodi k' večnem miri,

Pejmo ყast, no hvalo vso
 Z' naj ყistéšo radosťjo.
 Kak ga duxni smo molíti,
 Negovo imé svetíti,
 Tak ga ყastmo z' moçjo vso,
 Naj se ყém? dopadnemo.

2.

Xivi kryh, ki dá xivléje
 Ino dyøno veseléje,
 Sé nám dnes da pred oqí,
 Naj ga vsak Kristján ყasti.
 Z' njim je svoje verne hranil,
 No pred veçno smertjo branil
 Naø Bog Jezuø Kristuø sam
 Pri veçerji zadni tam.

3.

Hvalmo Boga z' dyøo celo,
 Serce mejmo vso vesélo,
 Kajti dnes se velki ყia
 Vsim nam dava v' opomín;
 Dnes je Jezuø k' mizi svoji
 K' neduxnem veçnemi pokójí
 Skoz svoj zveliqéci glas
 Pervokrat povabil nas.

4.

Jagne, kero dnes dobímo,
 V' keremi se veselímo,
 Nam dokonča starí čas,
 Vu novi zakon zove nas.
 Mesto teže le resníca,
 Čista lybav no pravica
 Zdaj med nami stán dobí,
 Ino vše nas veselí.

5.

Kaj je Kristus sam govóril,
 Ino čudovítno storil
 Pri večerji zadni sam,
 To je k' opomíni nam,
 Naj tak tydi mi vjnímo,
 Kryh no vino sporoujímo
 Skozi meznikov oblást
 Bogi večnemi na čast.

6.

Božja vera nam preróqi
 Ino terdo posvedóqi:
 Kryh postáne na mèsó,
 Vino na kerv negovo.
 To ne dá se v' pamet vzeti,
 Ino nikak razuméti,

Темоу serqna vera le
Моçno to poterdi vse.

7.

Vu spodobi kryha vina
Kerv no méso Boga Sina
Skrivno nam nazóqno je
Hrana, pitje za nas vse.
Kristus pa ostáne celi
Vu spodobi vsaki vseli,
Ci se ravno lystvo vso
Nega bode vxivalo.

8.

Kdo se tega mesa vxíje,
Ali kervi le napíje,
Ti dosegne celega
Boga odrešítela.
Zna se njega eden vxiti,
Zna ga jezero dobiti,
Kelko eden, telko vši,
Se on celi le xiví.

9.

Dobri vši se z' njim redíjo,
Tydi hujdi ga dobíjo,
Dobri na zveličanje,
Hujdi na kastigo le.

Glej Kristján na Boxjo vero,
Kak vše dobre vnogotéro.

Toti kryh razveselí,

Grešne pa le xalostí.

10.

Kda se toti kryh razlómi,
No se le v' razlomkih komi
Kristus dá dosegnuti,

Tydi v' něm' on ves xiví;

Kajti nikak se osóba,

Temoū samo le spodóba,

V' dele razlomiti dá

V' vnogi kos poměnšaná.

11.

Toti kryh iz neba dani

Nas popótne v' nebo hrani;

On je ne za grešnike,

Temoū za pokorne le.

Kdo se ga nevredno vxíje,

Se v' nesréčo z' njim zavíje,

Se na veke pokvarí

Ino xitka ne dobí.

12.

Tebi Jezus! smo oddání,

Ti nas vše popótne hrani,

No nam srečo priti daj
 V' tvojega Očeta raj,
 Kde izvolenih vnohestvo
 Gleda tvojo veličestvo,
 No se v' tebi veselí
 V' tvojem večnem kraljestvi.

*44. Od presvetega Resnega
Tela. F.*

1.

Veselmo se Kristjani!
 En čudex se godi!
 Zdaj Jezus je med nami,
 Ne vidimo ga mi:
 V' spodobi kryha, vina
 Je zdaj v' altari tam
 Krv, meso Boga Sina
 Nazoči skrivno nam.
 Gospod! pomili nas.

2.

Zakrit za nas v' altari
 Se znajde Božji Sín,
 Vsak človek, mladi, stari
 Ima na njem' spomin,
 Da on vših dyš je žitek,

Kak vera nas vyči.
 No naš ves pridobitek,
 Se greha braniti.
 Gospod! pomili nas.

3.

Kda bomo zapystiti
 Xe mogli toti svet,
 Nam daj, o Bog! se vxiti
 Hran dyžnih no beséd;
 No či mi to dobímo,
 Té smert ne vstraší nas,
 Da tak mi vsi xivímo
 Pri Bogi večen čas.
 Gospod! pomili nas.

4.

O Bog! goréčo hvalo
 Ti damo vsaki čas,
 Da se ti je dopalo
 Prebivati pri nas;
 Zdaj v' kryhi zaderxáno
 Je Jezuša Teló,
 Xívleňje nam je dano,
 Razveselenje vso.
 Gospod! pomili nas.

5.

Pomagaj, naj včinímo

Pokoro pravo vsi,

No naj tè zadobímo

Pred našo smertjo mi.

Bog, daj nam k' tebi priti

Po tvoji milosti,

No tam pri tebi biti

V' nebeskem kralestvi.

Gospod! pomili nas.

45. Pesem k' blagoslavi s' Pre-svetim Resnim Telom. G.

(*Pri veliki popévani mesi.*)

1.

Nisoko pokleknimo

Ino molmo z² dyšo vso,

Pravoverna mi vnoxína!

Kerv no Telo Boga Sina,

Boxjo Jagne Jezuša.

2.

Pejmo, Sveti, Sveti je

Zdaj ino na veke vse

Večni Oča, Bog, stvorítel,

Negov Sín, naš odresítel,

Sveti Dyh, svetítel naš.

3.

O nebeški sveti kryh,
 Daj, da nas ravná tvoj Dyh
 Ta na pot k' nebeški staji,
 Naj tè bomo v' tvojem raji
 Na vse veke hvalili.

46. *K' blagoslavi s' Presvetim
Rešnim Telom.* H.

Častímo te
 Xivi kryh anjelski,
 O pravi človek v kyp,
 Ino Bog nebeški!
 O pravi človek v kyp,
 Ino Bog nebeški!

2.

Sveti, Sveti, Sveti
 Sveti krez vse Sveti
 Je Jezus Kristus večno nam
 V' presvetem Rešnem Teli tam
 V' spodobi kryha vina skrivno
 Nazójen Bog no človek v kyp.

3.

Ne zapýsti nas nikdár
 Jezus naš zvelíčar!

Jezuš naš zvelíqar!

Ne zapýsti nas nikdár.

4.

Чеšéno vsikdar bodi

O sladko imè Jezuš!

Ino imé María!

O sladko imè Jezuš!

Ino imé María!

NA POSEBNE DNEVE SKOZ LETO.

47. K' predgi po nedélkah.

1.

V' Oqéti, Sini, Dyhi vsa

Vnoxína zdaj xelímo,

Naj našega vyçitela

Se navyk navuçímo;

Zató pred Bogom reçmo vši

Zdaj Amen, no ga prosmo

Za moç, kak Jezuš nas vyçí,

No krepost v' sebi nosmo.

2.

Bog Oqa! ker si v' nebesah,

Ime tvøjo çasteno

Od nas naj bo ob vseh vekah
Iz serca posvečeno.

Bog! srečo daj ti grešniki
V' kraljestvo tvojo priti,
Ker zdaj s' pokóro greh morí
No če zveličan biti.

3.

Nebeški dyhi na tvoj glas
Hitijo vse vqiniti,
No tak naredi tydi nas
Pokórne tebi biti.

Dyhovni kryh naj nas redí,
Naj tebi Bog! xivímo,
No kaj naš xivot oxiví,
Daj Bog! naj zadobímo.

4.

Odpysti nam Bog! grehe vse,
Kda njih se spokorímo,
No daj, naj duxnikom dugé
Pozabiti xelímo.

Kda koli nas vloviti če
Skyšavavec nesramen,
Odresi ti, o Bog! nas te
Od vsega zlega. Amen.

124
48. K' predgi po svetkikh blaxene
Divice Marie.

1.

Pozdravimo Kristjáni
Divíco, s' kero se
K' tem zakonskemi stani
Zaročil Joxef je.
Na keri dopadněje
Je večni Bog imél,
Da sveti odrešenje
Skoz njo je dati htel.

2.

Kak anđel njo zmenýje
Marío, no kak njo
Elizabet poštýje,
Tak njo pozdravimo.
Kak cirkva ujej se moli
No pozna neno moć,
Tak tydi mi v' nevóli
No prosmo za pomouč.

3.

Чеšéna si María,
O puna milosti!
Gospod je s' tobo bía,
Za mater te výiní.

O ti si med xenámi
 Vsa blagoslavlena,
 Skoz té je Jezuš z' nami
 Sad tela tvojega.

4.

O sveta Boxja mati
 María, sprosi nam
 Hujdobnosti spoznatí
 No spremeníti stán;
 Vsi gresniki križímo:
 O mati slyšaj nas,
 Naj mír skoz te dobímo,
 Zdaj no na smertní čas.

49. Po vših svetkých blaxene Di-
 více Marie.

I.

O mati Boxja blaxena,
 Vsíh anđelov kralíca,
 Krez vse svetnike zvišana,
 Svetléša, kak deníca!
 Od tvoje sreće pejem jas
 Z' veselim sercom tebi,
 O! naj le moje prošće glas
 Donášas Bogi v' nebi.

2.

Ne zmorem veq, kak mislit
 Na qast veliko tvojo,
 No vsaki den te lybiti,
 Kak smilno mater mojo.
 Kaj tebi jas nedlóxna stvár
 Na zemli zmorem dati? —
 Da vsaki aŋgel na vsikdar
 Ti k' slyxbi more stati.

3.

Ponixnost tvoja, o Gospa!
 No vsa pokórnost tvoja
 Je zrok, da si pred Bogom vsa
 Vu milosti pokója;
 Skoz tote kreposti te je
 Za mater vzel pred vsemi,
 Kdo tote má, dopadne sé
 Tak tebi, kakti ſjemi.

4.

Nebeške dyhe slyſas zdaj
 Vso hvalo Bogi péti,
 Odtam dod zgledaj se nazaj
 Na svét, kde smo zajéti;
 Krez nas Divica, smili se,
 Pri Bogi za nas moli,

Naj on nám milostíven je
No vejni raj dovoli.

5.

To znam, da sem se ne ja zdaj
Tvoj otrok vreden biti,
Vso skerb pà meti uém, da naj
Se vreden znam storiti.
O! prosi, da moj xitek naj
Pred vsakim grehom zvesto
Obránim vu nebeški raj,
Vu zveličépo mesto.

6.

Posebno pà, kda meni bo
Od sveta slovo vzéti,
Daj meni z' Boxjo milostjo
Ti sveti krix objéti,
Ti krix, pod kerim stala si
Pri Sinovem terpléñi,
No mojo dygo pelaj ti
K' nebeškemi xivlenji.

50. *Pred Kersajskim navykom.*

1.

O Bog! ti našim dysam zdaj
Tvoj navyk nazveuáva,

Le daj, da v' toti vyri naj
 To bomo, k' qém nas ladas.
 Pripravi naše serca tak,
 Naj moremo spoznati
 Tvoj zveliqéci navyk vsak,
 No v' delah ga zderxati.
 No v' delah ga zderxati.

51. Po Kersaýskemi navyki.

1.

Toti navyk, o Bog! vsadi
 Moqno v' naše serca zdaj,
 Da ga v' delah zvesto radi
 Vsikdar spunimo vsi naj.
 Z' qim nas ti primarjaj tak,
 Naj te mi, no qlovek vsak
 Krez vse lybimo, qastímo,
 Ino greha ne vqinimo.

52. Nedélni svetek.

1.

V' gestih dnevih réci vse
 So od Boga stvorjene,
 Sedmi dén pà je posvécen
 Xe od Boga nam narecen.

Toti dén se je na red
 Skozi 8tiri jezer lét
 Od poboxnih vsih zderxával,
 K' Boxji hvali posveçával.

2.

Da pà Jezus Boxji Sín,
 S' svojim Oçom Bog edín
 Le v' nedélo z' groba v' vèrti
 Vstanul je od bridke smèrti;
 Zato so apostoli
 Z' Boxjim Dyhom rekli vysi,
 Za Saboto predno meti,
 Zdaj le toti dén za sveti,

3.

Ino tak nedéla je
 Nam za premišlávaję
 Boxjih velikih skrivnósti
 Ino naših serc duxnósti;
 Zato texko delo vso
 Toti dén popyšajmo,
 Radi k' Boxji slyxbi hodmo,
 Ino Bogi hvalni bodmo.

4.

Boxje vyke slyšajmo
 Tak, da nam naj hasnijo,

Ino radi z' ѡimi tydi
 Vodmo serca drygih lydi.
 Svetlo meso svetmo mi,
 Kak nam Jezus povelí,
 Ino vsi v kyp lybmo ѡega
 'S celih moći, serca vsega.

5.

Molmo tiho no na glás,
 Pejmo radi vsaki čas,
 Vso pohujšanje zaverxmo,
 Le poboxno se zaderxmo.
 Tydi Sakramente se
 Popriéti skerbmo se,
 Radi svete knige bermo
 Ino ѡihov navyk vermo.

6.

Tydi našim sosedom
 Ino drygim blixnikom,
 Yi so v' sili kaki koli,
 Skaxmo milost v' dobri voli;
 Ino Bog de lybav vso,
 Kero blixnim skaxemo,
 Spoznal za tak drago vseli,
 Kak da bi jò k' ѡemi meli.

7.

Чи nedéle bomo mi
 Po Keršański dúxnosti
 'S serca radi tak svetili,
 Kak smo se zdaj podvýčíli,
 Te se bomo Bogi mi
 Jako vsi dopadnili,
 Ino najslí gladko cesto
 Vu nebeško sveto mesto.

53. Adventna pesem. A.

1.

Pervih staršov pregezenje
 Je na dyši, teli nas
 Vše zaverglo v' pogybleže;
 Vzdigal se je k' Bogi glas:
 Nebo krez nas milost rosi,
 Naj se nam pomága pá;]
 Zemla odpri se, no znosi
 Vsím nam odrešítela.

2.

Toto prošjo je posrečal
 Milostivni Oča, Bog,
 Sina svojega obečal
 Nam k' pomoči iz nedlog:

Prišel je po Boxji voli

Ángel Gabriel na svet

V' mesto v' Galileškem doli,

Po iméni Nazaret.

3.

Tam Divíca je xivéla,

Kera Boxjo volo le

Spuniti se je skerbela,

Nej imé María je:

Ona Joxefí poboxnem

Bila je zaročena,

Moxi v' Betlehem podloxnem

'Z hrama roda Davida.

4.

K' nej je ángel z' neba prišel,

Naj bi jì nazvestil vše,

Grozno jo je strah obísel,

Ángel pá ji rekел je:

Bodi zdravlena Divíca,

Puna Boxje milosti!

Ze vsih xén bos ti kralíca;

Kajti Bog za té skerbí.

5.

Ti bos v' teli popriéla,

No narodil de se Sín,

Jezuša bog ga veléla,
 Pomočnika vših vnoxín.
 Negovo imé de sveto;
 Sin naj vižegega zvan,
 Kralestvo de v' njem spočéto,
 Veliki de njegov stan.

6.

Bog Gospod de njem' dal selo
 Negovega oteca
 Davida, no ne de melo
 Ono nikdar končaja:
 Z' velko močjo gospodyval
 Bode krez hram Jakobov,
 No na veke de kralyval
 Krez vse serca narodov.

7.

Reče anđeli Divica:
 Kak se to zgoditi zna?
 Kajti v' Bogi sem samica,
 No ne poznam moxa ja.
 Anđel ji je odgovoril:
 Pride Sveti Dyh krez té,
 Bog skoz svojo moč de storil,
 V' tebi vso preročenje.

8.

Kajti Bog zna vse vquiníti,

Kaj on le vquiníti qé,

Nem' mogoqno je storiti

V' nebi no na zemli vse:

Sveto dete bog iméla,

Ino Sina Boxjega

Bog ga zato ti veléla,

Da za Oqo Boga má.

9.

Zmisli na Elizabeto

Xeno Cahariovo

Tvojo znáno, v' pamet vzeto

Tydi v' nej je z' radostjo,

Da je sina popriéla

V' svoji velki starosti,

Jalova se je veléla,

Xe je v' ȝestem meseci.

10.

Añgeli María reqe: -

Dekla sem Gospodova,

Po besedi se naj stêqe,

Kak sem 's tebe zvedla ja.

Kaj je razodéto znala,

To je premislavala,

Ino odzdaj je postála

Mati Sina Boxjega.

11.

Boxji Sin je z' neba zísel,
 V' ňej, kak človek se sročél,
 V' mesi je k' nám gresním prišel,
 No na sé texáve vzel;
 Gresním nam je skoz terpléňe
 Čno svojo bridko směrt
 Pá prinesel odrečeňe,
 Sveti raj je nám odpěrt.

12.

Hvalmo zato, o Kristjani!
 Boga odrečítela,
 Da smo v' ňemi pá pozvani
 V' xitek mira večnega.
 Kak Mariá, ňemi zvesto
 Vsikdar slyxmo, naj nam dá
 Svojo veličestno mesto
 Kralestva nebeskega.

54. *Adventna pesem. B.*

Pri zorjenici pred povzdigavanjom.

1.

Yešéna si Divica,
 Obdana z' lyčjo vsa,
 Označ, kak denica,

Nam sunce, Jezuša;
 Si vsa brez madexov
 K' veselji grešnikov
 Za mater Boxjo zbrana.

2.

Od Boga je poslání
 Bil aŋgel Gabriel,
 No glas se tì oznáni,
 Ker je krez vse vesel.
 O blagoslavlena
 Si med xenámi vsa
 No Bog Gospod je s' tabo.

3.

Ne moreš razuméti,
 No prosiš aŋgela,
 Tì skrivnost razodéti,
 Kaj bi pomenila;
 No on ti védoq dá,
 Dobíla srečna vsa
 Si ti pri Bogi milost.

4.

Bog qé, da se Sin v' tebi
 Naj spoqne no rodí,
 Naj višegega v' nebi
 Se on naj Sín velí;

Na seli Davida,
Očeta svojega,
Kralýval de na veke.

5.

María qé zdaj znati,
Kak tó mogoqno de,
Da ona bode mati,
No brezmoxevna je;
No aŋgel rekel je:
Dyh Sveti pride v' te,
No Bog de vse to spunil.

6.

Glej na Elizabeto,
Nerodna bila je,
No dete v' nej spoqéto
Je xesti mesec xe;
Tak Bog zamore vse,
Kaj koli on le qé,
Na nebi no na zemli.

7.

María jemi reqe:
Pred Bogom dekla sem,
No naj se meni stêqe,
Kaj 's tebe odzdaj vém.
Veséli odgovor

Nazaj v' nebesa gor
Je angel nesel k' Bogi.

8.

Z' nebés se je spystila
Beséda k' nam na svet,
Se z' mesom je pokrila
No prisla za nas v'mret,
Vu mesi, kero má,
O blagoslavlena!
Od tvoje qiste kervi.

9.

O, kerega spoqela
No porodila si,
Nad njim se zemla cela
No nebo veselí;
On je v' nebeški hram
Odperel vrata nam,
Premagal smert no pekel.

10.

O Boxja mati! spéli
Smo pesem tebi zdaj,
No prosimo, da vseli
Krez nas se zmiliš naj.
O mati, vari nas

Zdaj nô na smertni ças
Skoz tvoj'ga Sina, Boga.

Pri zorjenici po povzdigavanji.

1.

Veselmo se Kristjani!
En çydex se godí,
Zdaj Jezuš je med nami
Ne vidimo ga mí:
V' spodóbi kryha, vina
Je zdaj v' altári tam
Kerv, meso Boga Sina
Nazoçi skrivno nam.
Gospod! pomili nas.

2.

Zakrit za nas v' altari
Se znajde Boxji Sin,
Vsak çlovek, mladi, stari,
Imá na ñem' spomín,
Da on vsih dyg je xitek,
Kak vera nas vyçí,
No nað ves pridobítek,
Se greha braniti.
Gospod! pomili nas.

3.

Kda bomo zapystíti
 Xe mogli toti svet,
 Nam daj, o Bog! se vxíti
 Hran dyžnih no beséd;
 No q̄i mi to dobímo,
 Te smert ne vstraži nas,
 Da tak mi vsi xivímo
 Pri Bogi večen qas.
 Gospod! pomili nas.

4.

O Bog! goréqo hvalo
 Ti damo vsaki qas,
 Da se ti je dopalo
 Prebivati bri nas;
 Zdaj v' kryhi zaderxano
 Je Jezuša Teló,
 Xivleñje nam je dano
 Razveseleñje vsò.
 Gospod! pomili nas.

5.

Pomagaj, naj vqinímo
 Pokóro pravo vsi,
 No naj tè zadobímo
 Pred našo smèrtjo mi.

Bog daj nam k' tebi priti
 Po tvoji milosti,
 No tam pri tebi biti
 V' nebeskem kralestvi.
 Gospod! pomili nas.

55. *Od Kristusovega rojstva.* A.

1.

Kda se mel je naroditi
 Boxji Sin k' odréšenji,
 So Xidovi mogli biti
 V' mesto Rim podlozeni;
 Zato 'z Rima v' Palestíno
 Cesar August povelí:
 Pojdi vsaki v' domovíno,
 Daj se tam zapisati.

2.

Toti Rimski zápvédi
 So Xidovi bili vsi
 Prav pokorni, no po rédi
 Vsaki v' svojo mesto zli,
 No so se vu roda strani
 Dáli vsi zapisati,
 Ravno, kakda so pozvani
 Bili vsi k' zapisanji.

3.

Sla sta tydi Joxef ino
 Boxja mati v' Betlehem
V' svojo roda domovíno
 'Z Nazaréta daleq sem,
 Naj bi se vu roda strani
 Dala tak zapisati,
Kakda drygi vsi pozváni,
 Kak jim cesar poveli.

4.

Kda sta ona pozno v' noqi
 Prisla v' mesto Betlehem,
Sta povsodik brez pomóqi
 No preboxna vsim lydém,
 Nikde staje ne dobíta
 Moqno sta si v' skerbi zdaj,
Bogi pa se sporoqíta,
 Greta v' mestni zadni kraj.

5.

Tam se sreqno nagodíta
 Na pastirsko stalico,
Ino serqno si xelíta,
 Ny naj k' sebi vzemejo;
Ino kak sta si xeléla,
 Naj bi v' svoji sili le

V' noči ty ostati smela,
Dobla sta dovóleňje.

6.

Kak pà so preroki davno
Predoū xe svedoūili ;
Se je spunil čas zdaj ravno ,
Naj se Kristuš narodí.
Zdaj Divica je rodila
Boga Sina k' sreči nam ,
Ga v' plenice je povila ,
No poloxla v' jaslah tam.

7.

Zdaj k' pastirom tam na poli
Añgel z' neba poslan je ,
Ino ñim po Boxji voli
Tak k' veselji reče vse :
Zdaj se vi naj ne bojíte ,
Velko radost pravim vam ,
Vsí se le naj veselíte ,
Srečo gresnim vedoū dam .

8.

Dnes je v' Davidovem mestí
V' Betlehemi rojen vam ,
Ker vas vse po pravi cesti
Spravla vu nebeski hram ;

K' znamlenji si to imejte,
 Kda te prisli v' stalico
 Najslí te povító dete
 V' jaslah tam poloxeno.

9.

Kda jim aŋgel to oznáni,
 Še jih z' neba v' raven ყas
 Dosta pride v' tistem strani,
 Boga hvalijo na glas:
 Bogi ყast na nebi bodi,
 Mir na zemli vsim lydém;
 Kajti ker vse v' nebo vodi,
 Je nazóqen zdaj oqém.

10.

O Kristjani! kak zdaj znamo,
 Da so hvalo aŋgeli
 Pejli Bogi, tak naj damo
 Hvalo Bogi tydi mi;
 Le veseli z' ყimi vsimi
 Bodmo v' sercah tydi mi
 No ednako pejmo z' ყimi,
 'S celih dyš zdaj reumо vsi:

11.

Bogi ყast na nebi bodi,
 Mir na zemli vsim lydém;
 Kajti

Kajti ker nas v' nebo vodi,
 Je nazócen zdaj oqém ;
 Dnes je v' Davidovem mesti
 V' Betlehemi rojen nam,
 Ker nas vse po pravi cesti
 Spravla vu nebeški hram.

12.

Negovo imé je sveto,
 Jezuš Kristuš Boxji Sin,
 V' ħemi mamo razodéto
 Odrešéje, velki qin.
 Molmo Boga, hvalmo ħemi,
 Da se smilil je krez nas,
 Ino da je svéti vsemi
 Spunil odrešéja glas.

13.

Rayno, kak je on ponixen
 No neduxen prišel k' nam,
 Bodmo mi no vsak naš blixen
 Skerbni za nebeški hram;
 Grehov se oqistmo v' vesti,
 Slyxmo Bogi sveto zdaj,
 Te se smejmo vsi zanesti,
 Da dobímo večni raj.

56. *Od Kristusovega rojstva.* B.

1.

Dèn, kér se od nàs dnés svetí,
 Od Boga je spoqéti,
 On grešne nas vse oxiví,
 Zdaj ñemi qemo peti.
 Sin, kerega Divíca nam
 Dnes porodí, ja dobro znam,
 Rodí se tydi meni ;
 Na jaslah ñegovih kleqéq
 Iz serca pejem ga goréq :
 O Jezuš moj lybléni!

2.

Zdaj ti, kak dete, ty lexíš,
 Texáve vnoge milno
 V' detéqtvi xe za nas terpíš,
 Za nas pregresne silno,
 Naj nas odrešiš iz nedlög,
 Postáneš človek, veçni Bog!
 'Z nebés si se oddalil,
 Vu siromaqtví ves xiviš,
 Za gresni narod se skerbíš,
 Ki tebe je razxalil,

3.

O tebi mojo serce dam,

Ti otrok prelybleni,

Vu tebi veqni xitek mám,

Le greh iz mé prexéni.

O, pridi k' meni Jezuš moj!

Naj bom ja vseli s' sercom tvoj

Pokornik zmogel biti.

Zdaj otrok si se ne sodník,

Kak otrok moj odrešenik

Se meni daj molíti.

4.

Ti prídeš sodit nas enkrat

Na meglah v' velki qasti,

Vsih mertvih gre te aŋgel zvat,

Po tvoji vsi oblásti.

Vse, kaj je v' grobih, k' sodbi gre,

Raqún bos terjal tydi 'z mé.

O vtisaj poxeléje

Na tisti straſni dén vu men',

Naj ja ne prídem v' stran ognén',

Vu veqno xalostéje.

5.

Kak si neduxen prišel ti

Na svet med gresne lýdi,

Tak daj, naj mo zavergli mi
 Vse hujde dela tydi,
 No le xiveli v' qistosti,
 Kak tvoja vola nam velí;
 Zanesti mo se smeli
 Te vsi po tvoji milosti,
 Da pridemo k' zveličaŋi,
 Kde veqno mo xivéli.

57. *Od Kristušovega rojstva.* C.

1.

Kda je Jezuš rojen bil
 V' malem mesti Betlehemi,
 Se je k' velki qasti ňemi
 Dober glas z' nebés glasil.

2.

Aŋgeli od Boga so
 Tam k' pastírom prišli z' neba,
 No k' vesélji ňim, kak treba,
 Rekli rojstvo ňegovo.

3.

Zdaj vesélja puni vsi
 So se skazali pastíri,
 Ino k' svojem serqnem míri
 K' sebi so govorili:

4.

v' Betlehem napótmo se,
 No poglejmo reqi svete,
 Kere so nam razodéte
 Skozi Boxje arijele.

5.

Kda so prisli v' Betlehem,
 So se k' Jezusi skloníli,
 Ino serqno ga molíli,
 Davali vso hvalo ħem.

6.

O Kristjani! vyqmo se
 Jezusi podlóxni biti,
 Kak pastíri ga molíti,
 Ino lybiti krez vse.

7.

Kdo med nami to vqiní,
 Tistemi se v' svétem kraji,
 Vu nebeškem veqnem raji
 Dáva Bog zavxivati.

58. *Od svetega Štefana.*

1.

Bil je sveti Štefan préden
 'S sedem tih diákonov,

Kerih vsak je postal vréden,
 Biti vernik Kristušov,
 Rassirjavati po svéti
 Boxji navyk ino čín,
 Za siróte se skerbéti
 Zvesto, kak sam Boxji Sín.

2.

Kda se církvá je spočéla
 Skozi Boxji vneboshód,
 Je na Štefani iméla
 V' Bogi moxa vsih sirót.
 On se je posebno trydil,
 Tak xivéti, kak Kristján,
 No je prilik ne zamýdil
 Grezne zvati v' Boxji stán.

3.

Sveto pismo nam svedóci:
 Štefan je pravícen bil,
 No od Boga pun pomóci
 V' Svetem Dyhi govoril.
 Tydi čydexe je delal
 Z' Boxjo priromočjo nam,
 Naj bi tak lexej pripelal
 Krivoverne v' Boxji hram.

4.

Strašno pà je mel on tydi
 Za pravice volo le
 Dosta sto zovraxnih lydi,
 Kerih serd ga vmoril jes
 Kamnov so si vkyp nabráli
 Na na nega lyčali,
 Naj bi ga pobiti znali,
 No se veseliti vsi.

5.

Štefan pà je lybab spunil
 Proti vsim zovraxnikom,
 Na koléne se je sklunil,
 Ino molil z' Jezušom:
 To jim v' grehe ne računi,
 Mojo dygo vzemi gor,
 Le pà se naj tak vse spuni,
 Kak je tvoje vole zbor.

6.

Vyčmo da se vsi Kristjáni,
 Yi nam kdo zovraxnik je,
 Da smo v' Bogi vsi pozváni,
 Se med sobo lyb'ti le,
 Te smo Bogi dopadlívi
 Z' dygo tak, kak Štefan, vsi,

Ino večno bomo xívi
Vu nebeskem kralestvi.

59. Na novega leta dén.

1.

Jesuš Kristuš hvalen bodi ,
To je dnes naš pervi glas ,
On nas dale srečno vodi ,
Brani greha vsaki čas ;
Te vesélo prexivímo
Tydi toto leto pá ,
Ino nebo vsi dobímo ,
Kero on za zvésté má .

2.

Dosta jezer jezer lydi
V' preminočem leti je
Vmerlo, žim ednako tydi
Nas bi Bog znal vzeti xe ;
Pystil pá je le xivéti
On se duxe grezne nas ,
Naj si zato mamo vzeti
Za pokóro toti čas .

3.

Či smo zvesto pasko meli ,
Kake kvare dela greh ,

Te smo gosto v' pamet vzeli
 Vso nesréčo na lydeh:
 Kdo je jel no pil krez mero,
 Je nevólen postal zmes,
 No v' texávo vnogotéro
 S' telom, z' dyso padnul ves.

4.

Kdo se je ne k' deli trydil,
 Ino svoje dúxnosti,
 Mesto spunil, le zamydil,
 V' stradi duxen zdaj xiví.
 Kdo pà je neqistost lybil,
 Tisti si je zdravje vso
 Sam pokváril no pogýbil,
 V' ñem' zdaj smertne znamle so.

5.

Kdo se je skoz nepravíco
 Iskal obogatiti,
 Zdaj je z' vnogo sramotníco
 Ves preklét, zovraxeni.
 Kdo je bil gizdáv, prevzeten,
 Zaniçaval dryge vse,
 Zdaj ponixnim nepriéten,
 V' sebi sam zaniçan je.

6.

Kdo je vero zaniqával,
 No resníco rad tajil,
 Se je strašno pohujšaval,
 Ves na dyši pokvaril.
 Kdo je gresil, kak si koli,
 V' vesti zdaj nemiren je,
 Ves se znajde vu nevóli
 No skoz greh v' nesreči le.

7.

Ravno zato, o Kristjani!
 Da nas greh le pokvarí,
 Ga odverxmo daleč k' strani,
 Ino krepost lybmo vsi;
 Kajti či smo pasko meli,
 Kaki sad nam krepost dá,
 Te smo lehko v' pamet vzeli,
 Da za sobo srečo má.

8.

Kdo je v' pitji ino jedi
 Treznost ino mero mel,
 Zdrav xivi zdaj, xe v' pogledi
 Se nam skaxe le vesél.
 Kdo je bil pri deli zvesti
 No se marno trydil je,

Glešta zdaj potrebno jesti
No za oblaqílo vse.

9.

Kdo je v' dyši no na teli
Zderxal krepost čistosti
Je neduxen no veséli
Zdaj v' xivléji svojemi,
Kdo je rad no skerbno, zvesto
Vqinil po pravici vse,
Má zdaj v' sebi velko mesto
Lydi za priatele.

10.

Kdo se skazal je ponixen
Tydi v' stani velikem,
Tega lybi zdaj vsak blixen,
Ino dragi je lydém.
Kdo je vero blagohvalil
Ino v' Bogi le xivél,
Se na veke ne de xalil,
No xe zdaj je ves vesel.

11.

Taki sad nam, o Kristjani!
Prava krepost porodí,
Qui jo tak, kak smo pozváni
Naša vola le vqiní.

Glejmo zato, o Kristjani!
 Da zderxímo krepost le;
 Kajti qi smo nej poddani,
 Te xe v' Bogi mamo vse.

12.

Zna xe biti toto leto
 Nam na sveti zadni qas,
 Zato zderxmo vero sveto,
 Ino smert ne vstraši nas;
 Kajti kdo xiví poboken,
 Boxjo volo spuni zdaj,
 Vsikdar z' Bogom je obróxen,
 Pride vu nebeški raj.

60. *Od svetih treh kralov.*

1.

Kda je v' mesti Betlehemi
 Jezus Kristus rojen bil,
 Se vu strani Jyternemi
 Velki qydex je godil;
 Mudrim trém je Bog na nebi
 Z' lepo zvezdo vedoq dal:
 Grešnik se veséli v' sebi,
 Rojen je xe Jezus kral.

2.

Ino zvezda v' Jyternemi
 Se napóti preci zdaj,
 Pela ſe k' Jeruzalemi,
 Kaxe v' Betlehemski kraj.
 Mudri tam v' Jeruzalemi
 Skerbni so za Jezuſom,
 Pitajo po mesti vſemi,
 Kdé ma Kristuſ kral svoj dom?

3.

Kajti mi smo v' Jyternemi
 Vidli zvezdo ſegovo,
 Ino pridemo zdaj k' ſemi,
 Naj ga duxno molimo.
 Kda Herodex Kral to uyeje,
 Velki strah postáne v' ſem',
 Ino z' ſim se v' strahi dyje
 Tydi ves Jeruzalem.

4.

Zdaj Herodex zove k' ſebi
 Stare pismoznance vſe,
 Jeli 's pisma znali ne bi,
 Kdé naj Kristuſ rojen je.
 Toti ſemi zdaj povejo:
 V' Jude Betlehemi tam,

Tak besede reçti čejo
Po Mihe-Preróki nam.

5.

Betlehemsko mesto malo,
Kero v' zemli Juda si,
Velko bož se skoro zvalo,
Vajvoda se 's té rodì;
On de mojo lystvo vodil,
Celo lystvo Izraél,
Vse de 'z greha oslobođil,
Sveti narod meti htel.

6.

Kda je pismoznance svoje
Kral Herodex slyšal xe,
že pozove mudrih troje,
Ino skerbno pita že,
Kda bi bila njim nazóčno
Zvezda, kero vidli so.
Reče, kelko je mogóčno,
Dete naj izišejo.

7.

Idte v' Betlehemsko mesto,
Pitajte tam lydi vse,
Da vám naj povejo zvesto,
Kde kral Jezus rojen je.

Kda pà bote najslí dete
 V' malem mesti Betlehem,
 Meni hitro tò povéte,
 Naj ga tydi molit grem.

8.

Kda so tak Heroda krala
 Mudri xe oslyšali,
 Moqna skerb je v' njih postala,
 Naj bi dete 'ziskali;
 Sli so vsi po poti svoji,
 Hitro v' mesto Betlehem,
 Zvesda sveti ñim k' pokójí
 Pá, kak v' strani Jyternem.

9.

Moqno so se veselíli,
 Da jim zvezda kaxe pot,
 Vsí so puni xél xe bili,
 Kde je Jezu - Krista rod.
 Naglo zdaj se zvezda vstávi
 Višek mesta Betlehem,
 Ne priatelno pozdrávi,
 Da so xe pri rojenem.

10.

Stopili so v' hramec boxni,
 Najslí dete z' materjo,

K' ѻemi padnuli podloxní,
 Ga molili z' moçjo vso.
 Tydi jím je v' skerbi bilo,
 Da so meli dare vsi,
 Zlato , miro no kadílo
 Nemi priporaçati.

11.

Kda so novorojenemi
 - Krali Bogi Jezusi
 Toti moxi v' Betlehemi
 Zvesto xe odslyxili ,
 Bi ȝe vsi Herodi krali ,
 Da so dete najslí xe ,
 Hitro vedoq radi dali ,
 . Naj ga tydi molit gre.

12.

Bog pâ , keri v' serce vidi ,
 Vse ȝloveçje misli zna :
 Vas niéden tá ne ídi ,
 Reçe ѻím skoz aŋgela ;
 Kajti pun ȝeméra díȝe
 Kral Herodex v' mislah xe ,
 Ino v' skrivnem serdi iȝe ,
 Naj bi dete vmoril le.

13.

Totem Boxjem razodéňi,
 Kero ním trem razglasí
 Boxji aŋgel v' noŋni seŋi,
 Zvesto so pokórni vsi;
 V' drýgi poti se vesélo
 Pa nazaj obernejo
 V' svojo Jyterno dexélo,
 K' domi, odkod prišli so.

14.

'S tote pesmi si Kristjáni!
 Ponmo lepe navyke;
 Oni do nam k' streči znani,
 Yi jè le zderxímo vse:
 Kak so mudri skerb iméli,
 Najti dete Jezuša;
 Bi sì mi naj k' serci vzeli,
 Priti v' stán zveličaſa.

15.

Kak se mudri so podloxni
 Skazali z' naklaŋaŋom,
 Tak se skaxmo mi poboxni,
 Kda guqímo z' Jezušom.
 Kak so mudri 's serc qaſtili
 Jezu-Krista Boga vsi,

Tak bi ħega naj molili
V' dyhi vsikdar tydi mi.

16.

Kak so mudri daryváli
Krali drage reçi vse,
Tak bi Bogi mi naj dali
Qiste, svete serca le.
O! q̄i bomo tak xivéli,
Kakda znamo mudre tri,
Te mo vujpaŋe iméli
K' Bogi v' nebo priti vsi.

61. *Od sveyne Divice Marje.*

1.

Dal je Mojzeš zápoved:
Vsaka mati, kda povíje,
Se skoz dnevov ȝtirdeset
Naj pred vsemi lydmi skríje;
Kajti za neqisto so
Judi tako xeno meli,
Ino v' totih tjednih ħo
Zato ne v' tovarštvo vzeli.

2.

Kda je minul toti ɻas,
Te je prisla vsaka mati

'S sinom v' cirkvo, no na glas
 Bogi mela hvalo dati;
 No dyhovni so oblást
 Meli, zvesto raspoznati,
 Da je očišenja čast
 Takim xenam znovič dati.

3.

Vsaki pervorojen sín
 Pa je Bogi priporóčen
 Mogel biti na spomín,
 Da je k' Boxji slyxbi zločen.
 Bil je dati tydi dár
 Dobrovolno ino rado,
 Od sirót golóbna stvár
 Od bogatih jagne mlado.

4.

Vsega tega pa je ne
 Boxja mati duxna bila,
 Da je sveta, čista le
 Sina Boga porodila;
 Deno pa je ona to
 Vse výiníla zvesto rada,
 Ino z' dobrovolnostjo
 Dala dva golóba mlada.

5.

Lepo zato ona nas
 Opomíja svetlo gorno,
 Naj xivimo vsaki uas
Le ponixno no pokórno;
 Te mo Bogi tydi mi
Z' našo dyšo dopadliví,
 Ino kak María, vši
 Bomo v' nebi večno xivi.

6.

Tydi že nas podvyví
 Stari Simeon pobóxen,
 Kakda ulovek naj xíví,
 Bogi všikdar ves podloxen.
 Bil je v' cirkvi vnogokrat,
Izraélsko veseléne
 Takal, v' Svetem Dyhi rad
 Prosil gresnim odrešene.

7.

Sveti Dyh je razodél,
 Da de prejdoú, kak se louqil,
 Jezu - Krista doxivél,
 No se toti něm' nazóqil.
 Ino kaj je razodél
 Nemi Sveti Dyh k' veselji,

To je tydi doxivél,
Znamo v' svetem Evangelji.

8.

Bil je tydi v' cirkvi te,
Kda so Sina Boga starši
Ta prinesli, djali vse,
Kákti zakonski tovarši,
Ino vzel je dete tam
V' svoje roke, no svedóčil,
Da je ono Jezuš sam,
Ker de se za svet sporóčil.

9.

Sèrçno Boga hvalil je:
V' tvoji voli mirno vmerjem,
Da, o Bog! zveličanje
Vidil sem, no verjem,
Da zdaj svetlo lyč dobí
Izrael, no zemla cela,
No se znovič oxiví,
Da de večno xitek mela.

10.

Kda na zemli Boxji hram
Sveçne Marje dén ponavla,
On z' besédo Boxjo nam
Tydi sveçe blagoslávla.

Tote sveče se na tó,
 Pravovernim v' roke dane,
 Le s' poboxno častjo vso
 V' cirkvi nosijo vujxgáne.

11.

Kak pà svečna lyç gorí
 Ino osvetlýje teme,
 Tak nas cirkva podvyçí
 Ino k' opomíni vzeme,
 Da je gresna zemla vsa
 Boga Sina xe dobíla,
 No Divíca Marja ga
 V' cirkvi je priporoçíla.

12.

Tota lyç nas podvyçí,
 Da je Boxji navyk čisti,
 Ino kdo po žjem' xiví,
 K' večni lyçi pride tisti.
 Tota lyç nas podvyçí,
 Xgeço serce more biti
 V' nami te, kda čemo mi
 Boga lybiti, častiti.

13.

Toto svečo naj derxí,
 Kera mati se vpeláva,

No neduxno naj xiví,
Kda z' detetom hvalo dava.

Toto svečo naj derxí
Ulovek v' roki, kda se ločí,
V' Boxji verí naj xiví,
Bogi dyso príporóci.

62. Postna pesem.

1.

Yém terpleñe tvojo péti,
Milno lybav k' tebi meti,
O neduxno jagne tí,
Ki nas grehov rešlo si.
Jezuš! vso terpleñe tvojo
Stisni moçno v' serce mojo,
Naj mi v' moji směrti bo,
Mojo veseléñe vso.

2.

V' sodbo se za nas dovoliš,
No za gresne k' Oçi moliš,
V' Olski gori tam kleçíš
No kervávi pot potíš.
Jezuš! vso terpleñe tvojo
Stisni moçno v' serce mojo
Naj mi v' moji směrti bo
Mojo veseléñe vso.

3.

Tebe zvezati no biti,
 Raniti no sramotíti,
 Išejo zovraxniki,
 Rad se ňim ponydiš ti.
Jezuš! vso terpleñe twojo
 Stisni moçno v' serce mojo,
 Naj mi v' moji smèrti bo
 Mojo veselerje vso.

4.

Od vsih sodjov si sramývan,
 Od bojákov pà biçyvan,
 Toçíš radovolno le
 Drago kerv za gresne vse.
Jezuš! vso terpleñe twojo
 Stisni moçno v' serce mojo,
 Naj mi v' moji smèrti bo
 Mojo veselerje vso.

5.

Venec 's terňa maš na glavi,
 Z' ňim prebodjen no kervávi,
 Boleçíno vso terpíš,
 Radovolno vleçeg krix.
Jezuš! vso terpleñe twojo
 Stisni moçno v' serce mojo,

Naj

Naj mi v' moji smerti bo
Mojo veselenje vso.

6.

Ves oranen, slabí, bledí,
Med hujdobniki na sredi

Vmerješ ti na krixi tam,
Naj pripraviš xitek nam.

Jezuš! vso terplejje tvojo
Stisni močno v' serce mojo,
Naj mi v' moji smerti bo
Mojo veselenje vso.

7.

Jezuš! kak si nas vse lybil,
Naj se nikdo ne bi zgybil,
Tak tè tydi gresni mi
Odzdaj čemo lybiti.
Rajsi čemo vse terpéti,
Ino prejdoù tydi vmreti,
Kak pà veç razxaliti
Sladkošt tvoje lybavi.

63. *Bridko Kristusovo Terplejje.*

1.

Gresnik! glej po Jezuši,
Kaj za gresne nas terpi,
Kak v' texáve je zajéti,

Mogel za nas bridko vmréti,
 Naj se grešnik ne zaníqa,
 Temoč večno le zvelíqa.
 Grešnik! bridke slojze tóqi
 Zdaj od velke xalosti,
 No se Bogi priporóqi,
 Naj ti grehe odpystí.

2.

Grešnik! glej po Jezusi,
 Kaj za gresne nas terpi,
 Jezus pot potí kervávi,
 Kdo je kriv? Le mi nezdravi,
 Da se v' grehih veselímo,
 Nem' pa kervni pot vqinímo,
 Grešnik! bridke slojze tóqi
 Zdaj od velke xalosti,
 No se Bogi priporóqi,
 Naj ti grehe odpystí.

3.

Grešnik! glej po Jezusi,
 Kaj za gresne nas terpi,
 Kak za nas on slojze tóqi,
 To nam negov pot svedóqi,
 Zato tydi mi se jočmo,
 No za grehe slojze točmo.
 Grešnik! bridke slojze tóqi

Zdaj od velke xalosti
No se Bogi priporóci,
Naj ti grehe odpystí.

4.

Grešnik! glej po Jezuši,
Kaj za grešne nas terpi,
Boxjo jagne je predáno,
Strašno za nas vse zakláno,
Za nas grešne vsega svéta
Kerv predraga je preléta.
Grešnik! bridke slojze tóci
Zdaj od velke xalosti.
No se Bogi priporóci,
Naj ti grehe odpystí.

5.

Grešnik! glej po Jezuši,
Kaj za grešne nas terpi.
Hujdo lystvo njega zvexe,
Ino ga za lasi texe,
Vnogi so ga sramotili,
Ino njegov xivot bili.
Grešnik! bridke slojze tóci
Zdaj od velke xalosti
No se Bogi priporóci,
Naj ti grehe odpystí.

6.

Grešnik! glej po Jezusi,
 Kaj za grešne nas terpi.
K' stebli so si ga pripeli,
V' svoje roke biče vzeli,
 No so ga od nog na glavo
 Zbičuváli na kervávo.
Grešnik! bridke slojze tóci
 Zdaj od velke xalosti,
No se Bogi priporóci
 Naj ti grehe odpystí.

7.

Grešnik! glej po Jezusi,
 Kaj za grešne nas terpi.
Vu texáve ves zagraben,
 No na teli ves oslablen,
 Svojo drago kerv pretáce
 Ino zemlo z' xo namáce.
Grešnik! bridke slojze tóci
 Zdaj od velke xalosti,
No se Bogi priporóci
 Naj ti grehe odpysti.

8.

Grešnik! glej po Jezusi,
 Kaj za grešne nas terpi.
Judi so že terje vzeli,

Ino 'z ňega venec spleli

Ino Jezuši na glavo

Ga vustinuli kervávo.

Grešnik! bridke slojze tóci

Zdaj od velke xalosti,

No se Bogi priporóci,

. Naj ti grehe odpystí.

9.

Grešnik! glej po Jezuši,

Kaj za grešne nas terpi,

Kak brez vsega vyma krali,

Nemi plajx so omotáli,

Terst, kak ueslo, v' roko dali,

Ino z' ňim sramoto gnali.

Grešnik! bridke slojze tóci

Zdaj od velke xalosti,

No se Bogi priporóci,

Naj ti grehe odpystí.

10.

Grešnik! glej po Jezuši,

Kaj za grešne nas terpi.

Pred ňim so poklekyvali,

Ino v' lice ňem' plyvali,

Sramotéq so ga molili,

Velikih hujdób krivili.

Grešnik! bridke slojze tóci

Ždaj od velke xalosti,
No se Bogi priporóci,
Naj ti grehe odpystí.

11.

Grešnik! glej po Jezuši,
Kaj za grešne nas terpi.
Jezuš v' svoji bridki sili
Sé ňim grešnim nič ne milí;
Kajti terdo serce majo,
Ino lybiti ne znajo.

Grešnik! bridke slojze tóci
Zdaj od velke xalosti,
No se Bogi priporóci,
Naj ti grehe odpystí.

12.

Grešnik! glej po Jezuši,
Kaj za grešne nas terpi.
To ſe ňemi so vquinili:
Smerti so ga okrivili,
Teški krix na ramo djali,
Na Kalvarje ga peláli.
Grešnik! bridke slojze tóci
Zdaj od velke xalosti
No se Bogi priporóci,
Naj ti grehe odpystí.

13.

Gresnik! glej po Jezuši,
 Kaj za gresne nas terpi.
 Tam so ga na krix pribili,
 No neduxnega vmarili,
 Ino kda le mi gresimo,
 Te ga tydi mi morimo.
 Gresnik! bridke slojze toči
 Zdaj od velke xalosti,
 No se Bogi priporoči,
 Naj ti grehe odpysti.

14.

Gresnik! glej po Jezuši,
 Kaj za gresne nas terpi.
 V' taki veliki texávi,
 Jezus kakti človek pravi,
 Tá na sveti krix razpeti
 Je za gresne nas htel vmareti.
 Gresnik! bridke slojze toči
 Zdaj od velke xalosti,
 No se Bogi priporoči,
 Naj ti grehe odpysti.

15.

Gresnik! glej po Jezuši,
 Kaj za gresne nas terpi.
 Tak je Jezus za nas vmerel,

Nad těxávo ňegovo,
Možno milno si zdihýje,
Sín jo gleda z' lybavjo.

6.

Glejmo, Jezus kerv zdaj točí
Krixá ne zamóre več
Vlečti, da je yes brez močí
Ná tlàh tá na smert lexéč.
Judi na pomóč vlovíjo
Moxa Cireneskega,
Ino ostro ňem' velíjo
Vlečti krix za Jezusa.

7.

Zdaj med Jude predne, zadne,
Ki ga silno vlečejo,
Jezus s' krixom drygič padne,
Vsi ga stražno bili so.
Kerv zdaj ňemi s' cyrom teče,
Vsi so ňem' brez milosti,
Ino on jim nič ne reče,
Temoč volno vse terpi.

8.

Jokale pà so se xene,
Kere so za ňim tam sle,
On pà reče 'z ňih na ene:
O! ne jočte se za mé,

Temoq le krez sebe same,
 No krez vaso deco vso,
 Ki se v' pogybléja jame
 Syvate s' svojradostjo.

9.

Boxji Sín, neduxno jagne,
 Tretjiq padne na obráz,
 Teški krix se z' njim prenagne,
 On na tlah lexí za nas,
 Sam ne more se zravnáti,
 Judi ga potegnejo,
 Dale uejo ga peláti,
 Krix na zega djali so.

10.

On, ki hrani vse na sveti,
 No obláqi stvari vse,
 Xuq no ocet more vzeti,
 Piti nem' prebridko je.
 To pa že je ne zadosti,
 Temoq že ga sleqejo,
 No ga ranijo do kosti,
 No ga sramotili so.

11.

Zdaj prevelko groznost glejmo!
 Jezus de na krix raspét,
 Z' njim vso xalost v' serci mejmo,

Kak v' texávo je zajét,
 Tá na krix je on razpéti,
 Vmerje tam za grešne vse,
 No od straha so objéti,
 Kerih serd ga krixal je.

12.

Kda so ga na krix pribili,
 Lystvi se zadosta zdi,
 V' zemlo so se krix vsadili,
 Med razbojniki visí.
 Zdaj se zemla strašno trosi,
 Desnik, ki je krixan z' njim,
 Si za grehe milost sprosi,
 V' smert je medlo Judom vsim.

13.

Jezus smeruno zdaj obledne,
 Slovo dava materi,
 No je dyso za nevredne
 Zročil Oví večnemi.
 Joxef mertvega zdaj vzeme
 'S krixa, materi ga dá,
 Strah je bil od sunyne teme,
 Ona z' njim vso milost má.

14.

Grešne nas je Jezus lybil
 V' bri dko smert do krixa,

Naj se nikdo ne bi zgybil
 V' pekel ogna veçnega.
 Glejmo zato tá nã nega,
 Zderxmo negov navyk zdaj,
 No ga lybmo 's serca vsega,
 Naj dobímo veçni raj

65. *Od Boxjega Sina na krixi.*

1.

O Kristjani! glejmo
 Tá na Jezuša,
 Ino k' nemi mejno
 Serce lybleja.

Glejmo! kak preboden
 S' cveki je pribit,
 V' krixno smert oboden
 S' kervjo ves oblít,

2.

Glejmo, kák razpéti
 On za nas visí,
 Naj bi celem svéti
 Bil k' zvelíqañi.
 Niç je ne zagrešil,
 Temoç zato le,
 Naj bi nas odrešil,
 To terpéti çé,

3.

Grešni mi smo krívi,
 Da on to terpi,
 Naj mo večno xívi,
 Sebe sporocí.
 Radovolno vmerel
 Je on za nas vse,
 Nebo nam odperel
 Na zveličanje.

4.

Zato lybmo nega,
 Kelko zmoremo,
 Le iz serca vsega
 Ino z' radostjo.
 Grehe tak zaverxmo,
 Kak on meti čé,
 Čisto lybav zderxmo
 K' njem krez reči vse.

5.

O! či mi do smerti
 Nega lybimo,
 Kak je on do smerti
 Lybil lystvo vso,
 Te se veseliti
 Smémo v' njemi vsi,
 Da mo vredni príti
 Z' njim k' zveličanji.

66. Opomin na Kristusovo terploje.

1.

Nikde je človéka ne,
 Ki bi znal izrečti vse,
 Kaj je k' našem odrešenji
 Ino večnemi xivlenji
 Jezus Boxji Sin terpel.

2.

Je pa nam zadosta xe,
 Kaj vu svetem pismi le
 K' našem vernem podvrgenji
 Ino dyžnemi xivljenji
 Najdemo zapisano.

3.

O keršaňski verniki!
 Vzem'mo zato večkrat mi
 Sveto pismo v' svoje roke
 Ino slyšajmo svedóke
 Od terpléňa bridkega.

4.

Vyčmo se texáve vse
 Vsikdar radovólno le
 Z' mirnim sercom tak terpéti
 Ino ravno tak xivéti,
 Kak v' terplerji Boxji Sin.

5.

Vyúmo se iz lybavi,
 Ž' kero Jezuš vse terpí,
 Naj mi verni tydi ħega
 Lybimo iz serca vsega,
 Ino se zvelíqamo.

67. *Xalostna Boxja mati.*

1.

Xalostna, joqéqa stala,
 Vsa trepétala, bojála
 Se je Boxja miti te,
 Kda na krixi je razpéti
 Mogel ħen i Sin vumréti
 Za nas revne grežnike,

/a

2.

Globoko po ħenem vsemi
 Serci otexávenemi
 Jo je zabolélo to,
 Smerqno xalost je terpéla,
 Kak, da meq bi v' sebi mela,
 Stražno boleqíno vso.

3.

Bridke slojze so ji tekle,
 No jo v' serci gorko pekle,
 Kda je vidla Jezusa,

Ki se opreboden lóci,
Dyžo v' nebo priporóči
Skoz težávo krixanja.

4.

Kom' med nami se ne mili
Boxja mati v' svoji sili,
Kero z' Jezužom terpí,
Kda se nega je znebila,
Vso veselje je zgybila,
V' smerqni xalosti xiví.

5.

Kdo med nami slojze vrče
'S serca milno z' no ne jo le,
Kak se ona xalostí,
Kda ga lystvo vso preklínja,
Ráni no na krix raspija,
No neduxno vumóri.

6.

Boxja mati lybezníva!
Daj, naj s' tobo v' men' pr:bíva
Bridkost tvoje xalosti,
Vujxgi lybav v' serci mojem
Proti Bogi, Sini tvojem
Ogen tvoje lybavi.

7.

Mati milostna, jedína!
Vtisni rane Boga Sina

V' naše serca globoko,
 Kaj je mogel on terpéti
 Za pregresne nas na sveti,
 Nam naj k' večni sreči bo.

8.

Daj, naj mojo serce joče
 Le pokórne slojze vroče,
 Doklič koli ja xivím,
 S' tobó čém pri krixi stati
 No na Jezusa se zvati,
 Naj zveličaže dobim.

9.

Ψista vsih Divíc Divica!
 Bodi meni pomоčnica,
 Naj ja s' tobó vse terpím,
 Kaj si xalosti iméla,
 Ino z' Jezušom terpéla,
 Naj le v' Jezusi xivím.

10.

Bodi Božja porodnica
 Vsím nam grešnim pomоčnica,
 Na posledne sodbe čas,
 Boga Sina texke rane
 Bodte v' naše serca djaæe,
 Jezus Kristus! resi nas.

11.

Skoži bridko smert na krixi
 Pelaj nas k' nebeski hixi,
 Milostiven Boxji Sin!
 Daj nam v' tvojo mesto priti,
 Večno tam pri tebi biti
 V' dryxbi zvolenih vnoxin.

68. Vyzemska pesem.

Vstanul je naš odrežitel,
^{1.}
 Jezuš Kristuš nas vyčítel,
 Kak je rekel, pá xiví,
 Ino vse nas veseli.
 Hvalmo Boga,
 Aleluja!

2.

Smert no pekel je presílil,
 Grežne dyže pa pomilil,
 Vsi se zdaj zanesemo
 Na nebesko kralestvo.
 Hvalmo Boga,
 Aleluja!

3.

Zdaj očáki no preróki,
 Boxje vere vši svedóki,
 Is predpekla reženi,

V' nebo so pripelani
Hvalmo Bōja,
Aleluja!

4.

Zdaj se vsim nam posvedóqi,
Da je resen, kaj preróqi
Sveto pismo vernim nam,
Ino tydi Jezuš sam.
Hvalmo Boga,
Aleluja!

5.

Zdaj vsi moremo verjéti,
Da je ħegov navyk sveti,
On resniqni Boxji Sín,
To nam terdi ħegov qín.
Hvalmo Boga,
Aleluja!

6.

Zdaj se verno veselímo,
Da se 'z mertvih pá zbydímo,
Ravno, kak je Jezuš sam
Novoxívi prišel k' nam.
Hvalmo Boga,
Aleluja!

7.

Nava noq de v' grobi kratka,
Prisla bode vyra sladka,

Kde de Boxji aŋgel nas
Zbydil skoz probente glas.

Hvalmo Boga,
Aleluja!

8.

Te de Jezuʒ pá izižel
'Z neba, no na zemlo prišel,
No de vzel pokórne vse
K' sebi vu zvelíčanje.

Hvalmo Boga,
Aleluja!

9.

O! kak velko srečo mamo,
Kajti Jezuʒ, dobro znamo,
Vu nebeškem raji tam
Zdaj pripravla prostor nam.

Hvalmo Boga,
Aleluja!

10.

Kak je Jezuʒ 'z mertvih vstanil,
No veselje nam oznanil,
Tak se ɻemo odzdaj mi,
Vsega greha reſiti.

Hvalmo Boga,
Aleluja!

69. *Na dén svetega Marka pri procesji.*

1.

Ostri sodnik gresnih lydi,
 Dobri oqa zvestim tydi,
 Keri nam 'z nebés pretis,
 Nas kaštigaš, veselis,
 Ti nas slyšaj milostivno,
 No odverni dobrotlivno
 Od nas beteg, boj no glad,
 Daj za kryh potreben sad.

2.

Vse nas znaš ti oskerbeti,
 No na pósodo ti vzeti
 Niq ne treba, sam vse maš,
 Ino vse nam lehko das.
 Ti nas slyšaj milostivno,
 No odverni dobrotlivno
 Od nas beteg, boj no glad,
 Daj za kryh potreben sad.

3.

Dex no sunce, kda ga treba,
 Davaš ti na nas iz neba,
 Naj nam pole sad rodí,
 No veseli xñemo mi.

Ti nas slyšaj milostivno,
 No odverni dobrotlivno
 Od nas beteg, boj no glad,
 Daj za kryh potreben sad.

4.

Kda se ujeri obrodijo,
 No nam strašno sad gybijo,
 Se po tvoji mudrosti
 To za grehe nam zgodí.
 Ti nas slyšaj milostivno
 No odverni dobrotlivno
 Od nas beteg, boj no glad,
 Daj za kryh potreben sad.

5.

Kda prevnogi dex dobimo,
 Setva, sada se znebimo,
 Tvoja roka to včiní,
 Da smo mi v' pregrezeni.
 Ti nas slyšaj milostivno,
 No odverni dobrotlivno
 Od nas beteg, boj no glad,
 Daj za kryh potreben sad.

6.

Kda nam toča vše pobíje,
 V' siromáctvo nas zavíje,
 Te si to zaslyximo,

Kajti grehi v' nami so.
 Ti nas slyšaj milostivno
 No odverni dobrotlivno
 Od nas beteg, boj no glad,
 Daj za kryh potreben sad.

7.

Kda pri bliski, vihti, gromi
 Grehe v' nami strah razlo ni,
 Tvoja močna roka se
 Vsim nam vedoū dava te.
 Ti nas slyšaj milostivno,
 No odverni dobrotlivno
 Od nas beteg, boj no glad,
 Daj za kryh potreben sad.

8.

Bog! Egiptoncom v' dexéli,
 Kda so Joxefa iméli,
 Si dal sedem dobríh lét,
 Te pà dragi uas krez red.
 Ti nas slyšaj milostivno,
 No odverni dobrotlivno
 Od nas beteg, boj no glad,
 Daj za kryh potreben sad.

9.

Kda je Ahab v' Izraeli
 Kralyval, so dex ne meli

Leta tri no mes'cov ȝest,
V' ȝih je bila grozna vest.

Ti nas slyȝaj milostivno
No odvern'i dobrotlivno
Od nas beteg, boj no glad,
Daj za kryh potreben sad.

10.

Le Eliaȝ, nam je znano,
Dobil je od tebe hrano

Med brezboxnimi lydmí
Tam v' dexéli lakotni.

Ti nas slyȝaj milostívno
No odvern'i dobrotlívno
Od nas beteg, boj no glad,
Daj za kryh potreben sad.

11.

Na pokoro so se vzeli ;
Ino dex so zdaj iméli ,

Grehe pa odpyȝene

Na Elia proȝeje.

Ti nas slyȝaj milostivno
No odvern'i dobrotlivno
Od nas beteg, boj no glad,
Daj za kryh potreben sad.

12.

Tydi nam Bog milost skaxi ,
No nas greñnih ne zovráxi ,

Vse odverni rad od nas
 Kaj je nam nedloxní uas.
 Ti nas slyšaj milostivno
 No odverni dobrotlivno
 Od nas beteg, boj no glad,
 Daj za kryh potreben sad.

13.

O Bog! kda mo tebe v' sili
 Za dobróto mi prosíli,
 Te nam milost skaxi ti,
 Ino srečni bomo vsi.
 Ti nas slyšaj milostivno,
 No odverni dobrotlivno
 Od nas beteg, boj no glad,
 Daj za kryh potreben sad.

14.

V' tebe se zanesti uemo,
 Kda si žív mi sejat gremo,
 Ino ti bož zderxal sam
 Vso dexélo srečno nam.
 Ti nas slyšaj mitostivno
 No odverni dobrotlivno
 Od nas beteg, boj no glad,
 Daj za kryh potreben sad.

V. 70. *Pri procesjah krixevega tjedna.*

1.

O Bog! tebe hvalti çémo
 Ty na polah, kde zdaj gremo;
 Vsaka reç nas podvyçí,
 Da si dober Oça ti;
 Tvoja roka nam nadáva
 Dexa, sunca, blagosláva.

2.

Mi smo sejali veséli
 Ino vero v' tega méli,
 Keri je na eden glas
 Stvoril celi svet no nas,
 No nam 's svojih rók nadáva
 Dexa, sunca, blagoslava.

3.

Dá gè setba hasek mali;
 Kajti obrodéňa krali
 Vsi v' kyp įemi z' moçjo vso
 Dati le ne zmorejo,
 Dober Bog nam le nadáva
 Dexa, sunca, blagosláva.

4.

V' kerem trava lepo rase,
 Keri vtiçe milno pase,

No povsodik vse redí,
 Tisti le za nas skerbí
 Ino 'z neba nam nadáva
 Dexa, sunca, blagosláva.

5.

Drevje, ti nám sad obródi!
 Setvo, zerna puno bodi!
 Roxje, sladko grozdje daj!
 Travnik uredam cvete naj!
 Bog povsodik naj nadáva
 Dexa, sunca, blagosláva.

6.

Bog! kaj nam naš sád pobíje,
 V' gladne ȣase nas zavíje,
 Tega nas obráni ti,
 Da smo naj veséli vsi.
 Tvoja moč nam naj nadáva
 Dexa, sunca, blagosláva.

7.

O Bog! kda mi doxivímo,
 Daj, naj v' sladkem miri spímo
 Tak, kak seme v' zemli spí,
 Dokliu nas Bog ne zbydí,
 No v' nebésah nam nadáva
 Veľke sreče blagosláva.

71. *Fynkistna pesem.*

1.

Pridi Sveti Dyh no v' nami
 Vujxgi ogen lybavi,
 Naj le vu pravíci sami
 Ĥisto mi xivimo vsi,
 Smili se krez nas!

2.

Pridi, kak v' Jeruzalemi
 Prišel si v' apostole,
 Ino v' serci ħihovemī
 Na vso dobrō ravnal ħe.
 Smili se krez nas!

3.

Pridi ravno tak, no tydi
 Boxjo milost vlej vu nas,
 Ino vu vse serca lydi,
 Naj mo srečni vsaki čas.
 Smili se krez nas!

4.

Pridi, daj nam razuméti,
 Kaj nam k' pravem miri je,
 V' Bogi vyuči nas xivéti,
 V' nebo nas pripelaj vse.
 Smili se krez nas!

5.

Pridi, nas veséle vqini,
 Kda smo v' gresni xalosti,
 S' twojo moçjo 'z nas ne míni
 Proti gresni priliki.
 Smili se krez nas!

6.

Pridi, bodi nam k' pomóçi
 Naj se 's twoje cirkve tá
 Nikdo 'z vernih nas ne loqi,
 Kdé ves greh le kvár imá,
 Smili se krez nas!

7.

Pridi krez neverne lydi,
 No krez vboge gresne vse,
 Naj do sreçni oni tydi
 Prišli na zveličanje.
 Smili se krez nas!

8.

Pridi, naj tè vsi ćastímo
 S' ćistim, svetim sercom te,
 Daj nam, naj mi vsi dobímo
 V' tebi mir na veke vse.
 Smili se krez nas!

72. *Od S. S. Trojíce.*

1.

Zdaj molmo tri osóbe.

Boxanstva ednega

Vu časti vse svetlóbe,

Kam príti se ne dá.

Vu bitji so nelóqne,

Ednáke v' lastnostah,

V' Trojíci vsemogóqne,

Edín Bog v' veqnostah,

Aleluja!

2.

Zdaj molmo vsi Oqéta

Mogoqnegra krez vse,

On mudri stvarnik sveta,

Nebés no zemle je;

Nem' hvalmo ze vsih moqí,

Da nas on vse zderxí,

Za nas skoz dén no v' noqí

Prevéno se skerbi,

Aleluja!

3.

Bog Oqa dobrotliven,

Ki vsikdar lybiš nas,

Nam gresnim milostíven

Se skaxi vsaki čas.

O! daj nam k' ɻasti tvoji
 V' nebesa priti tá,
 No biti tam v' pokoji
 Veselja veƿnega,
 Aleluja!

4.

Sin Boxji, ki si 'ziȝel
 Iz neba k' nam na svet,
 'Z lybezni med nas pri sel,
 Za greȝne smert terpét.
 Skoz twojo kerv opéri
 Nas ze vsih grehov ti,
 No odpri nam vsim dveri
 K' nebeskem kralestvi.
 Aleluja!

5.

Dyh Boxji nas segreni
 Vu dobrem vsaki ɻas,
 Lybezni ogen deni
 Za Boxjo req vu nas;
 Naj grehe zapystímo,
 Za krepost skerbni smo,
 No veƿno vsi dobímo
 Nebesko kralestvo.
 Aleluja!

73. *Od starsov blaxene Divice Marie.*

1.

Mox Joahim ino Ana
 V' hixni zakon odebrána
 Se le zvesto mirno sta
 Vsikdar zaderxavala ;
 Kaj je Boxja vola bila ,
 To sta zvesto vse spunila
 Z' velko radovolnostjo ,
 Bogi le na hvalo vso.

2.

Vse posvetne reqi svoje
 Sta rozdelala na troje :
 Pervi del za cirkvo le ,
 Drygi za siróte vse ,
 Tretji del le sta zderxála ,
 Naj bi ga potrebno dala
 Sebi no dryxinskim tim ,
 Ki so zvesti s' trydom vsim .

3.

Tydi mela sta texéço
 V' svojem zakoni nesréço ;
 Kajti brez otrokov sta
 Biti mogla ona dva ,

Gosto k' Bogi sta molila,
 Zê vsim sercom ga prosíla,
 Naj bi ňima dete dal,
 S' tim bi ňy odxal'ti znal.

4.

Rada bi ga, on no mati
 V' Boxjo slyxbo htela dati,
 Kak je Mojzeš povelél,
 Da bi Bog iméti htel.
 Ali kaj sta si xelela,
 K' temi sta ne sreqe mela,
 Ino brezotročna sta
 Záostala ona dva.

5.

Dvajsti lét je tak preteklo
 Ino ňý vu serci peklo,
 Ki sta v' brezotročnosti,
 V' nepoštenej pred lydmí.
 Enkrat je Joahim dával
 V' cirkvo dár, no si zdihaval,
 Naj bi ga oslyšal Bog,
 Ino resil iz nedlób.

6.

Ne pà ga je htel iméti
 Ino za dovolno vzéti
 Tam dyhovní predni fár

Po iméni Izakar;
 Temoq jemi zoponôsi,
 Da od Boga niq ne sprosi,
 Ino s' svojo xeno le
 Jalov (brez detéta) je.

^{7.}
 S' tim Joahim osramôten,
 V' serci xalostno napóten,
 Je na svoje pola șel,
 Pri pastírih tam xivél.
 Neki dén na to je prišel
 Boxji aŋgel, no izigel
 Jemi je veséli glas
 Za pridóqi vsaki čas.

^{8.}
 „O Joahim! aŋgel reqe,
 Odzdaj boš ti ves pun sreqe,
 Kajti, kaj si meti htel,
 Tega boš se doxivél.
 Bog je tvojo proʒjo slišal,
 No de tvoje xele vtigal,
 Čér boš s' tvojo xeno mel,
 Kak si davno xe xelél.

^{9.}
 Tydi șe ti bodi znano,
 Le od Boga vedou dano,

Kda xe toto uér dobíš,
Jo Maršo naj velíš.

Xe pred svojim rojstvom ona
Bode s' Svetim Dyhom pona,
Ino xe iz mladosti
Zvesta Bogi svojemi.

10.

Naj pa bom ti posvedočil,
Kaj sem tebi zdaj preróčil;
Idi tá v' Jeruzalem,
No verjél bog, kaj povém.
Tam po zlatovratni poti
Pride tvoja xena proti,
No de rekla tebi vse,
Kaj ti razodéto je.

11.

Tydi ujej je razodéto
Toto vso preróčtvo sveto,
Da naj odzdaj tak obá
V' Bogi le veséla sta.“
Kaj pa se je njima reklo,
Se je po resnici 'steklo,
No veselja puna sta
Zdaj xivéla ona dva.

12.

Gla sta v' cirkvo ino dala
Bogi hvalo, kak sta znala,

Da je ḷyne proṣje glas
 Zravnal na veséli ƿas.
 Kda sta zvesto vse spunila,
 Kaj sta Bogi duxna bila,
 Sta veséla z' vujpaŋom
 V' Bogi hvalna ȣla na dom.

13.

Yér sta tydi doxivéla,
 No Marío ȝo veléla,
 To je: Zvišano krez vse,
 Kak xé aŋgel rekel je.
 No po totemi iméni
 Se je stán bodóyi ȝeni
 Vsím lydém xé vedoq dal,
 K' ƿemí jò je Bog pozval.

14.

Najmreq, da de naj ƿistéga
 Ze vsih xén le naj sreƿnéga
 Mati Boga Jezuša
 No Gospóda naȝega.
 Kda v' nesreqaḥ smo Kristjáni!
 Po Joahimi no Ani,
 Se sporóqmo Bogi le,
 On mogóqen je krez vse.

74. V' nebovzetje blaxene Divice
Maríe.

1.

Lep, naj bolši strán zebrala
Si Divica Marja je,
V' ľjemi srečna je postála,
Blaxena na veke vse.
Toti ľjeni stán zebráni
Je posebno bil le v' tim,
Se po Boxji voli znani
Ladati z' xivlénjom vsim.

2.

Ravno zato, da je sveta
Vsikdar bila z' mojjo vso,
Je od Boga v' milost vzeta
Z' velko blagoslavnostjo;
Ino kak ji je dal znati
Bog skoz aijgela en dén,
Je postala Boxja mati,
Naj srečnega ze vsih xén.

3.

Tydi kakti Boxja mati
Se je ona zvesto le
Vsikdar vedla zaderxáti
Skerbna za duxnosti vse;

Kajti neli za xivleњe,
 Ne za Sina zdravje le,
 Temoq se za vso redéњe
 Puna skerbi bila je.

4.

Da pa je tak skerbna bila,
 No v' xivlenji celemi
 Vseli rada vse vqinila,
 Kaj le Boga veselí,
 Záto jo je zoseb srečno
 Vzel Bog vu nebeški raj,
 Tam prebíva ona večno,
 Grešnim milost prosi zdaj.

5.

O Kristjani! kda svetímo
 Neno vnebovzétje mi,
 Te se v' dyši veselímo
 Nenih velkikh kreposti;
 Vsi jo hvalimo, qastímo,
 Da xivéla sveto je,
 Ino v' serci si xelímo,
 Naj za nas prosíti qé.

6.

Polek tega pa xivímo
 Bogi nepokórni le,
 Vsakoteri greh vqinímo,

Zamydímo dobro vse;
 Ino s' takim zaderxanom
 Smo ji nepriétni le;
 Kajti s' prazním poštyvájom
 Prosimo pomóž od ne.

7.

Záto či iméti čemo,
 Naj ji dopadliví smo,
 Ino se zanesti smemo,
 Da nam pomočnica bo,
 Grehom odzdaj odpovejmo,
 Oni nas le skvarjajo,
 Boxjo volo v' skerbi mejmo
 No jo spúnmo-z' močjo vso.

8.

O! či mo se tak skerbéli
 Bogi sveto slyxiti,
 Te mo vujpanje iméli
 Srečni biti večno vsi;
 Bog de grehe te pozabil
 Ino milost skazal nam,
 Ino bode nas povabil
 K' sebi vu nebeski hram.

*75. Romarsko slovo pri Marii
celski na zgornem Štajarskem.*

1.

Zdaj mi slovo vzememo,
Domo se napotimo,

 Ti več ne mo sreče meli,

 Da bi v' toti cirkvi peli,

Sprosi, o María! nam;

Naj se bomo vidli tam

 Vu nebeskem kralestvi

 V' dygnemi zveličanji.

2.

Kda na sveti revni mi

Smo zajéti v' xalosti,

 Naše prošje k' Bogi nosi,

 Boxjo milost za nas prosi;

Sprosi, o María! nam,

Naj se bomo vidli tam

 Vu nebeskem kralestvi

 V' dygnemi zveličanji.

3.

Kda se koli grehov mi

Najdemo okrivleni,

 Te nam prosi odpyšenje

 Ino dygno veseléje;

Sprosi, o María! nam,

Naj se bomo vidli tam
 Vu nebeškem kralestvi,
 V' dygnemi zveličanji.

4.

Kda na smertni posteli
 Vu texávah bomo mi,
 Prosi Boga Sina v' nebi,
 Naj dobímo mír vu sebi,
 Sprosi, o María! nam,
 Naj se bomo vidli tam
 Vu nebeškem kralestvi
 V' dygnemi zveličanji.

SOLARSKE PESMI.

76. *Solarska pesem pri sveti mesi.*

1. Začetek.

Jezus je prizaval mladost
 Ino skazal k' nej vso radost,
 Lybmo nega tydi mi.
 Meso čemo sdaj svetiti
 Ino opomín vquiniti
 Negove nazópnosti.

2. Kire.

Kreposti vyčítel sveti!
 Smili se nam greh odvzéti,

Kerega výinímo v' té;
 Čisto čemo mí xivéti,
 Lybav le za dobro méti
 Tak, kak tvoja vola je.

3. *Gloria.*

Hvala, slava bodi tebi
 Bog! na zemli no na nebi,
 Ti si naš Gospod no Bog
 Ino muder naš stvorítel,
 Svéta celega zderxítel,
 Tydi Oča vsih otrók.

4. *Evangelye.*

O Bog! hvalo tebi damo
 Za tvoj navyk ino znamo,
 Da si ga 'z nebés poslál;
 Zvesto čemo se skerbéti,
 Vsikdar pô ħém le xivéti,
 Veľno srečo de nam dal.

5. *Kredo.*

Bog! tvoj navyk je resnica,
 Naj čistéša vsa pravica,
 To mi možno verjemo,
 Ino na svedôqtvo damo,
 Kak naj bolše mi le znamo,
 Zato tebi hvalo vso.

6. *Priporávaj e.*

Kaj mi smo, no kaj mi mamo,
 To vsè, o Bog! dobro znamo,
 Nam je dár iz tvojih rok;
 Zato našo vso xivléňe,
 Moži ino poxeléňe
 Sporočimo tebi, Bog!

7. *Sanktus.*

V' nebo čémo zdaj zapéti,
 Da je Sveti, Sveti, Sveti
 Naš Gospod Bog Sabaot
 Zderxmo čisto krepost v' sebi,
 Naj mo nekda tydi v' nebi,
 Kde je Bog no naš Gospod.

8. *Povzdigávaj e.*

Le neki.

Zdaj se Jezušôve smerti
 Opomenmo s' hvalo vso;
 Sveti raj je nam odperti,
 Jezuš večno z' nami bo.

Vsi vky p.

Jezuš nas je drago lybil
 Bridko smert za nas terpél,
 Naj bi nas v' nebesa vzel.

9. *A g n u s D e i.*
Le neki.

Svoje vyke nam predáti,
Lydi vsih naj vekši dár,
Se je pystil on zakláti,
Naj xivímo mi vsikdár.

Vsi v k y p.

Jezus nas je drago lybil,
Bridko smert za nas terpél,
Naj bi nas v' nebésa vzél.

10. *Z a v x i v a y e.*

Le neki.

Ves se je za nas sporóqil,
Ino kerv prelejl za nas,
Ne pá se je od nas loqil,
Temoq z' nami je ves qas.

Vsi v k y p.

Jezus nas je drago lybil,
Bridko smert za nas terpél,
Naj bi nas v' nebésa vzél.

11. *K o n e c.*

Le neki.

Jezusa no navyk z' īega
Večno mejmo v' sebi mi,
Lybmo ga iz serca vsega,
Molmo ga na veke vši.

V s i v k y p.

Jezus nas je drago lybil,
Bridko smert za nas terpél,
Naj bi nas v' nebesa vzél.

77. Vjytro pred solo.

1.

Prídi Sveti Dyh! no v' námi
Vujxgi ogen lybavi,
Naj mo z' xgéqimi sercámi
V' dobrem pá prihajali.
Ino kaj se navyučímo
Dnes pa k' haski našemi,
Daj, da naj po tém xivímo
Ino srečni bomo vsí.

78. Vjytro po soli.

1.

O neběški večni Bóg!
Vzemi zdaj od nas otrók
Duxno hvalo, kero damo
Tebi zdaj za to, kaj znamo,
O Bog, moçne vjini nas,
Naj zderxímo vsaki čas
Tote vyke zvesto v' sebi,
No priétni bomo tebi.

✓ 79. *Odveγara pred solo.*

1.

O Bog! daj nam k' vyki xele,
 To te zdaj mi 'z dyse cele
 Vsi vkyr xgeqo prosimo,
 Ino kaj se navyqimo,
 Daj, da tydi naj zderximo
 Tak, da k' naqem haski bo.

✓ 80. *Odveγara po soli.*

1.

Dnešne vyke, o Bog! qémo
 Hvalno v' sercah sraniti,
 Ino kak jè k' haski vémo,
 Tak jè qemo tydi mi
 V' delah na pomóq jemáti,
 No po qih se tak ravnati,
 Da mo srečni postali.

VNOGOTERE PESMI.

81. *Kersaγski navyk.*

1.

Kda se z' zvonom dava glas,
 Keri k' vyki vabi nas,

Mladi, stari, radi bodmo,
Navyka poslyšat hodmo.

2.

Kak se ovce pasejo,
No za hrano skerbne so,
Tak za Boxji navyk radi
Bodmo z' našim sercom v' gladi.

3.

Kak za kvoklo rado gre
Piše pod peroti le,
Tak bi mi naj skerb iméli
Za Keršaňski navyk vseli.

4.

Boxji navyk za nas vse
Sladka dyšna hrana je,
Kakti malemi detéti
Mleko dobro je nasveti.

5.

Boxja vera nas vyčí
Kakda človek naj xiví,
Či on srečo čé dobíti
S' svojo dyžo v' nebo priti.

6.

Boxji navyk rosa je,
Ino serca skropi te,
Kda so syhe naše dyže
Kakti cvet od vroučne syče.

7.

Nega vekže sramote,
 Kak či kdo brez vyka je
 Ino sred Keršanjskih lýdi
 V' Boxjo vero se ne trydi.

8.

On ednaki terni je
 Ki brez sada rase le,
 Sliši vu kaštigo texko,
 Ne pa v' kralestvo nebesko.

9.

Ponmo si, kaj Jezuš sám
 Od vyčéna reče nam:
 Ne je 'z Boga rojen tisti,
 Ki na Bogi néče visti.

10.

Za Keršanjske reči vse
 Bodmo zato marni le,
 Več se skerbmo za dyhovno,
 Kak potrebo vso telóvno.

11.

Ne zamydmo zato čas,
 Kda dyhovni včíjo nas,
 Kak že mamo zaderxáti
 Ino v' dyšni mir ravnati.

12.

Mislímo, kaj Kristus sam
 V' Evanđelji pravi nam:
 Yi mi Boxji vyk zderxímo,
 Te se smerti ne bojímo.

13.

Boxji vyk nas veselí,
 Kda smo koli v' xalosti,
 Kaxe nam pomóq od neba,
 Kda nam koli je ie treba.

14.

Boxji vyk na sveti zdaj
 Nas ravná vu večni raj,
 Yi ga zvesto le zderxímo,
 Večno v' Bogi te xivímo.

82. *Edína prava cirkva na zemli.*

1.

Kak je drevo veliko
 Daleq vso rasširjano,
 Tak je cirkva Boga Sina,
 Pravovernih vsih vnoxína,
 Sširjana krez celi svet
 Xe do naših zdajnih lét,
 Ino vsi se veselijo,
 Keri koli v' nej xivíjo.

2.

Kajti take znamle má,
 S' kerih se nam vedoū dá,
 Da je ze vsih samo práva,
 Kera vse nas zveličáva:
 V' navykih edína je,
 Verje Sakramente vse,
 Kere Jezuš je sporóčil.
 Ino sveto posvedóčil.

3.

Tydi sveta se velí,
 Kajti ona nas svetí,
 Ino sveti, krez vse sveti
 Jezuš vsikdar je veléti,
 Ki jò sveto je spočél,
 Naj bi gresne oxivél,
 Skozi Sakramente svete
 V' nebo mél nas vse priéte.

4.

Je pà tydi občinska,
 Kajti je postavlena
 Za vse lydi, qase, strane,
 Naj v' nej srečen vsak postáne;
 Zato kdo si le xelí
 Pravo vero v' Kristuši,
 Ti se lehko v' no prevzeme
 S' svoje krivoverne teme.

5.

Tydi apostolska ře
 Boxja cirkva zvati je;
 Kajti v' veri no vyučéji
 Je po Boxjem poveléji,
 Kakti pri apostolihih,
 Dnešni dén ře v' rečah vsih
 Nam ednako vše zderxáva.
 No po sveti se ssirjáva.

6.

V' Bogi je zediňena,
 No z' nebeško mořjo vše
 V' Boxjem Sini razodéta,
 Skoz apostole spočéta,
 Ino lydi dyže vše
 Vodi na zveličanje
 Skoz vyučéje vše resnice,
 Čiste Keršanske pravice.

7.

Zato pravoverníki!
 Dajmo Bogi hvalo vši,
 Da je ne na nas pozábil,
 Temoū k' lyči xe povábil;
 Skaxmo ūemi z' mořjo vso,
 Da ga krez vše lybimo,
 Skerbmo se, v' nebésa príti,
 No na veke ga ūastíti.

8.

Kelko koli drygih vér
 Má na zemli ɻlovek kér,
 Tiste vse so le laxlívne,
 Ino nikak ne ɻastívne,
 No ɻoveki ȿkodijo
 Veç, kak ȿemi k' haski so,
 Ino kak so se spoçéle,
 Tak do pá vse konca vzela.

9.

Kajti so od Boga ne,
 Temouç 's hujdih lydi le
 Skoz vyçéja krive glase
 Le na neke kratke ɻase.

Zadniç pride tisti ɻas,
 Kde de ȿim se rekel glas:
 Nihove ɻoveçje déla
 Boxja vera je prevzéla.

10.

Jezus Kristus sam vyçí,
 Da se nekda nagodí,
 Kde do ovce vse zebráne,
 Ednemi pastíri dane,
 Kde do zemle narodi
 Vsi v kyp pravoverníki,
 Ino Boga prav ɻastíli.
 Se v' nebésa vesélili.

11.

Zato pravoverniki!

Prosmo, naj se to zgodí,
Kaj nam Jezus sam prerôči
No z' resnico posvedôči,
Naj mo vsi zediňeni
Boga večno hvalili.

Ty v' Keršanskemi vnoxéstvi,
Tam v' nebežkem veliqéstvi.

83. *Pravovernih Kristjanov továrstvo.*

1.
Pravoverni vsi Kristjáni
So svetníki Boxji zváni;
Kajti so k' zvelíčaní
S' keršenjom pováblení.
Vsi so zato tak zebráni,
Kak priateli no znani,
No med sobo sklenení,
Kakti telni vudi vsi.

2.
No továrstvo v' tém imájo,
Da se v' Boxji cirkvi znajo
K' večnemi xivléñi vsi
Dyšnih darav vxivati:

Sakramente v' se dobítí,
 Sveto mešo tak svetíti,
 Kak jo Jezuš Kristuš je
 Nam naróčil v' qase vse.

3.

Tydi znajo vsi molíti,
 Dosta dobrih del vqiníti,
 Se po Boxjem navyki
 Vu xivlejji skazati.
 K' qisti lybavi pozváni
 So od Boga vsi Kristjáni,
 Da si naj k' pomóci so
 Vsi med sobo z' radostjo.

4.

Kajti qí Kristjáni znajo,
 Da lydjé potrébe májo,
 No da s' svojo moçjo bi
 Lehko njím pomágali,
 Le pa njé pystíjo v' stradi,
 Siromáqtvi in gladi,
 Tim pravíqno reçemo,
 Da le nekristjáni so.

5.

Tydi serqinem poxeléjji
 Vernim dyšam v' oqiséjji
 Skoz molítbo k' Bogi, mi

Moremo pomágati,
 Naj jè z' oýiséja teme
 Vu nebésa k' sebi vzeme,
 No bi one grešnim nam
 Naprosíle milost tam.

6.

Polek 'tega že častiti
 Ino na pomóu prosíti
 Mamo Boxje anđele,
 Tydi pa svetníke vse,
 Da za nas pri večnem Bogi,
 Kda smo v' grehi no nedlógi,
 Milost naj isprosijo,
 No se vsi zvelíuamo.

7.

O! či lybav mi včinímo,
 Kak se 'z Jezusa vyučímo,
 Proti Bogi, blixnemi,
 'S seruňe radovolnosti,
 Te mo v' miri vsi xivéli,
 Xe na zemli srečo meli,
 Enkrat pa na veke vse
 Gledali zveličanje.

84. *Lybav proti blixnemi.*

1.

Da bi siromávtvi mi
 Mogli dare iskati,
 Močno bi si te xeléli,
 Naj bi lybav k' nam iméli
 Naši dobri blixniki.

2.

Zato, kda pomágati
 Znamo našem blixnemi,
 Tydi radi lybmo něga
 'S cele dyše, serca vsega,
 V' sili něm' pomágajmo.

3.

No či mi včinímo to,
 Te mi v' delah skaxemo,
 Da v' Kerčanjstvi tak xivímo,
 Kak se z' Jezuša výčimo
 Lybav proti blixnemi.

4.

Jezuš bode tydi nas
 Dragolybil vsaki čas;
 Kajti, kaj včinímo kolí
 Našem blixnem v' dobri voli,
 To je Bogi včiřeno.

5.

Vnogokrat de playal nam
 Xe na zemli ino tam
 V' svojem zveličem kraji,
 Vu nebeškem večnem raji,
 Kaj smo lybli blixnega.

85. *Otróyje duxnosti proti staršom.*

^{1.}
 Týte me otróki zdaj,
 Da duxnósti rečem naj,
 Kere proti staršom mate,
 No jih lehko že ne znate.

^{2.}
 Lybte starše vsaki čas,
 Kajti lybili so vas,
 Vsikdar radi, tak, kak sebe,
 Vam pomágali 's potrebe.

^{3.}
 Dajte njim poštene vso,
 To jè veselílo bo;
 Kajti dosta so terpéli,
 Velke skerbi z' vami meli.

^{4.}
 Tydi radi strexte njím
 Z' dobro volo, trydom vsim,

Da so tydi vam k' pomóci
Stregli v' dnevih, ino v' noći.

5.

Qi vam z' Boxjo volo kaj *Kaj*
Povelijo, vuíte raj,

Kak pa nepokórni biti,
Ne no Boga xalostíti.

6.

Qi so v' kaki slabosti,
Bodte puni lybaví,
Mejte z' njimi poterpléňe.
To de njim na veseléňe.

7.

Proste Boga, da naj ne
Ze vsim blagoslavti qé,
Kaj je njim no vam posébno
Za zvelíčanje potrébno.

8.

Qi so 's sveta totega
Stopli xe pred Boga ta,
Skerbte se, za ne molíti,
Naj jè Bog qé posvetíti.

9.

O! qì bote duxnosti,
Kere ste zdaj slyšali,
Proti starsom dopunili,
Te se bote sreće vxili.

10.

Xe na zemli bode Bog
 Vam dal srečo 's svojih rok,
 No v' nebésah pa veséli.
 Bote večno vsi xivéli.

86. *Staršov duxnosti proti otrókom.*

1.

Dragi starši! vi ste vsi
 Zato v' Bogi zvoleni,
 Da za deco naj skerbíte,
 V' pravi veri jò zderxíte.

2.

Skerbte, naj se navyví,
 Kaj Keršanjsvo povelí,
 Ino kaj za jøo zna meti
 Hasek xe na totem sveti.

3.

O! zabrante deci vse,
 Kaj je na pohujšanje,
 Kaj jò zna v' nesrečo zbiti,
 V' teli, dyši pokvaríti.

4.

Le postene navyke,
 Ino lepe priklade

Skaxte v' Boxjem poveléji
Vaši deci vu xivléji.

5.

Chi je deca zločasta,
No beséda nič ne zdá,
Se premagati ne dajte
No s' Kaštigo jo ravnájte.

6.

To pa výnte z' lybavi
Ino z' velke krotkosti,
Ne preóstro, ne premálo,
Kaj bi ħó kvariti znalo.

7.

Vaši qini, zgovori
Majo biti qisti vsi,
Da naj bodo vam otróki
Le poştenej děl svedóki.

8.

Ino naj do meli vsi
Zaderxáje, kakti vi;
Kajti Kristus sam prerôçi,
Kak je drevo, sad svedôçi.

9.

Starši! qí vì dúxnosti,
Kere ste zdaj slyšali,
V' deci bote dopuníli,
Te se bote veselíli,

10.

Puni ćiste lybavi
 Proti Bogi večnemī,
 Eodo ćisto lybav vselī
 Tydi k' vam otróki meli.

11.

Z' ćimi bote sklejeni,
 Strečno skoz xivleñe ćli,
 Ino prišli vu dexélo,
 Kde na veke je vesélo.

87. Чловé́јja дýsa ne vmerje.

1.

Da bi z' nami vmerlo vše,
 Kda xe telo mertvo je,
 Te bi xalost znali meti,
 Da na sveti mamo vmreti,
 No postáti prah, pepél.

2.

Boxja vera pa vyčí:
 Dýsa na vsikdár xiví,
 No ći Bogi smo podlóxni,
 V' serci ćisti no pobóxni,
 Te v' nebésa prídemo.

3.

Tam xivéli bomo vsi
 V' večnemī zvelíčaŋi,

Tam v' nebêškemi vnoxéstvi
 Bomo Boga v' veliqéstvi
 Na vse ūase gledali.

4.

Zato se mi skerbmo le,
 Da vujnimo zvesto vse,
 Kaj od Boga se vujimo,
 Kak Kristjáni naj xivimo,
 Da priétni Bogi smo.

5.

Iao ūi nas smert vloví,
 Te ne bodmo xalostni,
 Temoū Bogi se sporóymo,
 V' moýnem vujpani se loýmo
 Iz texáv k' zvelípani.

88. *Mestvo.*

1.

Blagohvalni meñni stan,
 K' dyšni sreçi odebrán,
 Nam je vzeli naj svetéši,
 Velke ūasti naj vrednéši;
 Kajti vodi vsaki ūas
 K' veçnemi xivlenji nas,
 Ŭi le radi to vujnimo,
 Kaj se 'z ūega navuçimo.

2.

Jezuš Kristuš Boxji Sin
 Ga je nam na opomín
 Svoje lybavi sporóqil
 Ino vsim nam posvedóqil
 Da so Boxji mešniki
 Nasledniki ħegovi,
 Ino kdo je ħim podlóxen,
 Z' Boxjim Dyhom bo obroxen.

3.

Kda se ɻlovek narodí,
 Jezuš mešnikom velí,
 Ga na sveti kerst pozvati
 V' dyši grehov vsih opráti,
 Ino kdo se poskerbi,
 Naj od cirkve kerst dobí,
 Ti postane v' Bogi sveti,
 Vreden, veqni xítek méti.

4.

Kda xe ɻlovek razum má,
 Ino pamet vedoq dá,
 More v' cirkvo rad hodíti,
 Boxjo vero se vyqíti,
 Z' ħim se mešni trydijo
 Skerbno radi z' moqjo vso,
 Naj ga vse to navyqíjo,
 Kak Kristjani naj xivíjo.

5.

Kda xe ӯlovek dobro zna,
 Kaj Kristján potrebno má,
 Te ga ȿkof ȿe oskerbíjo,
 S' Svetim Dyhom oxivijo,
 Naj on Boxjo vero le
 Skoz xivóqe dneve vse
 Oȝivestno spovedáva,
 Stalno se po nej zderxáva.

6.

Kda smo koli v' grehih mi
 V'dyȝi moȝno xalostni,
 Te le v' serci skerb imejmo,
 Naj se meȝnikom spovejmo
 Ino oni znajo nas
 Grehov reȝti vsaki ȝas,
 Tak neduxnost pá dobímo
 No se v' dyȝi veselímo.

7.

Meȝnik tydi veȝkrat nam
 'Z Boxjega altára tam
 Dajo Svetu Reȝno Telo,
 Ino z' Jezuȝom vesélo
 Nase dyȝe vodijo
 Vu nebeȝko kralestvo,
 Naj na veke tam xivímo
 No se v' dyȝi veselímo

8.

Kda se nas kdo loyti چé
 'S tote zemle v' veçnost xe,
 Tydi té nas oskerbíjo
 Z' dy¾ním stro¾kom obredíjo
 Nasí Boxji me¾níki,
 Naj xivlé¾e mamo vsi
 Tam pred Boxjim veliqestvom.
 Med nebe¾kim vsim vnoxestvom.

9.

Tydi drygih sto dobrót
 Nam na dy¾no sre¾no pot
 Boxji me¾níki vçiníjo ;
 Ze vso moçjo se skerbíjo ;
 Naj bi le na vsaki ças
 Vse pregresne lydi nas
 Na pokóro sporavnáli ,
 K' veçni çasti pripelali.

10.

Po pravíci záto je
 Me¾ni stán krez dryge vse
 Hvalovíten , naj sveté¾i ,
 Velke çasti naj vredné¾i ;
 Kajti vodi vsaki ças
 K' veçnemi xivlenji nas

Hi le radi to vujinimo
Kaj se 'z njega navučímo.

89. Kersaņska pravica.

1.

Pervių kersaņski pravici
Je potrébno, naj se mí
Vsakem grehi no krivíci
Zvesto odpovémo vsi:
Drygių mor'mo se skerbeti
Boga vsikdar lybiti,
Več, kak rečam vsem na sveti,
Samo njemi slyxiti.

2.

Varvajmo se zato vsega,
Kaj le koli gresno je;
Bole zlega nikaj nega,
Kak je greh za lydi vse.
Greh je póród vse texáve,
Kaka ona koli je,
'Z njega 'zhajajo nezdgrave
Dela, no nesréče vse.

3.

Ne ogiblimo se samo
Vsih velikih grehov le,

Temoq pasko naj imámo
 Tydi xe na male vse;
 Z' iskro hrámi pogoríjo,
 Ino z' malim grehom se
 Hitro lehko pogybíjo
 Celih mest, dexél lydjé.

4.

Veū kak grehe zapystíti,
 8e Kristjáni duxni so
 Dosta dobríh dél vqiniti,
 Kelko jih le zmorejo.
 Radi moremo moliti
 Dár sirótam davati,
 Tydi poste tak spuníti
 Kak nam cirkva povelí.

5.

Tydi radi naj vqinímo,
 Kaj so dela milosti,
 Ino vsi naj tak xivímo,
 Kak nam Kristus sam velí,
 Te na sodni dén dobímo
 Z' Jezušom nadesni kraj,
 No se vechno v selímo,
 Kajti gremo v' Boxji raj.

90. *Kerä pot pela k' nebi?*

1.

Poslyšaj dragi človek moj!

Kaj rečem zdaj na hasek tvoj,
Premisli, kaj imás včiníti,
Qi si xelíš v' nebesa príti.

2.

Poslyšaj gosto navyke,

Od Boga nam sporóqene,
Iz njih se nam vse vedoq dava,
Kaj našo dygo zveličáva.

3.

Zderxavaj radovolno vse,

Kaj sveta Boxja vola je,
Le čisto lybav Bogi skaxi,
No blixnega pa ne zovráxi.

4.

Qi to včiníš, o človek moj!

Te srečen je ves xitek tvoj,
Da tak v' nebesa k' Bogi príti
Se slobodno znaš veseliti.

91. *Pesem pred jedjo.*

1.

O Gospod Bog dobrotlíven,
Ino Oqa milostíven!

Keri si skoz tvojega
Sina Jezu - Kristusa

Blagoslávil kryh v' pyšávi,
Naj bi vsim bil k' hrani zdravi,
Ino چydovítno vsí
V' gládi se nasítili.

2.

Prosimo tè, blagosláví
Tydi nas, no nam priprávi
K' našem zdravji hrano vso,
Kero zdaj dosegremo.
Daj, naj se je znamo vxiti
Tak, da v' teli bomo siti,
Zdravi no veséli vsí
Tebi hvalo davali.

3.

Kak pà za xivléje vséli
Strošek je potreben teli,
Tak ednáko dyša má
Xele do zvelíqaija;
Zato, o Bog! vtišaj tydi
Xele tvojih vernih lydi
Naj do 's tvoje milosti
Siti z' dari večními,

92. Pesem po jedi.

1.

O dobrótliv veçni Bog
 Ino Oça vsih otrók !
 Tvojo sunce síja z' neba
 Dobrim, hujdim, kak ga treba ;
 Krez pravíçne verne vse ,
 Tydi pa na gresnike
 Tvojo lybav das rositi ,
 Vsi se tebe znajo vxiti .

2.

Zdaj smo mi nasiteni
 Z' dari tvoje lybavi ,
 Bog ! za tó ti hvalo damo ,
 Kak jò koli dati znamo ;
 Čemo se skerbéti vsi
 Tebe veçno lybiti ,
 Le skoz tó se bode dala
 Od nas tebi duxna hvala .

3.

Ino çi te lybimo
 'S serca ino z' moçjo vso ,
 Te mi siti bomo vseli
 Tydi v' dyçi , kak zdaj v' teli ,
 Najmreç v' dyçi çiste nas
 Bos , o Bog ! na veçen ças

V' kralestvo nebēško zvišal
Ino naše xéle vtišal.

93. *Posledni dyšni stroški.*

1.

Kda na smertni posteli
Kdo iz vernih nas lexí,
Mešnike pozóvi k' sebi,
Da nam naj skoz prožno k' nebi
Boxjo milost sprosijo.

2.

Prosmo, naj nas rešijo
Grehov, keri v' nami so,
Naj nas z' Bogom oxivíjo,
V' večni raj razvēselíjo
V' kralestvo zvelíčaja.

3.

Tydi pa se dajmo mi
S' svetim oljom mazati,
V' Boxjo volo se sporóčmo
Naše grehe vse objóčmo
Ino v' Boga vujpajmo.

4.

O! či to vujnímo mi,
Te se le zanésmo vsi,
Da mo doxivéli srečno,

Prišli k' Bogi, kde de večno
Naša dyša v' radosti.

94. Stiri posledne reyi.

1.

Zdaj si navyk k' serci vzemi
Od poslednih reči tí,
No zaderxi se po ħemí
Zvesto, kak nas on vyčí;
Te se ne boš nikdar zajšel
V' greh, ki le pokvarja vše,
Temoč sladki mím boš najšel,
Prišel vu zveličanje.

2.

Ty na preminóčem sveti
Vsím nam je postávleno,
Da za greha volo vmereti
Vsi mi enkrat moremo.
To nam razum xe preróčí
Ino ostro vedoč da,
To vsak mertvec posvedóčí
Ino naša slabost vsa.

3.

Ino kak se zaderxímo
Zdaj vu naših delah mi

Tako sodbo te dobímo,
Kda se z' nami doxiví.

Mali grešnik v' očišéje,
Velki v' večni ogen gre,
Vsak pravízen pa v' xivléje
Prišel de na veke vse.

4.

'Z Boxje vere se vyčímo,
Da na sodni dén se mi
'Z naših grobov pá zbydímo
Na račún pred Boga vsi.
V' strahi bodo te pravíeni,
Kda se to godílo bo,
Kelko bole že krivični,
Keri greha duxni so.

5.

Sodil bode po pravici
Jezuš Kristuš lystvo vso,
Zvoleni do na desnici
V' Boxji časti z' radostjo.
Grešnikom pá bode rekeli:
Odpobérte se od mé
Tá vu vekivečni pekel,
Keri je za grešne vse.

6.

Grešnik! keri 's svete črede
Skozi grehe 'zverxen si,

Vzemi tote vse besêde
 K' tvojemi ozdrávlenji,
 Smert no sodbo, nebo, pekel
 Premišlavaj gostokrat,
 Ino srečno de pretekel
 Xitek tvoj na sladki sad.

7.

Výgil bos se xalyváti,
 V' kelki kvar se zvergel si,
 No začél bos se bojáti
 Boga več razxaliti;
 Prišel bos na tisto cesto,
 Kera v' nebo pela nas,
 Gledal bos nebeško mesto
 V' radosti na večen čas.

95. *Od smerti.*

1.

Reven grešnik! kam xivíš,
 Ki se greha ne bojíš;
 Kda bos ti iz sveta minul,
 Bos se v' večni kvar porínul.
 Gledaj, da se spokoríš
 Ino dyšni mir dobíš;
 Kajti dén tì je neznáni,
 Kda bos 's sveta odpozváni.

2.

Xivi dnevi hitri so,
 Naglo se istečejo;
 Kda že dugo čéš xivéti,
 Ravno te xe moreš vmreti.
 Gledaj, da se spokoríš
 Ino dyšni mir dobíš;
 Kajti dén tì je neznáni,
 Kda bos 's sveta odpozváni,

3.

Človek pripodóben je
 Z' xitkom cvetni traví le,
 Kera v' jytro je zelená,
 V' nýou od sunca xe zgoréna.
 Gledaj, da se spokoríš
 Ino dyšni mir dobíš;
 Kajti dén tì je neznáni,
 Kda bos 's sveta odpozváni

4.

Kak se hitro dím zgybí,
 Rosna sraga posyší,
 Tak tè hitro doxivéti
 Bog pystí no naglo vmreti.
 Gledaj, da se spokoríš
 Ino dyšni mir dobíš;

Kajti dén tì je neznáni,
Kda boš 's sveta odpozváni.

5.

V' jytro, človek! vstaneš zdrav,
Hodiš možen no gizdáv,
No večér je tvojo telo
Mertvo no perhnéčo celo.

Gledaj, da se spokoríš
Ino dyšni mir dobíš;
Kajti dén tì je neznáni,
Kda boš 's sveta odpozváni.

6.

Ne zanési se na dén,
Da je, kda boš ti bolén,
Tas se grehov spokoríti,
Boxjo milost že dobíti.

Gledaj, da se spokoríš
Ino dyšni mir dobíš;
Kajti dén tì je neznáni,
Kda boš 's sveta odpozváni.

7.

Doxivel boš smertni dén,
V' zdravji, alipa bolén,
Tega sam ne moreš znati,
Kda boš mel rajún xe dati.
Gledaj, da se spokoríš

Ino dyšni mīr dobīs;
 Kajti dēn tì je neznáni,
 Kda bož 's sveta odpozváni.

96. *Pri pokápaři.*

1.

Mertvo telo čemo zdaj
 V' mater zemlo pokopáti,
 V' ňej tam odzdaj ono naj
 Začne prah, pepél postáti.

Dyša! ti pa pridi ta
 V' Boxje časti veličestvo,
 Kde na veke mīr imá
 Vsih izvolenih vnoxestvo.

2.

Kaj v' človéčji slabosti
 Si o dyša! pregrešíla,
 Bož po Boxjem smileňi
 Odpyšeňe že dobila.

Le oxáli grehe vse,
 No od Boga milost prosí,
 On tè k' sebi vzeti čé
 No tè v' svojih rokah nosí.

3.

Keri že xivímo mi,
 Prosmo Boga, naj se smili

Krez to dygo, q̄i terpi
 V' bridki oqiséja sili;
 Milostiven Bog de nas
 Za terpédo dygo sligal,
 Ino q̄o na veqni qas
 Vu nebeško mesto zvišal.

4.

Tydi nam Bog na pomóq
 Prídi, no krez nas se smili,
 Kda nas qé objéti noq
 Kda smo v' grešni smertní sili.

Daj pri naši smerti nam
 Tvoje milosti se vxiti,
 No na veqne qase tam
 V' kralestvo nebeško priti.

5.

Nekda príde tisti qas,
 Kde bož Jezuš! stopil z' neba,
 'Z grobov pójval, sodil nas,
 Kakda po pravici treba.

Srečo tydi te daj nam,
 Tvoje milosti se vxiti
 No na veqne qase tam
 V' Kralestvo nebeško priti.

97. *Gresnikova vest pred Boxjo
sodbo.*

1.

V' strahi sem si, o moj Bog!
Zverxen bom iz tvojih rok;
 Yi premislim v' sebi,
 Kak sem slyxil tebi,
Te se prevzetlivec
Spoznam grehov krivec.

2.

Malokda sem v' cirkvi bil,
Ne sem tebe tam uastil,
 Temoq le posvetno
 Rad xivél, prevzetno
Sebe povzdigával,
Dryge zaniqaval.

5.

Zveliqéqe navyke
No pobóxne navade
 Sem ja ne zderzával,
 Temoq zaniqaval,
Duxnosti spozábil,
Dryge k' grehi vabil.

4.

Tydi sem zamydil rad
Grehov spoved dostakrat,

Ino skoz nemarnost
 Spystil se v' nevárnost,
 Da že bo dobríti
 Yas, se spokoríti.

5.

Strašno sem se vkanil jas,
 Dojšel me je smertni čas;
 Prej, kak sem se resil
 Tega, kaj sem gresil,
 V' grehih ves zagráblen
 K' sodbi sem pováblen.

6.

Zdaj pred tobó, Bog! stojím,
 Twoje sodbe se bojím,
 Moja vest me reče,
 Bridko meni reče:
 Pekla kriv se znajdem,
 V' večni kvár se zajdem.

7.

Da bi ja tak srečen bil,
 No že se se enkrat rodil,
 Htel bi se skerbéti,
 Svetlo le xivéti,
 Boga duxno hvaliti,
 Ne pa z' grehi xaliti.

98. *Od sodnega dneva.* A.

1.

Na sodni dén, na dén vse síle,
 Kak pravi David no Sibíle
 Se svet razsiple vu pepél.
 O, kelki strah de nas obísel
 Te, kda de Bog nas sodit prišel
 No nas pred sé v' raqúne vzel.

2.

Trobenta de svoj glas 'spystila,
 Vse, kaj je mertvo, pá zbydila,
 Pred Boxji sedes spravila.
 Smert, nárv de se te zbojala,
 Kda mertva stvar de xiva stala,
 No gla v' raqún pred Jezuša.

3.

Vu sodnih knigah bode stalo,
 Kaj koli se je od nas djalo,
 Po njih de dyša sojena.
 Vso nášo naj skrivnéšo djanje
 De prislo tam na svetlo znanje,
 Vso dobro, no hujdóba vsa.

4.

Kaj bomo grešni te začeli,
 Od koga mo pomóž iméli,
 Kde vsak pravičen v' strahi bo.

O Bog! na té se mi siróte
 Zanesli bomo, no 'z dobróte
 Od tebe milost vujpamo,

^{5.}
 O Jezuš! ki si dal xivléňe
 Za vsega sveta odrešéňe,
 Na kvar le ne obsódi nas!
 Iz lybavi si nas na krixi
 Od greha vzdignul k' Paradíxi,
 Odresi nas že sodni uas!

^{6.}
 Vu sercah se zdaj xalostímo
 No v' grehih k' tebi vsi kriúimo:
 O, le nas ne zavérxi ti!
 Pravíčen sodnik, odpyšeňe
 Nam daj na našo pregreséňe,
 Naj v' dyši bomo uistí vsi.

^{7.}
 Greh Magdaléni si pozábil,
 Rasbojnika pà v' raj postavil;
 Za tega volo tydi mi
 Se s' prosýjo tebi poroučímo,
 Da twojo milost naj dobímo
 No pridemo k' zveličanji.

^{8.}
 Kda boš nas ti, o Jezuš! sodil,
 Te daj, da nam naj ne de škodil

Na dygnem zdravji gresni stán.
 Na desno roko k' sebi spravi,
 Med tvoje ovce nas postávi
 V' tvoj zveličéci večni strán,

99. *Od sodnega dneva.* B.

1.
 Premislite zvolni lydjé!
 Kam pride našo veseljé,
 V' jedini noči
 Na slojzne óči
 Se vse bo prezobernilo.

2.
 Da toti čas se nagodi,
 To Jezus sam nas podvycí:
 Vsi elementi
 No firmamenti
 Vu njem se bojo gibali.

3.
 Vsa zemla de se trosila,
 No ne več lydi nosila,
 Vsih gór pečíne,
 No vse zidine
 Prestrashno bojo prahale.

4.
 Bliséčo sunce otemní,
 Svetlóbo svojo vso zgybí,

Lydjé vu strahi
 Do ta po prahi
 Na zemlo mertvi kapali.

5.
 S' trobento glas de angel dal,
 Z' vsih stranov sveta mertve zval:
 O mertve kosti!
 Spanja zadosti,
 Vustante, pojďte k' sodbi zdaj.

6.
 Na to nam vse odperto bo,
 Ves pekel, zemla, nebo vso,
 No vsi ti sveti,
 No vsi prekléti
 Do meli svoje tela pá.

7.
 Na nebi stražen krix stojí,
 Na kerem Jezuš sam visí,
 Vsa moř vu sebi,
 Na zemli, nebi
 Se bode te raztrosila.

8.
 Te do vse zemle narodi
 Kerváve slojze tóqili,
 No v' velki sili
 Za se molili,
 Dà jé naj Bog odresti qé.

9.
Kak ód iztóka blísk zgorí,

Do záhoda vse osvetlí,

Tak bode 'zigel

No k' nam dol prišel

Iz neba sodit Jezuš nas.

10.

Pravíčni do na desni strán

Zebrani vu nebeški stan,

No do veséli

Xivléňe méli

V' nebeškem večnem kralestvi.

11.

Ki v' grehih so preminuli,

Na veke do pogybleni,

V' xarjávi xgéči

Prestrašni peči

Se s' telom, dyso pekli do.

12.

O ti nesrečna gresna stvár!

Veséla ne bos več nikdár;

Da bos iméla,

Vsak čas terpéla

Texáve nedoréčene.

13.

O Jezuš Kristuš! na ves glas

Kričímo k' tebi vsaki čas:

Ob vyri sodbe,
Prestrasne zgodbe
Odresi nas vu veqni raj.

100. *Od zveliqanya ino pogybleja.*

1.

Bil je bogat mox na sveti,
Reqe sveto pismo nam,
Ker se je skerbél iméti
Le pregnán, bogati hram;
Bil je v' dragem oblaqíli,
Se prevzetno hranil je,
Psi se lehko so zavxíli
Preobilno jedi vse.

2.

Alipa nevolnih lydi
Je on ne htélybiti,
Ino je zavergel tydi
Milostivne duxnosti;
Odmetával je siróte,
No jim ne k' pomoqi bil,
Temoq svoje vse dobróte
Le na grehe rázqiníl.

3.

Bil je tydi mox pobóxen,
Po iméni Lazar zván,

Siromajvi ves p^odlóxen
 Lexal je na Boxji van,
 Prosil dare v' svoji sili
 Pred bogátca dverami,
 Pa bogátcí se ne míli,
 No drobtíne ne dobí.

4.

V' Boxji voli pa je bilo,
 Da siróta vmerel je,
 Prišel Abrahámi v' krilo
 K' Bogi vu zvelíqaže.
 Tydi vmerel je bogáti
 V' pekel se pokópal je,
 No se mogel je podáti
 Vu texáve strašne vse.

5.

Tam ga bridkost je otekla,
 Ino strašno on terpi,
 Vu texávah svojih 's pekla
 Je zvišával on očí,
 Vidil z' daleq Abrahama,
 Nemi v' krili Lazara
 V' sladkem miri med rokáma
 V' večno čast priétega.

6.

Silno se je on zazával:
 O moj oča Abraham!

Smili se kréz mé, pomagal
 Bi mi lehko, to ja znam.
 Posli Lazara do mene,
 Naj on persta svojega
 Zadni konec v' vodo dene,
 No mi hlad na jezik dá.

7.

Kajti v' totemi plaméni,
 V' kerem sem zaverxen jas ,
 V' toti peči preognéni,
 Kde gorí na večni čas ,
 Morem telko ja terpéti ,
 Da je nikak zrečti ne ,
 No prevéno sem objéti
 Od texáve strašne vse.

8.

Abraham pa jemi reče:
 Moj sin! opoméni še ,
 Da dobróte ino sreče
 Dobil si v' xivlenji xe ;
 Lazar pa je mel texáve ,
 Zdaj se on ves veseli ,
 No je v' miri sreče prave ,
 Ti pa vu texávejji.

9.

Polek tega že med nami ,
 Keri smo v' zveličanj ,

Ino tydi tam med vami,
 Keri ste pogybleni,
 Je velika prepad vseli,
 Da ne morete vi k' nam,
 Ino da bi ravno hteli
 Tydi mi ne nikak k' vam.

10.

Zato ćlovek muder bodi,
 Dokliq si na sveti xiv,
 V' greh se nikak ne zablodi,
 Da naj ne boš pekla kriv.
 Yi pa si se v' greh zablodil,
 Glej, da skoz pokóro se
 Greha bodes oslobođil
 Ino mel zveličanje.

ZAPOPADEK.

VJYTERNE PESMI.

Nro.		Stran.
1.	Vjyterna pesem	11
2.	Bog je vsegamogógen	12
3.	Bog je naj dobrótlivnési	15
4.	Bog je povsodik nazógen	17
5.	Bog vse zná	19
6.	Bog je naj razumnési	22
7.	Bog je naj mudrési	24
8.	Bog je naj svetési	25
9.	Bog je naj praviqnési	28
10.	Bog je naj milostivnési	31
11.	Bog je veqen	34
12.	Bog je nepremenóqi	36
13.	Bog je veqno resníqen	39
14.	Bog je neskonqano zvesti	40

Nro.		Stran.
15.	Boxja previdnost	42
16.	Boxjega iména veliqéstvo . . .	44
17.	Bogi na hvalo	47

VEČERNE PESMI.

18.	Hlapčíqov ino dekliqov večernica po deli	50
19.	Kristján pred nočním spanjom . .	52
20.	Lybav k' Jezusi	54
21.	Prozja k' Jezusi za nočno obrambo	55
22.	Gresnikova seja od stireh poslednih reči	56
23.	Človéqja preminočnost	58
24.	Kratki qas xivleja	60
25.	Aŋgel vareh	61

PRI OPRAVILI SVETE MESE.

26.	Pri tihi mesi	63
27.	Pri veliki mesi	73
28.	Veselje nad sveto meso	80

SPOVEDNE PESMI.

29.	Od pokóre	82
30.	Opomín na pokóro	83

Nro.		Stran.
31.	Zadni pokorni uas	84
32.	Opomin k' spovedi	85
33.	Pokornik	89
34.	Oxaléne grehov	91
35.	Prošta za milost is Psalma 50 . .	93
36.	Zdihavaję gresnika k' bl. D. M. .	97
37.	Gresnikovo naprejvzetje pobolsanja .	99
38.	Gresnik ino gresnica k' sveti večérji pováblena	101

OD PRESVETEGA REŠNEGA TELA.

39.	Od presvetega Resnega Tela A .	103
40.	Od presvetega Resnega Tela B .	107
41.	Od presvetega Resnega Tela C .	109
42.	Od presvetega Resnega Tela D .	111
43.	Od presvetega Resnega Tela E .	113
44.	Od presvetega Resnega Tela F .	118
45.	K' blagoslavi s' presvetim Resnim Telom G	120
46.	K' blagoslavi s' presvetim Resnim Telom H	121

NA POSEBNE DNEVE SKOZ LETO.

47.	K' predgi po nedélah	122
48.	K' predgi po svetkih bl. D. M. .	124

Nro.		Stran.
49.	Po vših svetkih bl. D. M.	125
50.	Pred Kersaňskim navykom	127
51.	Po kersaňskemi nanyki	128
52.	Nedelni svetek	128
53.	Adventna pesem A	131
54.	Adventna pesem B	135
55.	Od Kristusovega rojstva A	141
56.	Od Kristusovega rojstva B	146
57.	Od Kristusovega rojstva C	148
58.	Od svetega Štěfana	149
59.	Na novega leta dén	152
60.	Od svetih treh kralov	156
61.	Od sveunne Divice Marje	162
62.	Postna pesem	167
63.	Bridko Kristusovo terpleje	169
64.	Krixni pot	176
65.	Od Boxjega Sina na krixi	181
66.	Opomin na Kristusovo terpleje	183
67.	Xalostna Boxja mati	184
68.	Vyzemska pesem	187
69.	Na dén svetega Marka pri procesji	190
70.	Pri procésjah krixovega tjedna	195
71.	Fynkistna pesem	197

Nro.		Stran.
72.	Od S. S. Trojice	199
73.	Od starov bl. D. M.	201
74.	Vnebovzetje bl. D. M.	206
75.	Romarsko slovo pri Marii celski .	209

SOLARSKE PESMI.

76.	Solarska pesem pri sveti mesi	210
77.	Vjytro pred solo	214
78.	Vjytro po voli	214
79.	Odveqara pred solo	215
80.	Odveqara po voli	215

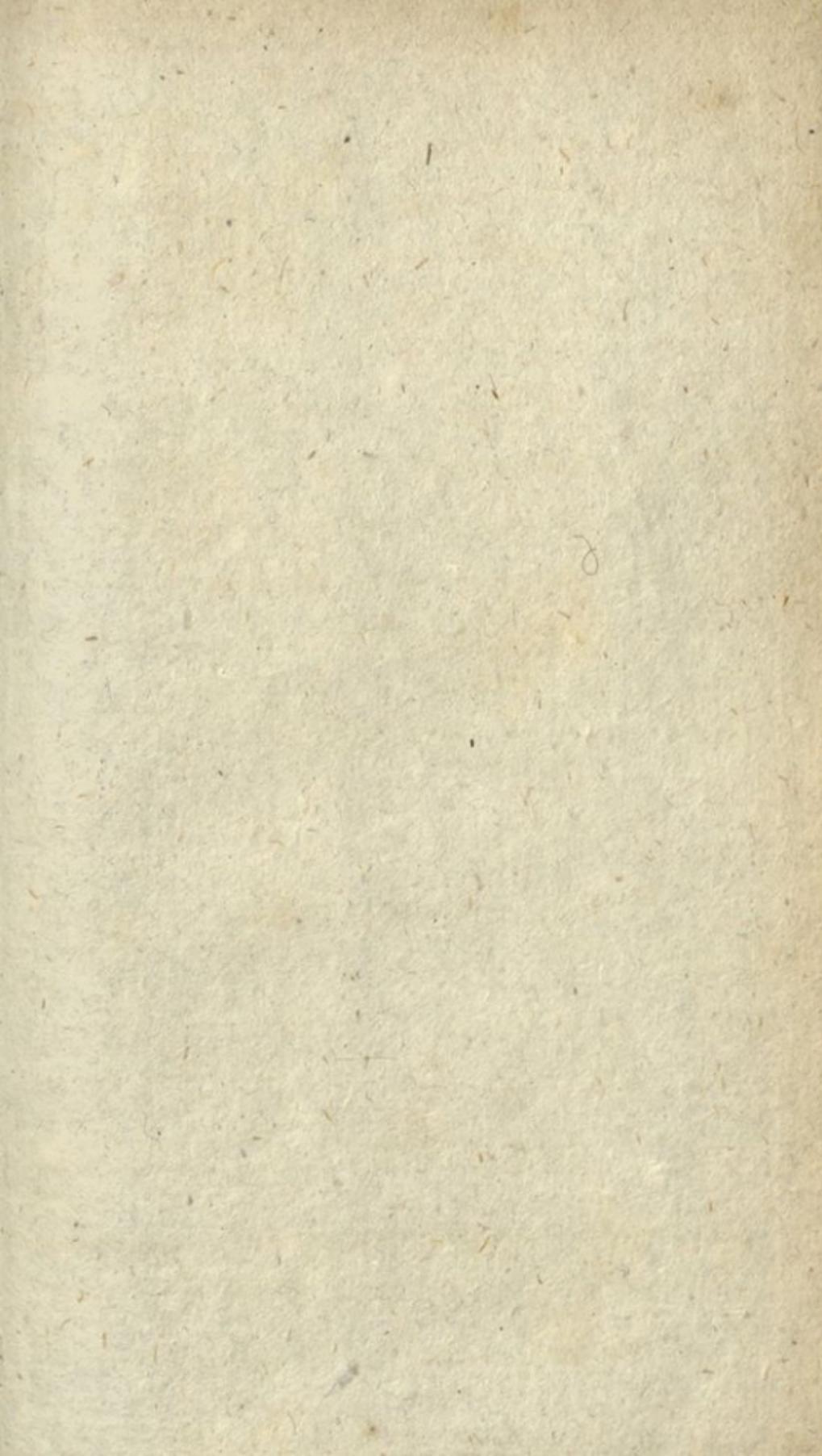
VNOGOTERE PESMI.

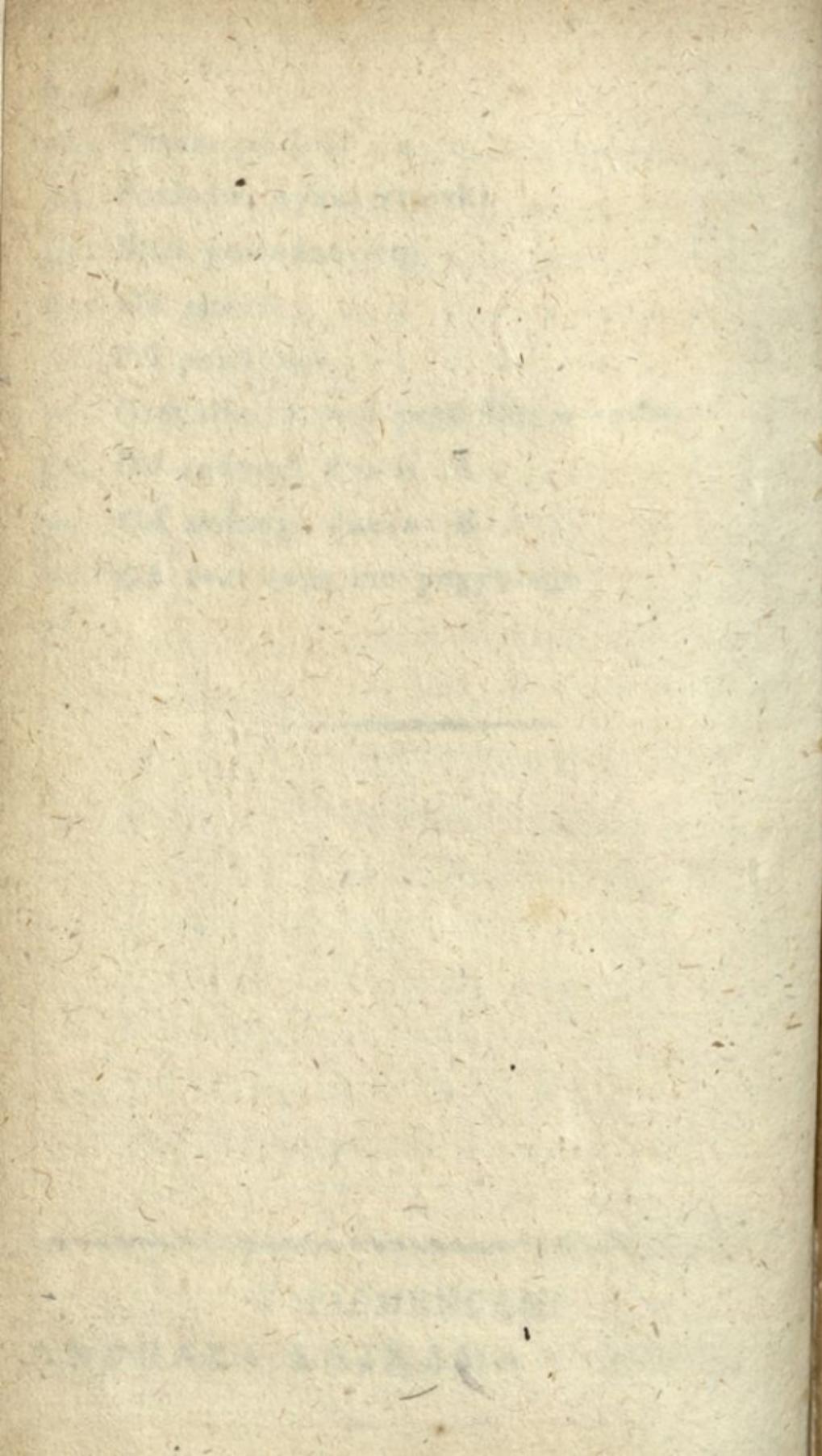
81.	Kersajski navyk	215
82.	Edina prava cirkva na zemli	218
83.	Pravovernih Kristjanov tovarstvo	222
84.	Lybav proti blixnemi	225
85.	Otrójje duxnosti proti starovom	226
86.	Starov duxnosti proti otrókom	228
87.	Ulovéqja dyga ne vmerje	230
88.	Mestvo	231
89.	Kersajská pravica	235
90.	Kera pot pela k' nebi	237
91.	Pesem pred jedjo	237

Nro.	Stran.
92. Pesem po jedi	239
93. Posledni dyšni stroški	240
94. Čtiri posledne reči	241
95. Od smerti	243
96. Pri pokápanji	246
97. Gremikova vest pred Boxjo sodbo .	248
98. Od sodnega dneva A	250
99. Od sodnega dneva B	252
100. Od zveličanja ino pogyblega	255

S' PISMENCAMI

ANDRAŠA LAJKAMA V' GRADCI.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

CODISS 8

00000075208

